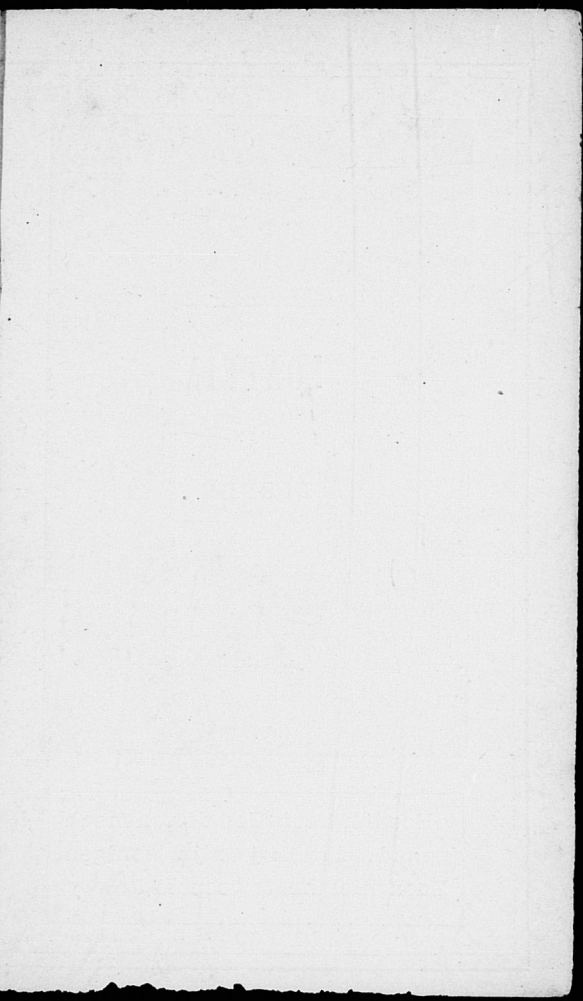
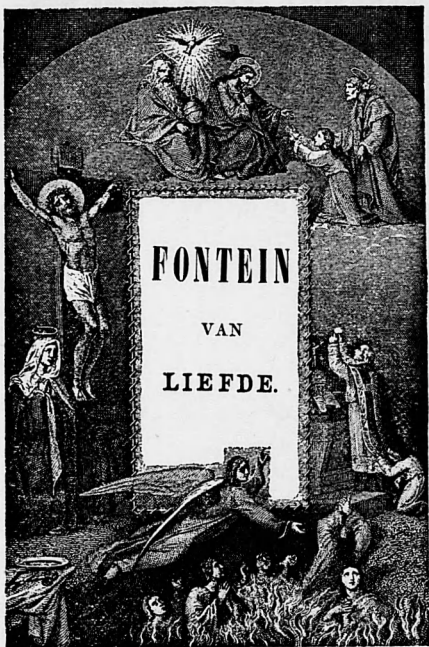

345

PER **149**

Hoe lief heeft God den mensch
gehad, dat Hij zijn eenigen
Zoon niet heeft gespaard.

Per 149
345

Fontein van Liefde

TOT DEN

GEKRUISTEN JEZUS,

BEVATTENDE

eene gemakkelijke wijze om te mediteeren

EN

eene dagelijksche oefening tot de H. Wonden van Christus.

DOOR

P. F. MATHIAS-CROONENBORG,

MINN. REC.

.....
Kerkelijk goedgekeurd.
.....

BREDA,

De Prins-Cardinaal, D, 64,

EDUARD VAN WEES.

1888.

IMPRIMATUR.

Datum BREDE, 26 Maii 1885.

P. J. Gabriel,

Can. Libr. Cens.

INLEIDING.

Een oude vriend met een nieuw kleet.

De »FONTEIN VAN LIEFDE" is geen nieuw boek. Sedert eene halve eeuw was het in veler hand; en God alleen weet hoeveel tranen het gedroogd, hoeveel bittere lijdensuren het verzacht, hoeveel zielen het een zalig sterfuur bereid heeft. Het was steeds de trouwe medegezel van ontelbare godvruchtige zielen. Doch de oude vriend sprak zijne oude Vlaamsche taal, was voor ons meer geoeffend oor weldra onverstaanbaar en werd derhalve minder gewaardeerd.

Moge het in zijn nieuwen vorm zijnen heilzamen weg vervolgen en zijne plaats hernemen in de hand van allen, die in hun lijden troost zoeken waar die alleen te vinden is, te weten in de schaduw van het Kruis des Zaligmakers, in zijne HH. Wonden, doch vooral in zijn lijdend Hart.

Voorrede van den Schrijver.

Waarde lezer, het is mij eene bron van troost geweest, te mogen vernemen, dat dit boekje met zijne korte oefeningen door velen en zelfs door personen die in het geestelijk leven zeer ervaren waren, niet alleen met genoegen gelezen, maar met groot voordeel voor hunne ziel gebruikt is.

Ik loof en dank met gebogen knieën den God wien alle eer toekomt, die dit middel gebruikt heeft, niet alleen om de gedachtenis aan het H. Lijden en de HH. Wonden des Zaligmakers in de harten van vele menschen te verlevendigen, maar ook om het vuur zijner goddelijke liefde in hunne harten te ontsteken en te doen branden.

Eenige geschiedschrijvers van Duitschland verhalen, dat er ten tijde van keizer Maximilianus een wondervolle regen gevallen is; elke druppel water die uit den hemel viel, prentte op het hoofd en de kleederen der menschen de afdrukselen van de werktuigen en teekenen van het bitter lijden des Zaligmakers, zoodat men duidelijk de afdrukselen gedrukt zag

van het kruis, de nagelen, de doornen kroon, de spons, de geeselsroede, de kolom enz., waardoor het volk zeer getroffen en opgewekt werd tot eene groote godsvrucht tot het lijden des Heeren Jezus.

Zoo mag ik dan zeggen, dat dit boekje gelijk is geweest aan dien geheimzinnigen regen; want de duizenden exemplaren daarvan verspreid, zijn als zoo vele druppelen gevallen, niet op de kleederen en het uitwendig der menschen, maar in hunne harten, waarin zij wonderbare teekenen van liefde en godsvrucht hebben voortgebracht.

Plinius verhaalt, dat er in zijnen tijd in Spanje eene fontein bestond, wier water zoo heet was, dat al wat daarin geworpen werd, door de hitte verteerd werd. Aan de waarheid daarvan is ons weinig gelegen; doch wij nemen als waarheid aan, dat de fontein der HH. Wonden, waarvan dit boekje spreekt, eene vurige, goddelijke, verslindende fontein is, waarin de zielen die godvruchtig in het gebed met God omgaan, door liefde tot Hem verslonden worden.

Dit is de fontein, waaraan de H. Maagd Maria zich na de Verrijzenis van Jezus nederzette; want, zegde zij tot de heilige

Brigitta: »al den tijd die ik na de hemelvaart van mijnen Zoon op aarde doorbracht, is zijn lijden in mijn hart geprent geweest.” Hiertoe noodigde de Zaligmaker zijne beminde Bruid Catharina van Bononiën, zeggende: Wilt gij, mijne dochter, vele genaden van mij verkrijgen, zoo laat geen enkelen dag voorbijgaan zonder uw hart tot mijn lijden en mijne wonden te keeren. Vermaan ook andere menschen dit te doen, indien zij eene mij aangename en hun voordeelige zaak willen doen.”

En daur vele godvreezende personen klagen, dat zij, hoewel zij haar best doen, zoo slecht kunnen mediteeren, heb ik in dit boekje eene eenvoudige manier voorgesteld om met God in het gebed te verkeeren, waaruit ik vermeen dat zij veel en groot voordeel zullen trekken.

Ontvangt dan dit werkje, aangeboden tot Gods meerdere eer en glorie aan de godvruchtige zielen, die God in geest en in waarheid zoeken te aanbidden, opdat zij meer en meer in zijne liefde mogen ontstoken worden, en in alle waarheid met den grooten Apostel mogen zeggen: Ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij!

FONTEIN VAN LIEFDE

tot den gekruisten Jezus,

Hoofdstuk I.

Aan alle goede Christenen wordt aangeraden, zich dagelijks eene woning te kiezen in ééne der HH. Wonden van Christus.

Alle groote heiligen, alle godminnende zielen hebben steeds eene groote godsvrucht getoond tot Jezus bitter lijden en heilige wonden; en gelijk het hert zich steeds in de bosschen en dichte hagen verbergt, zoo verkiesen zij voor hunne schuilplaats die heilige wonden om zich daarin des morgens en des avonds te verbergen, en als duiven in de steenrots zich daarin eene rustplaats te zien. Daar zoeken zij, onder Gods bescherming vrij te zijn

voor de pijlen, — dat is voor de listen en lagen des vijands. Dit was de rustplaats, welke de H. Elzearius zich verkozen had, alleen bekend aan zijne heilige huisvrouw Delphina. Deze rustplaats had zich ook verkozen de heilige Augustinus; hij stelde daarin zijn vast betrouwen, zijne hoop op de eeuwige zaligheid. Daarin woonde ook de H. Joanna Valesia, stichteres der Annonciaden; zij noemde die H. Wonden hare geestelijke fontein, en zegde, »*dat zij geene ziel als godvruchtig beschouwde, welke ten minste niet eenmaal daags daarin kwam putten.*»

Deze zoete godsvrucht behooren alle Christenen te hebben, voor wie door deze heilige wonden de deur des hemels geopend is, en die gezuiverd zijn door het dierbaar bloed, dat uit die HH. Wonden gevloeid is. Hiertoe vermaant ons die groote leeraar van het geestelijk leven, de H. Franciscus van Sales, zeggende: *Gelijk de vogelen hunne nesten bouwen op de boomen om zich daar eene rusten woonplaats te bereiden, zoo moeten onze harten zich dagelijks eene plaats verkiezen in de HH. Wonden om zich daarin te begeven te midden der uit-*

wendige zaken en daar verlichting te zoeken, alsook om daar te zijn als in eene vesting waar zij tegen de bekoring beschermd zijn. En nog duidelijker zegt hij op eene andere plaats: *Ga*, zegt hij, *elken dag der week godvruchtig in ééne der HH. Wonden van onzen Zaligmaker. Ga 's Zondags in de wonde der H. Zijde, 's Maandags in de wonde van den linker voet, ... 's Vrijdags in de wonden van zijn gezegend hoofd met doornen gekroond, en keer 's Zaterdags weder terug in zijne H. Zijde om aldaar de week te eindigen, waar gij die begonnen hebt.* Dit is de raad door hem aan eene godvruchtige weduwe in een zijner brieven gegeven.

De geleerde en godvruchtige Taulerus raadt ook aan alle Christenen, zich in die HH. Wonden te verbergen. »Dring'', zegt hij, »in den Linkervoet, en put daar genade en kracht om alle ijdele vermaken te schuwen. Dring daarna zoo diep mogelijk in de wonde van den Rechtervoet, en leer daar alle inwendig en uitwendig lijden, dat u moge overkomen, verdragen. Dring in de wonde van de H. Rechterhand en bid uwen Zaligmaker, u te leeren in- en uitwendig te zwijgen; want hem die deze

deugd bezit, zal het altijd wel gaan. Verzoek door de wonde der H. Linkerhand, dat Jezus u eene groote verachting geve voor alle aardsche zaken. Vlied daarna met al wat gij zijt en bezit, in het zoet Hart van uwen Bruidegom, dat Hij opent voor al die Hem liefhebben, die Hem hun hart willen geven, en waar Hij hen met de armen zijner liefde wil omhelzen. Leer in dit Hart u zelven verloochenen, u verliezen op alle wijzen in liefde en leed, in hebben en derven, in tijd en in eeuwigheid, gelijk zijne allerheiligste moeder dit gedaan heeft. Offer dan zijn onschuldig lijden voor uw welverdiend lijden, zijne heilige gedachten voor uwe kwade gedachten, zijne heilige woorden voor uwe ijdele gesprekken aan den hemelschen Vader op; zoo zullen zijne ootmoedigheid, zijne liefde en zijne goddelijke volmaaktheid voldoen voor hetgeen u in- en uitwendig ontbreekt."

Christus zelf heeft de godsvrucht tot zijne HH. Wonden aangeraden en geleerd aan verscheidene heiligen. Zoo schrijft de H. Mechtildis, dat zij volgens den raad en het onderricht van den Zalig-maker de wonden kuste van zijne heilige

voeten en aldaar hare begeerten offerde met de begeerten van Jezus Christus, opdat zij volkomen mochten gezuiverd worden. In de wonde der H. Rechterhand verborg zij al de fouten die zij in het religieuze leven bedreven had; kussende de wonde van de linker hand, legde zij daarin hare ziekten, haar lijden, opdat dit, met het lijden van Christus vereenigd, God welgevallig mocht worden. In de wonde van het H. Hart legde zij alle genegenheden, alle liefde van het hare, opdat haar hart aldaar, als het ijzer in het vuur, gloeien mocht door eene brandende liefde." Nog geeft deze heilige, door den H. Geest onderricht, dezen raad: »Dat hij, die wenscht het lijden des Zaligmakers te vereeren, God danke, 1° dat uit de wonde van den H. Linkervoet voor ons een bad van zuivering gevloeid is; 2° uit den H. Rechtervoet de rivier van vrede; 3° uit de H. Linkerhand de beek der genade; 4° uit de H. Rechterhand de geneesmiddelen der ziel; 5° uit de wonde van zijn allerzoetst Hart de levendmakende wateren en den dronkenmakenden wijn van het kostbaar Bloed van Christus, met eenen oneindigen overvloed van alle goed."

Een andermaal heeft de H. Maagd Maria haar aangeraden, dat zij de Wonde der rechterhand zou kussen om Jezus te bedanken, dat zij de medehelpster was van al zijne goede werken; de linkerhand, opdat zij daarin eene schuilplaats en toevlucht zou vinden in allen nood; de Wonde van den rechtersvoet, omdat deze haar gevolgd had gedurende haar geheele leven met eene brandende begeerte haar te bezitten; de linkervoet, opdat zij daarin vergiffenis harer zonden mocht ontvangen; op het H. Hart, om het te danken voor den overvloed van genaden, daaruit gevloeid van alle eeuwigheid, en die in de uiverkoornen in alle eeuwigheid zal vloeien.

Godvruchtige zielen, volgt ook dezen raad, want de wijze man zegt: *Die wijs is, hoort naar raad. Mijn zoon, luister naar wijzen raad, en verwerp dien niet.*

Hoofdstuk II.

Eenige krachtige beweegredenen om deze godsvrucht te beoefenen.

oewel de raad van zoovele heilige personen, dien wij reeds medegedeeld hebben, voldoende zou moeten zijn om in alle godminnende personen de liefde en de godsvrucht tot deze oefening op te wekken, zal ik hier nog eenige krachtige beweegreden bijvoegen om u aan te zetten, eene woning te kiezen in deze heilige wonden.

1º: Alle christelijke zielen vinden in deze devotie een allerkrachtigst middel om zich te zuiveren van hare zonden en misslagen. Christus zegde tot de H. Mechtildis: »Gelijk de paarlen eene zekere kracht bezitten om de ziekten der menschen te genezen, zoo hebben mijne Wonden de kracht om alle ziekten der zielen te genezen. Er zijn zielen zoo vreesachtig dat zij nooit op mijne

goedertierenheid en goedheid durven vertrouwen, maar steeds, uit vrees en angst, mijn aanschijn zouden vlieden; zoo deze zielen eene schuilplaats zochten in mijn lijden en mijne wonden dikwijls groetten, zouden zij welhaast van hare ijdele vrees genezen zijn. Er zijn anderen wier hart zoo ongestadig en wankelbaar is, dat zij door een enkel woord tot gramschap en ongeduld vervoerd worden; zoo deze mijne wonden diep in haar hart drukten, zouden zij daar standvastigheid en volharding in het goede vinden." Een ander maal zegde God tot haar: »dat zijne wonden zijn als zoovele monden, die luide tot den Vader roepen en bidden om de zaligheid aller menschen; en" voegde Hij er bij, »van het oogenblik dat ik die heb ontvangen, tot in dit uur verzoenen zij God en matigen zijne gramschap; en nooit heeft de armste bedelaar zich zoo zeer verheugd over eene aalmoes door zijn dringend smeeken verkregen, als ik mij verheug over het gebed dat men doet ter eere mijner heilige wonden."

De H. Gertrudis vraagde eens aan Jezus, wat zij het best den menschen zou kunnen leeren, en Jezus antwoordde

haar: »Het is zeer voordeelig, den menschen te leeren, dat zij moeten gedenken, dat ik steeds voor den Vader sta om de zaligheid van het menschelijk geslacht te verkrijgen; als zij zondigen met het hart, dan bied ik mijn Hart mijnen Vader tot zoenoffer; en als zij zondigen door hunne werken, dan vertoon ik Hem mijne doorboorde handen; en aldus verzoen ik door mijne onschuld terstond God den Vader, opdat zij door hun leedwezen en berouw spoediger vergiffenis zouden bekomen.”

Eens toen deze heilige maagd de vijf bloedige wonden kuste, om daardoor vergiffenis te verwerven van alle zonden, welke de menschen ooit bedreven hebben door de vijf zinnen, zag zij daaruit vijf beken stroomen, terwijl Christus haar deze woorden toesprak: »Gelijk ik eens aan het kruis aan God den Vader werd opgeofferd, omdat ik het wilde, zoo begeer ik nog dagelijks voor elken zondaar aan den Vader opgeofferd te worden; zoodat ieder, hoe belast en beladen hij ook moge zijn door den last zijner zonden, moed mag scheppen, wanneer hij met hoop en vertrouwen in het hart aan God mijnen smartelijken dood en

bitter lijden opoffert. Hij mag vrij gelooven, dat hij daaruit de zalige vrucht van vergiffenis zijner zonden zal ontvangen; want er is op aarde geen krachtiger geneesmiddel voor de zonde, dan de oprechte gedachtenis aan mijn lijden met eene waarachtige boetvaardigheid en een levend geloof."

Ten 2^e doet deze devotie de zielen grooten voortgang maken op den weg der verlichting en der volmaaktheid. De H. Bernardus zegt daaromtrent: » *Ach hoe groote zaligheid, welke volheid van genade en volmaaktheid is te vinden in de wonden van mijnen Heer Jezus!* " Op eene andere plaats zegt hij: » *Al mijne wetenschap, de volmaaktheid mijner rechtvaardigheid, de rijkdom mijner zaligheid, de menigvuldigheid mijner verdiensten stel ik in het mediteeren van den gekruisten Jezus. Dit is mijne verhevenste wijsbegeerte: Jezus van buiten te lezen, van binnen te leeren, dat is van buiten en van binnen beminnen, van buiten en van binnen beschouwen, navolgende zijne ootmoedigheid, zijne armoede, zijne gehoorzaamheid en al zijne andere deugden.* "

De zalige Maria der Menschwording

verliet nooit hare cel, alvorens deze HH. Wonden gekust te hebben. Zij vond hierin grooten troost, maakte grooten voortgang in de volmaaktheid en deugd, en werd geheel verslonden door de liefde van Christus, door hare groote godsvrucht tot zijne HH. Wonden.

De H. Gertrudis groette eens deze heilige wonden, en zag uit elke dezer een goddelijken straal vloeien, die hare ziel verlichtte en haar ongetwijfeld ook meer in deugd deed schitteren.

De H. Lutgardis ontving door die zelfde oefening zulk een troost in haar lijden en zulk een groot geduld, dat zij ziekte noch lijden meer vreesde.

De 3^e beweegreden, die ons moet aanzetten tot het dikwijls mediteeren dezer HH. Wonden, is, dat wij daardoor komen tot eene nauwe vereeniging met Jezus-Christus. De H. Gregorius van Nazianze zegt: »*Een Christen mensch moet een andere Christus wezen.*” Dit schijnt de H. Paulus ook te willen leeren als hij ons zegt: »*Trek den Heere Jezus Christus aan;*” en in een anderen brief: »*Gij zijt gekocht voor eenen duren prijs. Verheerlijkt en draagt God in uw lichaam!*” Dit doen voorwaar zij die

dagelijks hetzij Jezus wonden in hun hart, hetzij hun hart in Jezus wonden drukken. Het is tot hen dat de Apostel zegt: » *Gij zijt gestorven (aan de zonde) en uw leven is verborgen met Christus in God. Als Christus, uw leven, zal verschenen zijn, dan zult gij ook met Hem verschijnen in glorie.* » Zij die den gekruisten Zaligmaker aldus beminnen, mogen vrij met Paulus zeggen: » *Hij heeft mij lief gehad en zich voor mij gegeven; in Hem leven, bewegen en zijn wij.* »

Men zegt, dat er in het land van Boësie eene rivier stroomt, waarin de visschen als goud schijnen. Buiten de rivier hebben zij niets bijzonders. Wat zijn nu de heilige wonden van Christus anders dan zaligmakende rivieren, goddelijke fonteinen! Hoe schitteren de zielen, die zich daarin dompelen door het goud der liefde! Welke waarde verkrijgen de goede werken en kruisjes, die in vereeniging met dit H. Bloed, met die HH. Wonden aan God opgeofferd worden! Geene tong kan het uitdrukken. Daarom vestigde de zalige Margaretha van Hongarije daarin dagelijks hare woning; nooit ondernam zij eenig belangrijk werk, alvorens die

heilige wonden te kussen en al haar doen en laten met de liefde van haren Zaligmaker te vereenigen.

De laatste en gewichtigste beweegreden om ons krachtig tot deze godsvrucht aan te sporen, is de dienst dien wij hierdoor aan Jezus bewijzen, en de troost die onze ziel in het uur des doods daardoor zal verkrijgen.

De H. Gertrudis groette eens deze HH Wonden met de woorden: *Glorie zij U, o allerheiligste Drievuldigheid, voor de bloedige wonden van mijnen welbeminden Bruidegom!*" Op hetzelfde oogenblik vertoonde Jezus zich aan haar, terwijl eene gouden bloem elke zijner HH. Wonden versierde, en zeide haar met een allerminnelijkst gelaat: *Zie in deze schoone gedaante zal ik mij aan u vertoonen in het uur des doods; door de schoonheid welke uwe groetenis aan mijne wonden mededeelt, zal ik elke smet der zonde afwasschen, en uwe ziel versieren, alsook de zielen van anderen, die godvruchtig mijne wonden vereerd hebben."*

Taulerus, die godvruchtige leeraar, verhaalt dat Christus aan eene godvruchtige ziel heeft verklaard, dat Hij al degenen die zullen volharden in deze

godsvrucht, deze bijzondere genaden zal mededeelen:

1°. Hij zal haar zuiveren van dagelijkse zonden, en van de pijnen daardoor verdiend, ontslaan.

2°. Zij zullen opgewekt en versterkt worden tot alle goede werken.

3°. Zij zullen in hare kwellingen en bekoringen bijzonder geholpen en bijgestaan worden.

4°. Jezus zal met bijzonder welbehagen in hare ziel rusten.

5°. Jezus zal haar bijzonder verlichten en haar alles geven wat zij tot hare zaligheid of die van anderen zullen vragen.

6°. In haar doodsuur zal Hij door zijne HH. Wonden haar bijzonder beschermen, bewaren, vertroosten en versterken, en haar tot de eeuwige glorie geleiden.

Helaas, o mensch, wij allen moeten toch eens sterven, op het onbekende uur van den onbekenden dag! *Het is allen menschen vastgesteld, eens te sterven!* Gelukkig hij, die zich dagelijks in eene der heilige wonden heeft aanbevolen en verborgen!

Eens dat de H. Gertrudis godvruchtig het kruisbeeld beschouwde, deed de Heer

haar verstaan dat, zoo vaak iemand een godvruchtigen blik op het kruisbeeld werpt, God hem met een blik van goedertierenheid beschouwt en Gods liefde zich in zijne ziel weerkaatst als in een helderen spiegel. Nooit, voegde Hij er bij, beschouwt men het kruisbeeld zonder daaruit vruchten van zaligheid te trekken.

Hieruit moogt gij besluiten, o godvruchtige ziel, dat, zoo één blik op het kruis Jezus reeds zoo aangenaam is, die zielen welke zich dagelijks in zijne heilige wonden verbergen, Hem bijzonder welgevallig zijn. Hij die dagelijks zijne handen in een welriekend vocht dompelt, zal daarvan lang den zoeten geur behouden en verspreiden. Welken zoeten geur zullen dan die zielen behouden, die zich dagelijks in den goddelijken balsem dezer heilige wonden als verliezen! Met welk een vertrouwen zullen zij in het uur des doods die treffende woorden van Jezus, *In manus tuas Domine, Heer, in uwe handen beveel ik mijnen geest*, mogen herhalen, zij die zich gedurende haar leven niet alleen in die heilige handen, maar ook in de voeten en het goddelijk Hart zullen aanbevolen hebben! Ja, zij mogen

in waarheid uitroepen: Gij, o Jezus, zijt mijn toevlucht, mijn bolwerk, mijne schuilplaats! O mijn Zaligmaker, sedert zóóvele jaren en dagen heb ik uwe heilige wonden tot mijne woning verkozen; laat nu uwe dienaress naar uw woord daarin rusten in vrede; want Gij zijt mijn Verlosser, mijn Zaligmaker, in wien ik geloofd, in wien ik gehoopt, op wien ik mijn vertrouwen gesteld heb. Zij zullen met den H. Edmundus in zijn laatste uur mogen zeggen: » *De heilige Wonden zijn de schepen, waarin ik met volle zeilen van geloof en betrouwen door de Roode Zee van het dierbaar Bloed mijns Zaligmakers tot de haven van het hemelsch Vaderland zal varen.* »

Uit dit alles blijkt, dat deze godsvrucht alle andere oefeningen overtreft; waarom dan ook zij door zoo vele groote heiligen beoefend werd, gelijk ons duidelijk blijkt uit de levens van onzen H. Vader Franciscus, den H. Bonaventura, de H. Brigitta, de H. Theresia, de H. Catharina van Senen en zoovele anderen.

Paulus, die groote Apostel, had zulk eene groote godsvrucht tot het Lijden en de Wonden van Jezus, dat hij, als

de duif van Noach, nergens rust vond dan in die zaligmakende ark. Ik oordeelde niet, onder u iets te weten, roept hij uit, dan Jezus Christus, en Dien gekruist. Ik draag de teekenen van den Heer Jezus in mijn lichaam. Wie zal zich dan door zooveel schoone voorbeelden niet opgewekt gevoelen om dagelijks eene dier gezegende wonden tot zijne woning en schuilplaats te kiezen? Wie zal zich niet gaarne 's morgens en 's avonds daarin verbergen met al zijne dierbaren, zoo levende als overledene? Wie zal daar niet gaarne al zijne gedachten, woorden en werken uit liefde vereenigen met de gevoelens van Jezus? 1°. Om door deze Wonden en dat heilig Bloed aan den hemelschen Vader alles te vragen wat ons en anderen heilig en zalig kan maken; 2°. om aan deze fontein ons eenig schaapje, onze arme zielen te drenken en te versterken en daar als in eene vette weide te groeien en toe te nemen in deugd en volmaaktheid; 3°. eindelijk om aldaar zoodanig met Christus vereenigd te blijven, dat wij in waarheid mogen uitroepen: *Met Christus ben ik gekruist. Ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij.*

Hoofdstuk III.

*Over de wijze van gebed die men
in deze oefening volgen moet.*

In einde alle eenvoudige zielen ,
zoo geestelijke als wereldlijke ,
deze oefening gemakkelijker te
maken , gaan wij hier eenige verschil-
lende wijzen van gebed voorstellen.

Het gebed is eene verheffing der ziel
tot God en wordt verdeeld in inwendig
gebed en mondgebed. In het mond-
gebed geeft men door woorden de be-
geerten zijns harten te kennen , terwijl
men het inwendig gebed oefent , als
men zonder lezen of spreken zijn hart
tot God opheft door de gedachten. Dit
inwendig gebed is voldoende ; want God
die in het midden van ons hart tegen-
woordig is , kent onze begeerten veel
beter dan wij die in woorden kunnen
uitdrukken. Dit inwendig gebed valt
voor vele godvruchtige zielen gemakke-
lijker dan het mondgebed , omdat zij ,

alleen
van
beter
is h
mon
vruc
te v
bidd
zegt
kan
omd
tot
hart
die
mid
hart
om
moe
dach
hart
heil
de
die
die
vert
M
van
van
» Al

alleen door het hart biddende, beter van verstrooidheid bevrijd blijven en beter met God verkeerren. Daarenboven is het niet noodig dat gij uw gebed mondeling doet; het is genoeg de godvruchtige gevoelens alleen met het hart te verwekken. »*De waarachtige aanbidders bidden in geest en in waarheid*», zegt onze Zaligmaker. Voor anderen kan het goed zijn mondeling te bidden, omdat zij daardoor opgewekt worden tot goede gevoelens en bewegingen des harten volgens den zin der woorden, die zij uitspreken, daar zij zonder dit middel niet wel weten, hoe zij hunne harten tot God moeten verheffen; doch om het mondgebed wel te verrichten, moet men de woorden langzaam en aandachtig uitspreken. Zij moeten uit het hart als druppelen nedervallen in de heilige wonden. Men moet bidden met de gevoelens van een armen bedelaar die tot den rijke spreekt, van een vriend die zijnen besten vriend eene zaak toevertrouwt.

Men denke vooral niet, dat de kracht van het gebed bestaat in den overvloed van woorden of godvruchtige gevoelens. »Als gij bidt, zegt de Zaligmaker, zoo

wil niet veel spreken, gelijk de heidenen, die meenen dat zij door vele woorden verhoord zullen worden. Helaas, hoe velen bedriegen zich en meenen zeer verdienstelijke dingen gedaan te hebben, als zij een groot aantal gebeden opgezegd hebben, even als een papegaai, die slechts herhaalt wat men hem heeft leeren zeggen, zonder te weten wat hij spreekt! Van hen zegt Jezus Christus: »*Dit volk eert mij met de lippen, maar hun hart is ver van mij.*» Liever wil ik vijf woorden spreken in mijnen geest, dan tien duizend alleen met de tong.

Als gij dan, godvruchtige ziel, u zult gesteld hebben in de tegenwoordigheid Gods, dan sluit de oogen van uw lichaam om alleen te zien door de oogen van uwen geest. Beschouw de wonde waarin gij dien dag uwe woning wilt vestigen; beveel u zelve, al wat gij begeert, al die u dierbaar zijn, in deze heilige wonde; en vraag, hetzij met den mond, hetzij met den geest, vergiffenis uwer zonden, vermeerdering van geloof, hoop, liefde, en andere gratiën door die heilige wonden, dat dierbaar Bloed van den Zaligmaker. Mocht gij eenig bijzonder gevoel van liefde, van berouw, van medelijden

in u ontwaren, zoo geef u vrijelijk hier aan over, en houd er u mede bezig zoolang gij zult kunnen. Dit is eene zeer goede manier van bidden, al ware het dat gij niet anders zegdet dan deze of dergelijke woorden: *O Vader, door deze wonde, wees mij genadig! O Heere Jezus, door uw heilig Bloed, wees mij genadig! O God, heilige Geest, ik bid u door de wonden van mijnen Zaligmaker, heilig mijne ziel!*

Voor zielen, die eenigszins in het gebed ervaren zijn, is het eene goede oefening zich, na zijn hart gezuiverd te hebben, te stellen in de tegenwoordigheid Gods door het geloof, en in stilte het oog te vestigen op de heilige wonden en het H. Hart, waarin men de stralen der goddelijke liefde zoo duidelijk ziet schitteren. Deze oefening of wijze van bidden door het geloof in de tegenwoordigheid van God is van zoo groote waarde, dat de H. Theresia, die ervaren meesteres in het gebed, deze in al hare geschriften bijzonder aanraadt. Mocht gij in eenige verstrooidheid vallen, zoo verwek eenige korte gevoelens van liefde, bijv.: *Mijn Jezus, door uwe heilige wonden, spreek tot mij en geleid mij*

volgens uw welbehagen. Voeg hierbij eenige gevoelens van ootmoed, van onderwerping aan Gods wil; zeg of denk: *O mijn God, ik ben slechts een onnutte dienaar; doch doe met mij wat gij wilt om de liefde van uw kostbaar Bloed; of wel deze enkele woorden: O Godheid, o Liefde, mijn God en mijn Al! Mijn Jezus, barmhartigheid! O kostbaar Bloed! O heilige Wonden!*

Blijf dan weder in stilte nedergeknield; acht u alle gunsten en goddelijke genaden onwaardig, bevestig u in de vaste begeerte van God's wil te volbrengen tot zijne grootere eer en glorie; bid dat zijn wil door u in tijd en eeuwigheid moge volbracht worden.

Indien God u hooger doet opklimmen in het gebed en in de godsvrucht tot zijn heilig Lijden en Wonden en u eene betere manier leert om uw hart met het Hart van Jezus te vereenigen, zoo volg vrij den trek, dien de H. Geest u ingeeft, vooral zoo gij daaromtrent uwen zielbestierder geraadpleegd hebt.

Hoofdstuk IV.

*Over de dorheid en verstrooidheid
in het gebed.*

ene der voornaamste zaken waarnaar eene godvruchtige ziel moet trachten, is eene ziel van gebed te worden en te blijven. Zonder deze oefening is een godvruchtig persoon een lichaam zonder ziel. De godsvrucht, hoe goed ook begonnen, zal haren luister verliezen, zoodra de geest des gebeds verslapt, gelijk de ondervinding het zoo vaak heeft bewezen. Wat echter vele brave zielen ontmoedigt en in gevaar stelt te verslappen, is de dorheid en ongevoeligheid, die zoo vaak haar deel is onder het gebed. Beroofd van alle gevoelige genade, wordt haar hart als van steen. Hierdoor ontstaat in haar de vrees, dat zij God mishagen, dat zij geene godsvrucht bezitten, dat zij zich beter met andere zaken zouden

bezighouden. Hierdoor valt menige onervaren ziel in dwaling; en allengs het gebed verlatende, wordt zij trager en onachtzamer dan ooit te voren. Wil men de reden hiervan weten, zoo komt dit gewoonlijk uit gebrek aan kennis en ondervinding in het geestelijk leven; zij weet nog niet, welk een groot voordeel deze toestand aan de ziel aanbrengt. De beste oefening bestaat dan in het veelvuldig verwekken van akten van verduidelijking, van ootmoed, van onderwerping aan den heiligen wil van God.

Bemerken wij vooral, dat de oprechte godsvrucht niet gelegen is in den gevoeligen troost of in eenige gevoelens en aandoeningen des harten. Zij bestaat veeleer in de bereidvaardigheid van den wil tot alle zaken, die God behagelijk zijn. Zij zijn waarlijk godvruchtig, die in alle zaken niets anders zoeken dan het volbrengen van den heiligen wil van God, en wier hart bereid is alles en allen te beminnen om en in God.

Daarom, o godvruchtige ziel, indien gij in het gebed overvallen wordt door verstrooidheid, door tegenzin, door duisternis en ongevoeligheid, zoo bedroef er u niet over, denk niet dat alles

verloren arbeid is; doe u geen geweld aan om gevoelige devotie of tranen uit uw hart te persen; gij zoudt God daardoor niet behagen, uwe gezondheid wellicht benadeelen en in uwe ziel een weerzin verwekken om tot het gebed weder te keeren. Oefen u liever in verdueligheid, in eene volmaakte onderwerping van uwen wil met den heiligen wil Gods, in eene innige verachting en verootmoediging van u zelve, in eene oprechte bekentenis uwer armoede en ellende. Verkort den tijd van uw gebed niet, en overtuig u wel dat er groote volmaaktheid in gelegen is, aldus te blijven in het slijk uwer ellende. Vereenig u geheel met den wil van God; ontvang de beproeving uit zijne hand met de oprechte begeerte van Hem op volmaakte wijze te eeren, te loven, te aanbidden, wanneer zijn goddelijke wil dit van u zal verlangen.

Dit zal voorzeker een zeer goed gebed zijn, al bleeft gij daarbij droog en dor gelijk een stok, onbewegelijk als een steen. God schept meer behagen in uw geduld dan in eene allergevoeligste devotie. De ware godsvrucht toch is daarin gelegen dat men die beproeving geduldig

verdrage en het scheepje van zijnen wil door het geloof vastankert aan den wil van God.

Dit kunnen godvruchtige zielen lichtelijk oefenen, als zij zich in de ware ootmoedigheid gevestigd hebben. Zij zullen dit kunnen, als zij zich alle gunsten van God onwaardig achten en niets zoeken dan God en zijnen heiligen wil. Het zal haar dan zelfs eene groote gunst schijnen, in zijne tegenwoordigheid te mogen blijven, al is het zonder de minste verlichting, vertroosting of beweging. Zij zal zich daar houden als een arme in het koninklijk paleis, die licht tevreden met het weinige dat men hem geeft, zich reeds als te veel begunstigd beschouwt van slechts in den dienst des konings aan zijn hof te mogen verblijven.

O gave God, dat alle minnaars van het gebed tot die oprechte ootmoedigheid gekomen waren of er althans naar trachten! Zij zouden gerust blijven te midden der dorheid en kwelling des geestes en in hunne geestelijke oefeningen ijverig volharden, ook dan als zij niet de minste vertroosting of gevoelige godsvrucht ontwaarden.

God, die de zijnen beproeft, laat dikwijls zijne uitverkoren zielen in zulke bekoringen, dorheid en verdriet, dat zij meenen dat zij dwalen en God mishagen, juist dan als zij Hem het welgevalligst zijn. De goede Vader doet dit om haar te zuiveren, haar een klein gevoel van haar zelve te geven, haar hier op aarde tot ootmoedige kinderen en in den hemel tot groote heiligen te maken.

In het Spaansche koninkrijk werden eens eenige cypresboomen geveld. Men liet die lang in het slijk liggen; en toen men aan de houthakkers vroeg, waarom die boomen daar zoo lang bleven liggen, antwoordde een hunner, dat men een of ander heilige daarvan wilde maken. Men zegde dat het toch niet noodig was ze daarom zoo lang in den regen te laten liggen, waarop de houthakker antwoordde: »Gij verstaat de zaak niet; want regen, wind, onweder en storm maken dit hout geschikt om tot een heiligen Antonius, een Hieronymus, eene Magdalena gebeeldhouwd te worden. Uit deze gelijkenis kan men afleiden, waarom God eene Theresia achttien jaar in dorheid liet, te weten om van haar eene Seraphijnsche maagd te vormen; waarom

Catherina van Senen vijf jaar aan de laagste bekoringen werd overgelaten, te weten om van haar eene Bruid naar Gods Hart te maken. Zoo gij dan ook, godvreezende ziel, aan dorheid ten prooi blijft, zoo vertrouwd dat dit geschiedt door de eeuwige, wijze Voorzienigheid van den hemelschen kunstenaar, die van u een schoon beeld wil vormen.

Zekere godvruchtige ziel was gewoon, bij zulke gelegenheden eenvoudig in haar gebed te zeggen: Heer, hier is de steen, kap en slijp hem naar uw welbehagen. Zij hield zich met groot geloof in Gods tegenwoordigheid; zij bleef in haar gebed volharden, niettegenstaande de hevigste aanvallen des duivels, met zulk eene lijdzaamheid als ware zij een steen, en dit gedurende vele jaren. Na dien tijd werd zij door Gods hand zoo kunstig bearbeid, dat zij eene der grootste dienaressen Gods geworden is die het rijk van Catalonië ooit heeft voortgebracht, en stichteres der Capucinessen te Barcelona.

Een groot predikant der Societeit van Jezus, die naar zijne meening de gave des gebeds niet bezat, herhaalde in zijne meditatie met diepen ootmoed deze

woorden: » *Heer, ik ben een dier gelijk, ik kan niet bidden. Heer, leer mij bidden!* »

Door deze woorden heeft hij God zoodanig behaagd, dat hij den geest des gebeds in buitengewone mate verkregen heeft.

Godvreezende zielen, verootmoedigt u ten tijde uwer geestelijke kwellingen, en zegt met David: *Ik ben voor u geworden als een lastdragend dier, en ik ben altijd met U om aan uwen wil onderdanig te blijven; of wel: Heer, ik kan niet bidden; maar ik zal hier in uwe tegenwoordigheid verblijven, om alles te lijden uit liefde tot U, wat mij nu overkomt of later zal overkomen.*

Ziedaar de toetssteen waaraan de oprechte minnaars van God beproefd worden, gelijk de gel. Pater Avila terecht bemerkt. Hij die deze zwarigheid eens overwonnen heeft, zal vele andere zwarigheden in het geestelijk leven gemakkelijk te boven komen. Hij die aldus getrouw en volhardend het gebed blijft oefenen zonder allen smaak en troost, zal een volmaakt aanbieder worden of ten minste de vrucht van een heilig gebed genieten. Al heeft die ziel niet gebeden met zooveel gods-vrucht als zij het zou wenschen, zoo

is het genoeg dat zij God aanbeden heeft gelijk Hij het wenscht, te weten in geest en in waarheid.

De voornaamste glorie eener godvreezende ziel is de deugden van den gekruisten Jezus na te volgen. Eene dier deugden bij uitnemendheid is, dat Hij volhard heeft met bidden aan het kruis tot het einde toe zonder eenigen troost. Hoe minder smaak, hoe minder troost gij ontwaart in uw gebed, hoe volmaakter gij uwen welbeminden Bruidgom navolgt, die met klagende en droevige stem aan het kruis geroepen heeft; *Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?*

Ik beken dat dit alles moeite en arbeid kost. Volgens de getuigenis van vele heiligen is geene moeite, geen arbeid met deze te vergelijken, bijzonder als het hart met dorheid en droefheid vervuld wordt; maar hoe rijkelijk zal ons dit alles vergolden worden, als wij getrouw volharden!

In de goede werken en heilige voornemens, die God ons ingeeft om ons in de volmaakte onthechting te oefenen, ziet Hij meer naar onze oprecht goede begeerten dan naar de uitwerking, die

niet in onze macht ligt. Abraham heeft door zijnen wil om zijn eenigen zoon aan God te slachtofferen, bij God zooveel verdiend als of hij dit werk met der daad volbracht had.

Iemand die een huis zou binnentreden met bepaalden wil om iets te stelen, al ware het dat de gelegenheid zich niet aanbod en dat hij niets nam, zou zich door dien wil reeds aan eene zware zonde plichtig maken. Nu daar God veel meer geneigd is tot barmhartigheid en veel liever den goeden wil loont dan Hij den kwaden straft, zoo zal Hij ook uwen goeden wil om Hem te behagen en uwe goede begeerte om Hem te bidden voor de daad aanvaarden en loonen, hoe ongevoelig gij ook 'daarin zijt.

De tweede zaak, die de godvruchtige zielen vaak kwelt in haar gebed, zijn de ijdele, nuttelooze, verstrooiende, soms onzuivere gedachten, waarmede zij gepijnigd worden. Wees verzekerd, vrome ziel, dat deze invallende gedachten u meer zuiveren dan bevleken, zoo gij in deze oefening volhardt. Gelijk het goud in het vuur, zoo worden goede zielen in de smeltkroes der vernedering gelouterd. Verstrooidheden tegen onzen

wil schaden ons niet, doch geven ons gelegenheid om ons meer te verootmoedigen, onze armoede te bekennen en meer te verdienen. Verlaat noch verkort uw gebed, doch blijf er liever langer in volharden, ondanks de kwade gedachten die u overvallen. Het beste middel om te overwinnen, is niet te strijden, maar geen werk er van te maken, ze te verachten, en dikwijls eene akte van liefde en vertrouwen te verwekken.

Als gij ondervindt, dat gij afgeweken zijt van de heilige wonde, waarin gij uwe woning gevestigd hebt, zoo tracht naar uw krank vermogen uw hart in allen ootmoed weder daarheen te trekken, zeggende met den mond of met het hart: *O Jezus, door uwe heilige wonden, ontferm U mijner!* Zet dan uw gebed voort, zoo goed gij kunt, en denk somtijds eens: Vader, die in den Hemel zijt, daar ik uwe Majesteit niet loof, dien en eer gelijk het betaamt, zoo bid ik U, laat uwen heiligen naam geëerd en gezegend worden door U zelven en door deze heilige wonde, door uw heilig Bloed, door de liefde waarmede uw Zoon voor ons geleden heeft en gestorven is aan het kruis.

De H. Bonaventura geeft, in zijne Mystieke Godgeleerdheid, een grooten troost aan de zielen die veel lijden door verstrooidheid, niet veel op God kunnen denken, noch op verheven geheimen kunnen mediteeren, noch hunne harten onthechten van de gedachten aan de schepselen. Hij zegt dat deze zielen naarstig moeten werken om hare harten vrij te houden van alle zonden, dikwijls tot God moeten verzuchten, al ware het slechts door deze en dergelijke woorden: *O Heer, wanneer zal ik U beminnen? Wanneer zal ik U mogen omhelzen en aan mijn hart drukken?* Zoo zij dit met hartelijkheid zeggen, zoo zullen zij, zegt hij, door ondervinding leeren, dat zij veel meer voortgang zullen maken in de liefde Gods dan door de overweging der verhevenste mysteriën.

Is dit niet de grootste troost die ons kan gegeven worden, vooral omdat hij gegeven wordt door zulk een Seraphischen leeraar? Ditzelfde zeggen de geleerde Suarez en meer andere godvruchtige schrijvers: Laat u dan, o godvreezende ziel, door verstrooidheid noch kwelling van den geest van gebed noch van deze godvruchtige oefening aftrekken.

Hoofdstuk V.

*Eenige wenken om door de beoefening
der godsvrucht tot de HH. Wonden
grooten voortgang in de deugd
te maken.*

m uit deze devotie groot voordeel voor uwe ziel te trekken, moet gij, volgens uwen staat, de volgende wenken behartigen.

1°. Gewen u, als gij 's morgens wakker wordt, dadelijk uw hart te keeren tot uwen Zaligmaker, die met zijne Godheid altijd bij u tegenwoordig is, en die wonde te groeten welke gij voor dien dag verkozen hebt, zeggende of denkende: O Jezus, gezegend zij de heilige wonde uwer Rechterhand. Zoodra gij opgestaan en gekleed zijt, zoo kniel neder, kus de wonde voor dien dag uitverkozen, zeg ééne vraag van het »Onze Vader'', bijv. 's Zondags: O Vader die in den Hemel zijt, geheiligd zij uw naam, door

de wonde der liefde van de zijde uws Zoons; 's Maandags: O Jezus, door de wonde uwer Rechterhand, laat ons toekomen uw rijk; zoo voortgaande op de andere dagen. Wanneer gij, gedurende den dag, de klok hoort slaan, wanneer gij door eenige bekoring overvallen wordt, zoo verwek eenige korte, doch innige genegenheid tot deze wonde door eenig schietgebed. Hierdoor zult ge een bewijs geven dat uw hart brandt van liefde tot den gekruisten Jezus, en dat gij met Hem vereenigd wilt leven. Deze genegenheden stellen het hart des menschen als voor het Hart van God en zijn als bliksemstralen, die de duivelen op de vlucht jagen. Ja, zoo zij voortkomen uit een oprecht rouwmoedig hart, zijn zij in staat om van een zondaar een rechtvaardige te maken; en al ware hij ook met vele zonden beladen, wordt hij van een kind van verdoemenis een kind van zaligheid. Zij vermoeien het hoofd noch het lichaam; zij kunnen door alle menschen, op alle plaatsen lichtelijk gedaan worden. Zij drukken deze wonde als in uw hart, als gij deze woorden zegt of denkt: *O Jezus, door dit H. Bloed, door deze heilige wonde, wees mij, arme*

zondares, genadig nu en in het uur des doods. Geheiligd zij uw naam! Uw rijk toekome! Leid ons niet in bekoring! enz.

Indien u eenige tegenspoed overkomt of eenig kruis u drukt, indien u ongelijk, kweuling, misachting te recht of ten onrecht aangedaan wordt, zoo vereenig dit alles met deze heilige wonde; en offer het op in vereeniging met de groote liefde, waarmede Jezus zooveel onrecht, zooveel beschimping met een volmaakt geduld voor u verdragen heeft. Indien gij uwe zintuigen niet terstond kunt bedwingen, uw gemoed niet in geduld kunt bewaren, genegen zijt tot drift en gramschap, zoo wacht tot uw hart tot bedaren komt. Ga dan nederknielen in eene kerk of in uwe kamer, val voor uw kruisbeeld neder en zeg met eene zekere heilige: *Heer Jezus, ik kan U niet veel geven, want ik ben slechts zonde en ellende; maar ik offer U, in uwe heilige wonde, deze onrechtvaardigheid, dit kruisje, het lijden dat mij daar is overkomen, vergeef hun die het mij aandoen, want zij weten niet wat zij doen; en geef mij de genade, het te dragen uit liefde tot U en tot uwe meerdere eer en glorie.*

Dit is een krachtig middel om in bekoring en lijden bewaard en versterkt te worden en om in korten tijd van kleine kinderen reuzen op den weg der volmaaktheid te vormen. Beproof het en de ondervinding zal u de waarheid van mijne woorden getuigen; doch beproef het wel en met volharding. Men bouwt geen huizen in éenen dag.

2°. Wanneer gij u des avonds ter ruste legt, zoo verberg u nogmaals in deze heilige wonde; beveel haar uw hart en ziel, met die innige genegenheid die God u zal ingeven, zeggende bijv.: *O Jezus, in de gezegende wonde uwer zijde beveel ik nu en in het uur des doods mijne ziel, mijnen geest, die gij verlost hebt door uw dierbaar bloed, voor mij op Calvarië gestort.*

Nadat gij aldus gebeden hebt, kunt gij u gerust nederleggen, en vertrouwen, dat u geen kwaad zal overkomen; want *hij die woont in vertrouwen op den bijstand des Allerhoogsten (zegt David), zal blijven in de bescherming van den God des Hemels; omdat hij in mij gehoopt heeft, zal ik hem verlossen en hem beschermen, omdat hij mijnen naam gekend heeft, zegt God.*

3°. Wanneer gij 's morgens of 's avonds u in deze godsvrucht oefent, dan denk eens na, of gij eenige bijzondere fout, verkeerde neiging of onverstorvenheid in u vindt, zoo om deze heilige Wonde en het H. Bloed dat daaruit gestroomd heeft, daarvoor op te offeren, als om daardoor gratie en sterkte te verkrijgen, om uw voornemen te vernieuwen van dien dag uit liefde tot Jezus beter door te brengen en voortgang te maken in de deugd. Aldus zult gij in korten tijd uwe bijzondere fouten verbeteren of verminderen; gij zult sterker worden om bij voorkomende gelegenheden uwe driften beter in bedwang te houden en de christelijke deugden van ootmoed, geduld, liefde, gehoorzaamheid en andere getrouw te oefenen.

Zij die deze oefening niet in het werk stellen, betrachten soms jaren lang het gebed en de meditatie en maken nochtans weinig voortgang in de genoemde deugden; zij meenen groote zaken verricht te hebben, als zij twee, drie uren in het gebed doorbrengen, vooral als zij eenig bijzonder gevoel daarin smaken; doch dit is het voornaamste niet dat men hierin moet zoeken; men moet

me
in
op
vo
vor
do
deu
hoo
me
(Pa
me
wil
die
vin
al
tot
H.
ger
we
zor
te
we
die
Ma
dit
der
zeg
all

meer arbeiden om voortgang te doen in de deugd. Men moet wel acht geven op zijne fouten en gebreken, met het voornemen zich meer en meer gelijkvormig te maken aan Jezus-Christus door de versterving en de oefening der deugden; want *zij die Christus toebehooren, hebben hun vleesch gekruisigd met deszelfs ondeugden en kwade lusten.* (Paulus ad Gal.)

4°. Wanneer gij u tot de HH. Sacramenten van Biecht of H. Communie wilt bereiden, zoo verberg u weder in die H. Wonde, waarin gij dat H. Bloed vindt gestort voor de zondaars, benevens al de smarten door Christus uit liefde tot ons geleden. Vraag dan door die H. Wonde en dat dierbaar Bloed, de genade van een oprecht berouw te verwekken met een vast voornemen de zonden te vluchten en eene goede biecht te spreken. Als gij dan uw geweten wel onderzocht hebt, zoo bedenk, hoezeer die zonden mishagen aan de goddelijke Majesteit, hoe zij de oorzaak zijn dat dit goddelijk Bloed moest vergoten worden. Verfoei ze uit ganscher harte en zeg: *O mijn Heer en mijn God, die alle eer en liefde waardig zijt, ik verfoei*

deze en alle andere zonden die ik ooit door mijnen kwaden wil bedreven heb, omdat zij mishagen aan uwe goddelijke goedheid, die ik bovenal bemin en in alle eeuwigheid wil beminnen, eeren en dienen. Uit liefde tot U wil ik met uwe gratie mij beteren en mijne zonden biechten; hiervoor offer ik U dit heilig en kostbaar Bloed, en uwe hevige folteringen en pijnen, en vraag U, Heer, barmhartigheid, barmhartigheid! Door de verdiensten van dit heilig Bloed, wees mij genadig.

Wanneer gij u op deze wijze voorbereidt, zult gij door Gods genade eene volmaakte biecht doen, terwijl men voor andere personen niet zonder rede soms vreest, dat zij, in plaats van eene goede biecht, door gebrek aan berouw, eene heiligschennis bedrijven.

Wat nu de H. Communie betreft, zoo vraagde eene godvreezende ziel eens aan Onzen Heer, welke gesteltenis zij voor en na de heilige Communie moest hebben. Jezus antwoordde: Voor het ontvangen der H. Communie vervul de bediening van Martha, na de Communie die van Maria.

Dezen raad moet gij ook volgen, o godvruchtige ziel, door u voor de H. Communie door de HH. Wonden op te wekken tot een oprecht berouw, eene groote ootmoedigheid en eene brandende vurigheid, en u na de H. Communie met Magdalena te begeven in eene stille plaats, in het overdenken der oneindige liefde van God, nu waarachtig in u tegenwoordig met zijne HH. Wonden, zijn kostbaar Bloed, zoo lang de gedaante van de H. Hostie blijft duren.

Gelijk de parelmoeder hare schelp toesluit zoodra zij den morgendauw ontvangen heeft, niet alleen om den dauw zorgvuldig te bewaren en om dien voor alle vermenging met het zeewater te behoeden, maar ook om het genoeg dat zij smaakt in het genieten van dien verschen dauw, zoo moet gij ook, zoodra gij het hemelsch brood dat alle gaven in zich sluit, hebt ontvangen, u in u zelven keeren. Uwe zintuigen sluitende voor de wereld, moet gij al uwe krachten inspannen om uw hart met Jezus Wonden en H. Hart te vereenigen. Aldus ingekeerd gelijk eene duif in de steenrots of gelijk Magdalena aan de voeten van haren goddelijken Meester, moet gij uw

geloof laten werken. Gij moet u dan wel doordringen van de gedachte, dat Jezus naar zijne goddelijke en ook naar zijne menschelijke natuur in u tegenwoordig is met zijne vijf glorieijke Wonden en zijn kostbaar Bloed, eens voor ons tot den laatsten druppel aan het kruis vergoten. Plaatst u dicht bij Jezus, beschouw Hem eenvoudig door het geloof met eene volkomen overgeving van u zelve aan zijn welbehagen, met de begeerte van te mogen leeren en te mogen ontvangen wat u meest dienstig kan zijn tot bevordering van zijne eer en glorie. Spreek tusschenbeide eenige godvruchtige woorden, als: *O Jezus, door uwe heilige Wonden verlicht mijn verstand en ontsteek mijnen wil, opdat uwe Majesteit door mij behoorlijk gekend, bovenal gediend en bemind moge worden; of wel: O Jezus, door uw heilig, dierbaar Bloed bid ik U, door uwe oneindige liefde smee ik U, handel met mij volgens uw welbehagen.*

De H. Gertrudis gevoelde na de H. Communie, dat haar hart door de liefde zacht werd gelijk was, en dat de wonde der goddelijke zijde van Jezus daarin werd gedrukt, terwijl de volheid zijner genade

in
g
W
h
a
v
o
rij

tot
kw
mij
en
de
heu
de
I
mun
Wo
wo
ber
com
devo
E
relig
getij
God
voor
bij e

in haar hart gestort werd. Wenscht ook gij, godvruchtige zielen, dat de heilige Wonden in uw hart mogengestort worden; houdt u in eene volkomen onderwerping aan zijnen heiligen wil, onthecht u geheel van de schepselen, en vertrouwt dat ook uwe ziel met kostbare genaden verrijkt zal worden.

»Gelijk de saffiersteen (zegde Christus tot de H. Mechtildis) uit zijnen aard de kwade vochten verdrijft, zoo verdrijven mijne Wonden het venijn uit de ziel en zuiveren die van allen smet. En gelijk de granaat appel 's menschen hart verheugt, zoo verblijden ook mijne Wonden de ziel, na ze wel gezuiverd te hebben.»

Dit geschiedt bijzonder na de H. Communie, als Jezus met zijne heilige Wonden en kostbaar Bloed in ons tegenwoordig is. O, van hoevele genaden berooven zich degenen die, hoewel dikwijls communiceerende, geen werk van deze devotie maken!

Eindelijk is het zeer voordeelig voor religieuzen en andere personen die de getijden lezen, dat zij die dagelijks aan God opofferen in die wonde welke zij voor dien dag gekozen hebben. Dat zij bij elke ure een oogenblik in zich zelve

keeren en met het hart deze of dergelijke intentie maken: O Jezus, in deze heilige Wonde, in vereeniging met uw dierbaar Bloed en de liefde waarmede Gij dit tot den laatsten druppel hebt gestort, offer ik U dezen kleinen dienst om U te verheerlijken, te loven, te danken enz. Anderen bidden de Metten in de gezegende zijde van Christus of in vereeniging met zijn doodstrijd in den hof van Olijven, de Primen in de wonde der H. Rechterhand, de Tertiën in die der H. Linkerhand, de Sexten in de wonde van den H. Rechtersvoet, de Nonen in die van den H. Linkersvoet, de Vespers in de wonde van de Doornenkroon; bij de completen bevelen zij hare ziel weder in de wonde der H. Zijde, en bieden den hemelschen Vader het goddelijk Hart aan tot voldoening van al de fouten, welke zij gedurende dien dag bedreven hebben. Als middel tegen de verstrooidheid maken zij zich gewoon, bijzonder bij het Gloria Patri, eene akte van geloof aan de tegenwoordigheid Gods te verwekken, kussen in den geest zijne HH. Wonden, zeggende: Jezus, door uwe H. Wonde, ontferm U mijner. Dit is vooral zeer nuttig voor degenen

die de getijden niet verstaan , en de beste wijze om de noodzakelijke aandacht te behouden. Daarom bid ik de novicen en jonge religieuzen, deze wijze van de getijden te bidden te beproeven; zij zullen er later God voor bedanken en vele verdiensten vergaderen, in plaats der verstrooidheid en dorheid, die nu vaak haar geweten bezwaart, haar alle devotie in het breviergebed ontnemt en haar somtijds doet verlangen om van het goddelijk officie ontslagen te mogen worden.

Wanneer gij een kruisgebed bidt, gelijk vele godvruchtige personen gewoon zijn 's morgens en 's avonds te bidden ter eere der HH. Wonden, kunt gij bij elk Onze Vader den hemelschen Vader eene der vijf wonden aanbieden om aldus aan uw gebed kracht bij te zetten, bijv. bij het eerste Onze Vader zult gij zeggen: *Onze Vader die in den Hemel zijt*, ik bid U door de wonden uwer H. Rechterhand, *geheiligd zij uw naam* enz.; bij het tweede Onze Vader: *Onze Vader die in den Hemel zijt, door de H. Wonde der Linkerhand, geheiligd zij uw naam* enz. Gij kunt ook in het Wees gegroet met veel voordeel voor

uwe ziel deze HH. Wonden herdenken. Als gij gebeden hebt tot *Jezus*, zoo voeg er bij »die wreedelijk gewond is in zijne rechterhand aan het kruis»; en als gij gebeden hebt tot *Moeder Gods*, zoo voeg er bij: Ik bid U door de smartelijke wonde der rechterhand uws Zoons en het bloed daaruit gevloeid, *bid voor ons, zondaars, nu en in het uur van onzen dood*. Gij kunt dan ook vele andere genaden van haar verzoeken, zooals de vergiffenis der zonden en een oprecht berouw, gelijk wij in de volgende hoofdstukken nog nader zullen aantoonen.

Hoofdstuk VI.

Deze devotie biedt aan eenvoudige zielen dagelijks genoegzame stof om zonder groote moeite hare meditatie te doen.

ven als kinderen wanneer zij iets zien dat hun vrees aanjaagt, gevoelen vele godvruchtige zielen dikwijls afkeer en schrik voor de meditatie, vooral wanneer zij boeken lezen die vele onderrichtingen en regelen geven voor het inwendig gebed. Zij verbeelden zich dat het eene zeer moeilijke en voor haar onmogelijke zaak is, vooral als zij hooren, welke bereiding, bemerkingen en werking van het verstand op de voorgestelde stof noodig zijn. Indien de zaak haar duidelijk werd voorgesteld, zouden zij begrijpen, dat de meditatie, bijzonder die op het leven en het lijden van Christus of de HH. Wonden, zoo moeilijk niet is als zij zich dit verbeelden.

Mediteeren is niet anders dan eene of andere zaak leeren kennen om daardoor onzen wil op te wekken tot liefde of tot haat van die zaak.

De meditatie is het overdenken van eenig punt om daardoor onzen wil te bewegen tot zekere genegenheden; dit is het voorname doel der meditatie. Men moet dus de zaak eerst goed kennen, alvorens men den wil tot die genegenheid of dien afkeer kan opwekken. Men kan eene zaak leeren kennen op tweeërlei wijzen; op eenvoudige en op beredeneerde wijze, als men bijv. onderzoekt waarom eene zaak moet bemind of gehaat worden, vele bemerkingen daaromtrent makende, ten einde aldus zijnen wil op te wekken tot genegenheid of tot haat. En ofschoon deze manier om eene zaak te overdenken zeer goed is, moet men echter bekennen dat zij lastig valt voor ongeletterde personen, wier verstand dikwijls beperkt is; zij beminnen of haten eene zaak naar gelang zij die als goed of kwaad beschouwen. Indien men hen aanzet om hun verstand lang op de voorgestelde zaak te vestigen, gevoelen zij hunnen geest weldra uitgeput, en zullen gekweld worden door

duizend voorstellingen welke hiermede in geene betrekking staan. Vele godvreezende vrouwen, met meer hart om te beminnen, dan met verstand om alles wel te overdenken, worden weinig bewogen door langdurige overwegingen. Wanneer haar wil door de kennis der goedheid en liefde Gods, door overdenkingen op het leven en het lijden van Christus tot het goede wordt opgewekt, zullen zij dien beter gebruiken tot voortgang in de deugd, dan door lange overwegingen hierop te maken.

Welke godvruchtige ziel nu is zóo karig met verstand bedeeld of zoodanig met bezigheden overladen, dat zij 's morgens en 's avonds zich niet levendig zou kunnen voorstellen, dat Jezus, onze Zaligmaker, aan het kruis genageld is, dat zijn kostbaar Bloed in breede stroomen uit zijne HH. Wonden gevloed is door zijne onuitsprekelijke liefde voor zijne schepselen, dat het beminnelijk Hart van Maria daardoor met een scherp zwaard van droefheid doorboord is? Wie is er die bij deze overweging zijn hart niet zal kunnen opwekken tot eene heilige genegenheid tot den gekruisten Jezus, zonder eenige andere werking

van het verstand? Hij begeert niets anders dan met zijne HH. Wonden, zijne heilige liefde vereenigd te worden, of vraagt door de verdiensten van zijn heilig kostbaar Bloed vergiffenis zijner zonden of eenige andere genade. Om te mediteeren op de HH. Wonden of het Lijden des Zaligmakers behoeft gij slechts uw geloof op te wekken; en elke oude vrouw of arme schaapherder kan dit even goed als de meest talentvolle leeraar der Universiteit van Leuven of Parijs. Gij behoeft alleen te overdenken, wat het geloof U leert omtrent Jezus aan het kruis genageld en zijne heilige Wonden; vereenig daarna uwen wil met den zijnen en verzoek door de heilige Wonde de genade die gij begeert. Maak het voornemen van de zonde te vermijden en God vuriger te dienen, en gij zult eene goede meditatie gedaan hebben.

Mij dunkt, dat deze wijze van mediteeren zoo eenvoudig is, dat niemand zich kan verontschuldigen, ze niet te kunnen volgen, noch een betere of voordeeliger wijze van bidden zal kunnen vinden. Alle zielbestierders van onderzinking zullen beseffen, dat de diepste en geleerdste overwegingen der Godge-

leerden op Jezus den Gekruiste, den wil niet zoo ontstoken om Hem te beminnen als deze eenvoudige betracht-
ting door het geloof. Beproof dan deze manier, en weldra zult gij de vruchten gewaar worden, die gij er uit zult trekken. De liefde zal aanvullen wat aan uw verstand ontbreekt; de kwade genegenheden zullen in uw hart verminderen; gij zult sterkte bekomen om u in alles te overwinnen, zelfs meer dan anderen die in de geleerdste overwegingen en hoogste beschouwingen verdiept zijn.

De H. Thomas zegt, dat groote wetenschap en geleerdheid dikwijls oorzaak zijn van kleinen voortgang in de godsvrucht. Vele eenvoudige vrouwen, zegt hij, zijn dikwijls meer ontstoken in liefde tot God dan de verstandigste mannen, die in hunne meditatiën alles diep doorgronden en overdenken. Deze zullen beter van God weten te spreken; maar de eenvoudige zielen zullen Hem beter weten te beminnen en meer met Hem vereenigd zijn. De H. Augustinus, die groote leeraar der heilige Kerk, is van hetzelfde gevoelen, als hij zegt: *De ongeleerden staan op en nemen het rijk*

Gods met geweld in, en wij met onze geleerdheid zinken in de hel.

Iemand zou hier wellicht kunnen opwerpen, dat zoo eenige godvruchtige personen dagelijks op deze wijze mediteeren op de HH. Wonden, zij elke andere manier zullen achterlaten, die in andere boeken wordt aangeraden; zij zullen andere nuttige oefeningen verzuimen en zich alleen met de HH. Wonden weten bezig te houden. Hierop antwoord ik: 1°. Wat is er aan gelegen, dat iemand den breeden weg verlaat, indien hij langs een smal voetpad tot zijn doel kan komen? Wat is er aan gelegen, dat iemand den breeden weg der overweging verlaat, zoo hij op deze eenvoudige wijze tot liefde en vereeniging met God kan komen? Dit toch is ons doel en de rustplaats waarnaar wij streven.

2°. Als eene godvruchtige ziel op niet anders weet te mediteeren dan op die vijf bloedige fonteinen en in geene andere stof smaak vindt, waarom zouden zij daarin niet zoowel mogen blijven als een H. Bonaventura, een H. Bernardus, H. Franciscus en meer anderen, die gelijk de duiven in de gaten dezer steenrots verblijven. De Bruidegom roept ook

haar, zoowel als deze groote heiligen, door deze woorden: *Sta op en kom, mijne duif, in de gaten der steenrots; toon mij uw aangezicht; laat uwe stem klinken in mijne ooren.* Hierover schrijvende, zegt de H. Bernardus: *De gaten der steenrots beduiden zeer wel de wonden des Zaligmakers, waarin de tortelduif woont en de musschen hunne nesten bouwen; dat de wereld tegen u opsta, dat het lichaam u benauwe, dat de duivel u vervolge, vrees niet, o ziel, want in deze gaten zijt gij veilig.* Die zielen zijn hierin dus evenmin te berispen als de groote apostel, die, hoewel hij de verhevenste kennis der hoogste geheimen bezat, geene andere dan deze overwoog. Hij verheft er zich op, uitroepende: *Verre zij het van mij in iets anders te roemen dan in het kruis van mijnen Verlosser!*

Zeker wil ik niemand tot deze wijze van mediteeren verplichten; zoo men zich tot eene andere stof getrokken gevoelt, mag men gerust den vrijen loop aan zijnen geest laten. Doch ik zeg: laat deze devotie uw dagelijksch brood zijn, en stel daarbij tot toespijs elke andere stof, die uw hart u ingeeft of u door degenen die u bestieren, wordt

aangeraden. Zij zal u tot gewone meditatie dienen en gij zult er altijd voedsel genoeg in vinden, ook dan wanneer gij bij gebrek aan boek, licht of bril geene andere meditatie lezen kunt.

Zeker moeten wij alle godvruchtige oefeningen achten en beminnen; doch daar wij (naar den raad van den H. Franciscus van Sales) niet alles gelijk kunnen oefenen, zoo is het zeer nuttig, dat men deze devotie tot bijzondere oefening kiese, zonder daarom de andere te versmaden. Degene die deze met vurigheid en liefde betracht, zal komen tot de volmaaktheid aller deugden. Deze devotie is als de schoonste dochter, schitterend als de zon, versierd met koninklijke kleederen. In haar vinden wij stof tot blijdschap en tot droefheid, tot vreugde en tot tranen; want als wij ons deze heilige wonden nu glorieus, helder blinkend en stralen van barmhartigheid uitwerpende voorstellen, zijn zij ons eene oorzaak van groote blijdschap; en als wij herdenken, hoe Jezus, die ter onzer liefde en tot voldoening voor onze misdaden op Calvarië in de hevigste smarten heeft ontvangen, zijn zij voor ons de oorzaak eener allergrootste droefheid.

Mocht toch Jezus de gekruiste ons eenig boek, zijne heilige vijf wonden onze dagelijksche lessen wezen! Wij zouden hierin genoegzame onderwijzingen putten. *Wilt gij, zegt een godvruchtig schrijver van de orde van den H. Augustinus, van uwe fouten gezuiverd en met deugden verrijkt worden? Wilt gij uwe vijanden overwinnen en in tegenspoed getroost worden? Wilt gij in goede werken volharden, zalig sterven, en u eeuwig verblijden? Overdenk het leven en het lijden van Jezus; want de ziel die dit betracht, wordt verlicht en leert den wil Gods kennen; hare gebeden worden verhoord; zij wordt geschreven in de edelste lichaamsdeelen van Jezus, in zijne handen om in alle moeilijkheden door Hem geholpen te worden, in zijne voeten om altijd bij Hem te blijven, in zijn Hart om nooit vergeten te worden. Ja zoo iemand onachtzaam geleefd had en zich ten laatste vurig op deze devotie toelagde, zou hij nog meer kunnen verdienen dan een ander die altijd vele godvruchtige oefeningen verricht, doch deze verzuimd had.*

Laat dan vrij alle boeken, hoe geleerd, hoe verheven zij mogen wezen, varen. Als de H. Geest u slechts het boek van

Jezus den gekruiste doet verstaan, kunt gij al de overige ontberen; want het is het kort begrip der wet en der profeten, *dat den weg en de waarheid leert. Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot den Vader dan door mij. Ik ben de deur; wie door mij ingaat, zal behouden blijven.* Het kruis van Jezus is een boek dat alles bevat. Lees dit, en Hij zal u alles leeren.

Hoofdstuk VII.

Over de wijze waarop men de meditatie op de HH. Wonden nuttig en verdienstelijk kan verrichten.

anneer gij op uwe plaats nedergeknield zijt, dan verwek eerst eene akte van geloof aan de tegenwoordigheid van God. Beschouw Jezus met zijne Godheid in en bij u tegenwoordig, en u zelve door de godheid

omringd en doordrongen als eene spons in het midden der zee. Verootmoedig u voor dien grooten God; erken uwe nietigheid, uwe ellende. Verfoei alle zonden waardoor gij Hem ooit vergramd hebt, alleen omdat zij zoozeer mishagen aan zijne oneindige goedheid en liefde, die alle eer, lof en dienst waardig zijn. Stel u geheel in zijne handen, verzaak aan alle verstrooidheden, wensch en begeer niet anders dan dat zijne goddelijke Majesteit in deze oefening in u, met u, door u en alle schepselen moge gekend, gediend, geëerd worden. Gij vindt hierachter verscheidene oefeningen tot voorbereiding, die gij naar welgevallen kunt gebruiken.

Als gij u aldus bereid en in Gods tegenwoordigheid gesteld zult hebben, beschouw dan in den geest de heilige wonden door u voor dien dag tot rust- of schuilplaats verkozen, waarin gij u zelve aanbeveelt en u met Jezus wilt vereenigen. Herinner u een oogenblik al wat gij daarvan weet; bijv. 's Maandags op de wonde der H. Rechterhand moet gij u herinneren, hoe Jezus die op het kruis heeft laten doorboren, welke wreede pijnen Hij daarbij geleden heeft en hoe overvloedig

Hij zijn kostbaar Bloed daarbij heeft vergoten, dat Bloed dat een overvloedig rantsoen was om bij den hemelschen Vader voor onze zonden en schulden te voldoen. Gedenk hoe onze goddelijke Zaligmaker dit alles geleden heeft door zuivere, onverdiende, onuitsprekelijke liefde voor ons, arme zondaars, en hoe het zoet Hart van Maria met een scherp zwaard van droefheid doorboord werd om deze bloedige wonde van haren teederbeminden Zoon.

Als gij uwe meditatie in de kerk verricht, zoo verwek eene akte van geloof aan zijne lichamelijke tegenwoordigheid in het H. Sacrament des Altaars; bedenk dat hetzelfde Lichaam, hetzelfde Bloed, daar tegenwoordig is met dezelfde macht, dezelfde kracht, deszelfs HH. Wonden, die nu verheerlijkt en schoon aan de heiligen in den Hemel toonen, hoezeer Jezus hen bemind heeft op den berg van Calvarië en hen in alle eeuwigheid zal beminnen.

Nadat gij u aldus deze H. Wonde hebt voorgesteld, moet gij uw verstand stil houden, zonder vele bemerkings hierop te maken. Wetende dat Jezus bij en in u is met zijne godheid, waaruit

ons alle schatten van genade toekomen, moet gij uwen wil opwekken tot heilige gevoelens van liefde; beveel u in zijne heilige wonde, bied Hem uw ellendig hart, uwe arme ziel aan, en verzoek door die heilige Wonde en het goddelijk Bloed daaruit gevloeid alles wat gij begeert voor u zelve en voor degenen die u dierbaar zijn, hetzij levenden of overledenen. Bied Hem alles aan wat gij dien dag denken, spreken of doen zult, in vereeniging met zijne groote pijnen en smarten, met zijne onmetelijke, overvloedige liefde en bitteren dood. Alles wat men God opdraagt in vereeniging met de heilige wonden van zijnen goddelijken Zoon, is Hem bijzonder aangenaam. Hij zelf heeft aan zijne uitverkoren vrienden dikwijls geopenbaard, dat dit een bijzonder middel is om al wat wij doen, bijzonder voordeelig, heilig en verdienstelijk te maken; want, zegt Blossius, gelijk een druppel water gegoten in een vat wijn den smaak en de kleur van den wijn aanneemt, zoo verkrijgen ook onze werken en ons lijden eene onuitsprekelijke waarde door de verdiensten van Jezus Christus, als wij die opofferen in vereeniging met

zijne liefde, en verre overtreffen zij de verdiensten der werken, die wij niet met het lijden van Jezus vereenigen.

Daarom hadden de heiligen steeds eene groote godsvrucht tot de HH. Wonden, welke zij terecht beschouwden als de aderen der levende fontein waaruit alle genade vloeit. Om die reden moet de-gene, die eenige bijzondere beproeving of lijden ondergaat of vreest, door deze wonde hulp en genade, kracht en geduld van God verzoeken en zich in eene groote onderwerping aan zijnen heiligen wil oefenen. Om dit wel te doen moet men zich dit punt van ons heilig geloof herinneren, dat er, buiten de zonde, in de geheele wereld niets gebeurt dan door toelating of welbehagen van God, dat niemand zijnen wil kan tegenhouden noch kennen, dan nadat God dien heeft geopenbaard door deszelfs uitwerking. Stel u dus in alles wat u overkomt of nog overkomen zal, geheel in zijne heilige hand; voeg uwen wil naar zijn eeuwig, goddelijk welbehagen, en smeeke Hem door zijne heilige wonden, dat Hij uw zwak en onverstandig hart moge versterken om in alles aan zijnen goddelijken wil onderworpen te blijven.

Zoolang de goddelijke wil ons onbekend is, als bijv. bij eene ziekte, eene valsche beschuldiging of vervolging, mag men alle middelen aanwenden om in dezen nood geholpen te worden. Zoodra echter de goddelijke wil ons bekend is, moeten wij ons met geduld en gelatenheid daaraan onderwerpen, er mede tevreden zijn, en ten minste met het hart, ondanks de tegenspraak der natuur, welgemeend zeggen: Heer, daar het uw wil is, dat ik aldus lijde, vervolgd worde, of strijde, zoo wil ik dit ook. Ik verberg en verlies mij geheel in uw goddelijk welbehagen, en bid U door uwe heilige Wonden en dierbaar Bloed, dat uw wil in mij volbracht worde. Ziedaar het groote middel, o godvruchtige ziel, om tot eene hooge volmaaktheid te komen, waardoor vele heiligen tot den hoogsten trap van deugd gestegen zijn, en dat ik U om deze reden bijzonder aanbeveel.

Sommige zielen die meer in het inwendig gebed geoefend zijn, of bijzonder door God getrokken worden, verheffen, na zich in die heilige wonde verborgen te hebben, hare ziel tot de Godheid of de goddelijke liefde. Zij houden zich

stil en eerbiedig in zijne tegenwoordig-
 heid. Zij denken niet meer, noch aan
 de heilige wonde, noch aan zich zelven,
 zij vragen niets, maar blijven als Mag-
 dalena aan Jezus voeten met geene
 andere begeerte dan zijne eer en glorie
 in volle overgeving aan God, hetzij Hij
 haar gelieve toe te spreken, te onder-
 richten, zijne genaden te geven, of met
 haar te doen wat Hem behaagt. Zij
 houden zich voor God als een kind aan
 de tafel zijns vaders. Het vertrouwt
 geheel op zijnen vader, hetzij deze het
 iets geve of weigere. De vader moge
 het wegzenden zonder iets te geven,
 het kind blijft tevreden; het is genoeg,
 dat het bij zijn vader mag staan, met
 den wil om 's vaders wenschen te vol-
 brengen, zonder eenige baatzucht. Aldus
 handelen ook die zielen. Zij houden zich
 in Gods tegenwoordigheid vol eerbied,
 vol begeerte om zijne eer te bevorderen,
 vol overgeving aan zijnen heiligen wil.
 Geef Hij haar niets, zoo blijven zij
 nochtans tevreden. Worden zij gekweld
 door verstrooidheid, kwade gedachten
 of nuttelooze bekommering, zoo brengen
 zij zoetjes hare genegenheid tot God
 terug met de vurige begeerte van Hem

alleen te beminnen en alles buiten Hem te versmaden. Wat haar ook moge overkomen, altijd houden zij haar hart gevestigd op die goddelijke liefde, die God zelf is. Men kan dit niet beter verstaan dan door de gelijkenis van een kompas, waarvan de naald, hoe ook gedraaid of gestooten, steeds naar het noorden wijst. Zoo keeren deze zielen zich steeds tot God, niettegenstaande de verstrooiende gedachten of bekommeringen, waarmede zij gekweld worden, en blijven steeds in zijne tegenwoordigheid. Zij behoeven dit noch gedurig te herdenken, noch te herzeggen; zij zijn inwendig met God vereenigd, zoeken Hem te behagen, beter te leeren kennen en vuriger te beminnen.

Gelukkig zij die aldus door God getrokken worden om Hem te aanbidden in geest en waarheid! Men moet zich niet verwonderen, dat twee uren aldus doorgebracht haar slechts een oogenblik toeschijnen, ja dat zij geheele nachten zouden kunnen doorbrengen met slechts deze of dergelijke woorden te herhalen; Mijn God en mijn Al! O Jezus, spreek door uwe liefde, uw dienaar luistert. Ik ben slechts stof en asch! wat kan

ik voor U doen? O God, werp een blik van medelijden op dezen ellendigen worm. Meen niet, dat deze oogenblikken werkeloos doorgebracht worden. Neen, die zielen beoefenen de uitnemendste deugden, te weten van het geloof, van Gods tegenwoordigheid, van Gods liefde, goedheid enz. Oefeningen van hoop betrouwende alleen op God, wel verzekerd, dat Hij zal geven wat zij behoeven; oefeningen van onderwerping aan Gods wil, want zij stellen zich geheel in zijne handen; oefeningen van lof en dankzegging, want zij begeeren alleen, dat God door haar moge gekend, gediend en geëerd worden. Zij beoefenen de grootste ootmoedigheid, door hare nietigheid te erkennen en te belijden.

En wilt gij dit gebed leeren kennen door deszelfs vruchten, zoo zult gij ondervinden, dat deze zielen langzamerhand in minder fouten vallen, en als zij door de bekoring bezwijken, spoediger tot God wederkeeren, en haren val tot haar grooter voordeel benuttigen; zij gevoelen meer medelijden met de zondaars; zij beoefenen meer de versterving, het geduld, de onthechting van al wat God niet is.

Nog zij hier voor die zielen welke zich in deze devotie willen oefenen, gezegd, dat zij geen aanspraak moeten maken op gevoelige devotie, nog minder op bijzondere verlichtingen. Indien zij in stilte eenige bijzondere genegenheid in zich gevoelen, moeten zij dit niet verzuimen; als bijv. het hart opgewekt wordt tot berouw, tot eene volmaakte verfoeiing der zonden, tot eenig werk van liefde en dankbaarheid, zoo moet men die verwekken naar vermogen; want wie anders handelt, belet de inspraak Gods. Zij die dit afkeuren als ijdel, toonen dat zij een ijdel verstand hebben en behooren tot degenen van wie de Apostel Judas Thadeus zegt: *Zij lasteren wat zij niet kennen*. Ook moeten deze onervaren zielen wel weten, dat godvruchtige zielen God kunnen aanbidden en beminnen, al gevoelen zij die liefde niet. Kan een groot zondaar door Gods genade geen oprecht berouw gevoelen met eene vurige liefde Gods zonder te weten dat hij die heeft? Zoo ja, waarom kunnen die goede zielen geene akte van liefde verwekken of God beminnen zonder dit te gevoelen? Al zouden zij meenen, dat zij niets uitrichten,

zoo beminnen zij nochtans God; want dit wordt duidelijk door hare begeerte van met God vereenigd te zijn en zijnen wil volkomen te vervullen. Elke tegenstrijdige gedachte is haar als een scherp zwaard in het hart. Zij zouden willen branden van liefde tot God, maar de Heer laat haar in ongevoeligheid en duisternis om redenen aan zijne Voorzienigheid alleen bekend.

Hoofdstuk VIII.

*Handelende over eene nog gemakkelijker
en voordeeliger wijze van bidden,
bijzonder op het „Onze Vader”.*

Alle zielen zijn niet geroepen tot dezelfde wijze van bidden; de H. Geest, oneindig in zijn wezen, deelt zijne gaven gelijk Hij wil. Derhalve behoort elke zielbestierder te letten, door welke manier van bidden degene welke

zij bestieren, gedreven worden. In het algemeen zal het, om zich lang te kunnen bezighouden, veel helpen, de volgende oefening te leeren, die zelfs door de eenvoudigste zielen zeer voordeelig kan beoefend worden.

Stel u in Gods tegenwoordigheid met deze of eenige andere genegenheid: *O Heer, ik verzaaken verfoei al mijne zonden, omdat zij uwer oneindige goedheid mishagen, die ik bovenal bemin, voor wiens eer en glorie ik, ellendig schepsel, mij thans tot het gebed wil begeven.*

Stel u de heilige wonde voor, die gij u voor dien dag tot rustplaats verkozen hebt; beschouw ze door het geloof; vraag aan Christus de begeerten begrepen in het »Onze Vader», zeggende:

1. *O mijn Vader, die in den Hemel zijt, ik bid U door de heilige bloedige wonde van de Rechterhand uws Zoons; moge uw naam geheiligd worden door al mijne gedachten, woorden en werken.*

2. *Ik bid U door de pijn en smarten, welke Jezus door deze wonden heeft geleden, laat ons toekomen uw rijk, verdrijf uit mij het rijk des duivels en der wereld, opdat Gij door uwe goddelijke liefde in mijn hart moogt wonen en daarin heerschen.*

3. Ik bid U *door den eersten druppel Bloeds uit uwe hand gevloeid*, laat in en door mij uwen wil geschieden op de aarde als in den hemel.

4. Ik bid U, o Vader, *door al het dierbaar Bloed, dat Jezus uit deze hand vergoten heeft*, geef ons heden ons dagelijksch brood. Ja, Vader, *geef ons door den laatsten druppel Bloeds, uit deze gezegende hand gestort*, het heilig brood uwer medewerkende, heiligmakende gratie, opdat ik niet bezwijk op den weg der deugd.

5. Ik bid U *door de oneindige liefde, waarmede Hij dit voor ons gedaan en geleden heeft*, geef ons een volmaakt berouw over onze zonden, vergeef ons alle schulden, gelijk wij, uit liefde tot U, onzen schuldenaren vergeven.

6. Ik bid U *door de kracht en door de oneindige verdiensten van deze heilige Wonde, van dit heilig Bloed*, leid ons niet in bekoringen. Ik beveel mijne ziel en de zielen van allen die mij dierbaar zijn in deze HH. Wonden. O Vader, bewaar ons tegen alle aanvallen en bekoringen onzer zichtbare en onzichtbare vijanden, opdat wij niet vallen in eenige zonde.

7. Ik bid U *door deze heilige wonde, door het scherpe zwaard van droefheid dat het zoet Hart van Maria doorstoken heeft bij het zien dier H. Wonde*, verlos ons van alle kwaad, van alle gelegenheid en gevaar tot zondigen. Verlos ons van alles wat onze zaligheid zou kunnen beletten en U, mijn God, zou kunnen mishagen.

Hierom verzoek, smeeek en bid ik U, o Vader, *door het geheim der H. Wonde der Rechterhand uws Zoons*.

Op dezelfde wijze kunt gij bidden door de wonde der Linkerhand, Rechter- en Linkerhand, H. Zijde enz. Zoo gij begeert langer te bidden, kunt gij vragen door elk der verschillende punten bij elke vraag gesteld, bijv.

1. O Vader, *ik bid U door de H. Rechterhand uws Zoons*, dat uw naam geheiligd worde.

2. Ik bid U *door de wreede pijnen welke Jezus door deze wonde geleden heeft*, laat uw naam door mij geheiligd en geëerd worden.

3. Ik bid U *door den eersten druppel Bloeds*, laat uw naam geheiligd worden.

4. Ik bid U *door al het dierbaar Bloed, daaruit gestort, door den laatsten*

druppel Bloed, gestort uit deze H. Wonde, laat uw naam door mij geheilgd worden.

5. Ik bid U *door de oneindige liefde waarmede Hij dit voor ons gestort heeft, dat uw naam geheilgd worde.*

6. Ik bid U *door de oneindige verdiensten van het mysterie dezer H. Wonde, laat uw naam door mij geheilgd worden.*

7. Ik bid U *door deze heilige Wonde, door de droefheid, die de H. Maagd Maria daardoor in haar Hart gevoeld heeft, laat uw naam geheilgd worden.*

Op deze wijze kunt gij dezelfde punten zoeken voor de tweede vraag van het Onze Vader en zoo ook op de andere. Op deze wijze zou eene godvruchtige ziel zich een geheel uur met één Onze Vader kunnen bezighouden, in eene heilige wonde of een enkel geheim van het lijden van Christus.

Bemerk nog eens, dat het niet noodig is, dat ge al die woorden uitspreekt. Het is genoeg, dat ge dit alles in het hart denkt of langzaam zegt, hetgeen u door de gewoonte zeer licht en gemakkelijk zal vallen. Ook moet gij, indien gij door verstrooiing afwijkt, uw geest zoetjes terugbrengen tot de wonde, waarin gij u verborgen hebt. Tevens

moet gij u niet binden aan de voorgestelde woorden, die gij naar uwe devotie kunt veranderen of naar de behoeften uwer ziel kunt wijzigen.

Dit is, godvreezende zielen, een der krachtigste middelen om van God te verkrijgen wat wij begeeren; want als wij aldus bidden, vragen wij, dat de verdiensten van het lijden van Christus, van zijn kostbaar Bloed ons mogen toegepast worden en onze gebeden daardoor verhoord mogen worden. Ja, geene gebeden der Heiligen kunnen kracht hebben dan alleen in en door de verdiensten van den gekruisten Jezus, die zelf gezegd heeft: Voorwaar, voorwaar, ik zeg het u, wat gij den Vader in mijnen naam zult vragen, zal Hij u geven. Begeeren in den naam van Jezus, is begeeren in en door zijne HH. Wonden, door zijn dierbaar Bloed, door zijne oneindige verdiensten. Het is als of wij zegden: Vader, omdat ik onwaardig ben verhoord te worden, zoo bid ik U om en door uwen Zoon, door zijne heilige Wonden enz., verhoor mij, laat uw naam geheiligd worden, laat ons toekomen uw rijk enz.

Ziehier de reden waarom ik deze wijze van bidden aanprijst:

1°. Omdat onze Heer ons zelf dit gebed geleerd heeft, dat alles bevat, in weinige woorden, wat men van den hemelschen Vader vragen kan, die zeker de woorden van zijnen goddelijken Zoon gaarne aanhoort en verhoort.

2°. Omdat alle eenvoudige zielen, die niet weten op welke wijze zij mediteeren moeten, hierin een gemakkelijk middel vinden om zich zonder moeite langen tijd met het gebed bezig te houden. Ongeleerde menschen begrijpen het gemakkelijk en de geletterden vinden daarin genoegzame stof om er vele onderwijzingen uit te putten.

Dit gebed, door Jezus zelf gemaakt, dient ons tot leiddraad. Wanneer kleine kinderen beginnen te loopen en de vader hun een stok toereikt, zullen zij, dien met hunne handjes vasthoudende, zonder vallen of ongelukken tot hunnen vader gaan. Zoo zullen door het Onze Vader, de onervaren zielen in het gebed voortgaan zonder in moedeloosheid te vallen. Elke vraag is als de sport van den ladder van Jacob, waardoor de godvreezende zielen als Engelen opwaarts en nederwaarts gaan.

Hij, die wel onderwezen is en begrijpt, wat het Onze Vader bevat, hoe men dit gebed kan gebruiken, en bij elke gelegenheid kan toepassen, zal bij alle feestdagen in al de geheimen van het leven en het lijden van Christus en zijne goddelijke volmaaktheden, een uur zijn geest bezig houden in het gebed, hoe klein zijn verstand, hoe kort zijn geheugen ook moge wezen. Men heeft zelfs hiertoe geene boeken noodig en behoeft eenig punt des geloofs slechts wel te begrijpen. Wanneer gij bijv. door het geloof begrijpt, dat God oneindig goed is, zoo behoeft gij slechts uwen wil op te wekken om door die oneindige goedheid te verzoeken al wat het Onze Vader bevat, met den mond of met het hart aandachtig zeggende: Onze Vader, *gij die oneindig goed zijt* in den hemel en op de aarde, dat uw naam geheiligd, geëerd, geloofd, gezegend worde door uwe oneindige goedheid.

Ik bid U *door uwe oneindige goedheid*, dat uw naam geheiligd worde door mijn verstand, opdat ik U moge kennen, door mijnen wil, opdat ik U moge beminnen.

Ik bid U *door uwe goedheid*, laat ons toekomen uw rijk.

Ik bid U *door uwe goedheid*, dat uw wil geschiede op aarde als in den hemel.

Ik bid U *door uwe goedheid*, geef ons heden ons dagelijksch brood.

Ik bid U *door uwe oneindige goedheid*, vergeef ons onze schulden, gelijk wij vergeven onzen schuldenaren.

Ik bid U *door uwe oneindige goedheid*, leid ons niet in bekoring.

Ik bid U, o Vader, *door uwe oneindige goedheid*, verlos ons van alle kwaad.

Op dezelfde wijze kunt gij door eenige andere eigenschappen van God, als zijne barmhartigheid, liefde, wijsheid, almacht enz., de vragen van het »Onze Vader» verzoeken. Evenzoo kunt gij die vragen door de heiligen, door hunne verdiensten en deugden, als gij door hunne hulp iets van God wilt verzoeken, bijv.

Onze Vader, die in den Hemel zijt, *ik bid U door de verdiensten en de voorbede der H. Maagd Maria, van den H. Jozef* (of van een of anderen heilige, wiens voorspraak gij wenscht in te roepen), dat uw naam geheiligd worde.

Ik bid U *door de verdiensten der H. Maagd Maria, door hare Onbevleete Ontvangenis, door hare ootmoedigheid*

(of eenige andere deugd), laat ons toekomen uw rijk. Aldus kunt gij al de vragen herhalen door de H. Maagd of een anderen heilige, door hunne deugden en verdiensten. Dit gebed langzaam en aandachtig verricht, is voor menige eenvoudige ziel eene allerbeste meditatie, en mij dunkt dat er geene betere kan gevonden worden. De geleerde en godvruchtige Thomas v. K. getuigt, dat hij vele menschen gekend heeft, die door deze wijze van bidden tot de hoogste volmaaktheid gekomen zijn.

De H. Theresia zegt ook in het 30ste hoofdstuk van den Weg der volmaaktheid, dat de ziel door dit gebed tot de hoogste beschouwing kan geraken. Eene harer dochters kan daarvan tot bewijs dienen, daar zij drie uren doorbracht met het bidden van één Onze Vader. De H. Franciscus van Assisië bracht vijf uren daarmede door. Daarom noemt de H. Cyprianus dit gebed terecht een gebed vol mysteriën; en de geleerde Tertulianus noemt het het kort begrip van het geheel Evangelie en van alle christelijke leeringen.

Hoofdstuk IX.

*Godvruchtige oefeningen tot elke wonde
in het bijzonder.*

Inadat ik u, godvruchtige ziel, deze eenvoudige, doch zoo voordeelige wijze van bidden geleerd heb op de HH. Wonden in het algemeen, zal ik, om ze u gemakkelijk te maken, nog dezelfde oefening voorstellen op elke heilige wonde in het bijzonder, voor elken dag der week. Ik zal u eerst eenige woorden der H. Schrift opgeven om te dienen tot grondslag van uw geloof, en vervolgens de wijze waarop men zich moet stellen in de tegenwoordigheid van God; ook zal ik voor elke wonde zeven of acht punten aanwijzen, die men gemakkelijk kan onthouden en waardoor men bijzondere genaden kan verzoeken, gelijk die in het Onze Vader vervat zijn. Het Onze Vader en Wees gegroet voor den Zondag voorgesteld,

kan men ook gebruiken voor de andere dagen; men neme dan slechts eene andere wonde tot punt van overweging.

Men zal mij wellicht opmerken, dat ik dit alles te zeer uitbreid; doch mijne meening is niet, u te verbinden, noch met vele woorden te overladen. Voor eerstbeginnenden zal het echter voordeelig zijn, dit alles trouw te volgen, omdat zij daardoor de gewoonte krijgen van het innig verkeer met God, dat hun niet alleen in deze oefening, maar bij alle andere wijze van mediteeren gemakkelijk en voordeelig zal zijn. Later zullen zij door de gewoonte of beter door den H. Geest een weg vinden om te gaan tot in het binnenste van het H. Hart van Jezus, dien hun door geene menschentaal kan aangewezen worden. God, de weg, de waarheid en het leven, zal haar leeren bidden in geest en waarheid. Zij zullen zich in God verliezen als in eene zee, en hoe dieper zij daarin zinken, hoe meer zij zullen winnen. Dan zullen zij zien, dat zij niet dwalen, maar den goeden weg volgen, al zou ook alle menschelijke hulp en leiding haar ontbreken, De onfeilbare Waarheid zal tot haar zeggen: Ik ben het licht

der wereld; die mij volgt, wandelt niet in de duisternis, maar hij zal het licht des levens hebben.

Doe dan, godminnende ziel, alles met vrijheid van geest; volg deze manier van bidden, naarmate gij u daartoe getrokken gevoelt; laat uw gebed niet achter uit traagheid of onstandvastigheid, doch hecht er u ook niet zoo zeer aan, dat gij het niet zoudt kunnen verlaten als de H. Geest of een ervaren zielbestierder u eene andere of betere wijze zou aanraden.

De kinderen Israëls gingen langs verscheidene doorgangen door de Roode Zee; het waren geene tegenstrijdige wegen; want zoodra zij aan land kwamen, vonden zij elkander terug. Zoo volgen de godvruchtige zielen ook verschillende wegen van gebed en meditatie, doch eenmaal komen allen bij God in den Hemel, ons aller land van belofte.

Doe dan, beminde ziel, uw best om 's morgens en 's avonds, voor zoover de plichten van uwen staat dit toelaten, eenigen tijd hieraan te besteden. Bedenk dat even als gij, door welke bekommering ook gekweld, nochtans den tijd tot eten en slapen moet nemen, gij zoo ook

dagelijks eenigen tijd gebruiken moet om uwe ziel te spijsen met het gebed en te doen rusten in Jezus Hart. Mocht echter de gehoorzaamheid, de noodzakelijkheid of de welvoegelijkheid u beletsel stellen, zoo kunt gij het uur van uw gebed veranderen of verkorten. Verzuim echter niet, uwe belangen, uwe bezigheden, uwe bekommelingen aan God aan te bevelen en te stellen in die H. Wonde, door u voor dien dag uitverkozen. Wees wel overtuigd dat, hoe weinig tijd gij daaraan besteden kunt, gij er groot voordeel voor uwe ziel uit zult trekken.

Meditatie voor den Zondag.

EERSTE OEFENING

op de H. Wonde der heilige zijde van den
Zaligmaker.

1ste FONTEIN VAN LIEFDE.

De Heer uw God zal u leiden naar een vruchtbaar land, een land van rivieren, wateren en fonteinen; in een land in wiens velden en bergen de aderen der vloeiende wateren ontspringen.

Deut. VIII, 7.

Een der krijgsknechten heeft met de lans zijne zijde geopend, en terstond is er bloed en water uitgevloeid.

Joa. XIX, 34.

Steek uwen vinger in mijne zijde, en wees niet ongeloovig, maar geloovig. Zalig zij die niet gezien, en toch geloofd hebben.

Joa. XX, 27, 29.

*Bemerkingen op de tegenwoordigheid Gods
dienstig voor deze en voor de
volgende meditatiën.*

omnige godvruchtige zielen meenen, dat zij, om zich te stellen in Gods tegenwoordigheid, zich het hoofd moeten breken met het maken van voorstellingen en gedachten omtrent

de wijze, waarop God bij haar tegenwoordig is. Zij vermoeien zich hiermede zonder het minste nut of voordeel en vergeten hierdoor soms het voornamen deel van haar gebed.

Weet dan, o godvruchtige ziel, dat alle godgeleerden eenparig zeggen, dat het beste middel om tot de volmaaktheid te geraken, bestaat in getrouw in Gods tegenwoordigheid te wandelen. De Heer zelf sprak tot zijnen dienaar Abraham: Wandel in mijne tegenwoordigheid en wees volmaakt. Door deze oefening, zegt Dyonisius de Karthuizer, zal men op korten tijd grooter voortgang maken dan anders in vele jaren, zoo wel in de onthechting aan de zonde als in de vereeniging met God; want, zegt hij, als de zon dezer aarde de kwade dampen opdroogt en de koudste steenen verwarmt, wat zal dan die goddelijke zon niet uitwerken in de ziel, die in hare stralen wandelt?

Men moet echter wel onthouden dat dit wandelen in Gods tegenwoordigheid niet geschiedt door geweldigen drang van den geest; dit kan slechts het hoofd vermoeien. Ook behoeven wij geene voorstellingen te maken, alsof God dan

onder deze, dan onder die gedaante bij ons tegenwoordig was; ons arm menschen verstand kan zich toch God nooit naar waarheid voorstellen. Wel kan men zich den Zaligmaker voorstellen in zijne menschelijke gedaante, maar God als God kan door geen menschelijk verstand begrepen noch voorgesteld worden. Het is dus voldoende eene akte van geloof te verwekken op de alomtegenwoordigheid van God, die hemel en aarde tot in deszelfs kleinste onderdeelen doordringt.

Na deze akte van geloof wekt men zijne liefde op en zet het uur voort tot Gods eer en glorie. En al dacht men, om de bekommering met het werk, niet eens meer aan God, zoo wandelt men nochtans in Gods tegenwoordigheid, zoo men ten minste in geene groote zonde vervalt, waardoor men van alle verdiensten zou beroofd worden. Voor ongeoeffenden vooral is het zeer goed, dikwijls door eene akte van geloof de herinnering aan Gods tegenwoordigheid te vernieuwen, dikwijls den geest tot Hem te keeren, en somtijds eenige godvruchtige woorden daarbij te voegen, als: Mijn God en mijn Al! Heere Jezus, geef dat ik U altijd meer en meer be-

minne! Beproof deze wijze, zonder u veel te vermoeien, en gij zult weldra derzelver heilrijke vruchten gewaar worden.

VOORBEREIDING.

Wanneer gij, godvruchtige ziel, nu gereed zijt, uw gebed te beginnen, verwek dan eene akte van geloof met deze of dergelijke verzuchting: O barmhartige Vader, wie ben ik en wie zijt Gij? Geef dat ik U kenne en mijzelve kenne! Gij zijt de God één in Wezen en drievuldig in personen, hemel en aarde vervullende met uw goddelijk wezen; Gij zijt hier waarachtig in, bij, rondom mij tegenwoordig, bij mij die slechts stof en asch en eene groote zondares ben, onwaardig voor U te verschijnen en U te mogen dienen. Maar daar het U aldus behaagt, zoo bid ik U door uwe waarachtige tegenwoordigheid, door de gezegende wonde uws Zoons, wees mij arme zondares genadig, die aan al mijne zonden verzaak, ze verfoei en met een oprecht berouw verafschuw, omdat zij uwe goddelijke goedheid mishagen en vergrammen, U dien ik bemin en wil beminnen uit geheel mijn hart,

uit alle krachten van mijne ziel en mijn geest, om wiens liefde ik deze oefening wil beginnen en volbrengen. Ik verzaak reeds te voren aan alle traagheid, alle lauwheid, alle verstrooidheid, die mij kunnen overkomen.

O Vader, ik beveel mij in de heilige Wonde der zijde van uwen Zoon, niets anders wenschende, dan dat uwe Majesteit door mij moge gekend, geloofd, gediend en bemind worden en dat Gij in mij moogt werken volgens uw goddelijk welbehagen. Amen.

BEMERKING.

Nadat gij u aldus voorbereid hebt, moet gij u de H. Wonde der zijde van Christus voorstellen, en denken:

1. Dat Jezus het edelste deel van zijn H. Lichaam, te weten zijn Hart, heeft laten doorboren; dat volgens de H. Maagd Magdalena van Pazzi, in dat Hart als een venster gemaakt is, opdat wij de grootheid zijner liefde zouden kunnen aanschouwen, en eene deur steeds voor ons open, opdat wij naar welgevallen daarin de rijke schatten zijner barmhartigheid zouden kunnen putten.

2. Dat uit deze H. Wonde water en bloed gevloeid is. *Dit Bloed*, zegt de H. Magdalena van Pazzi, *was eene uitstorting van liefde*, om onze ziel te versieren. *O goddelijk Woord*, Gij hebt voor uwe Bruid een bad van water en bloed bereid in uwe H. Zijde. Gij hebt uwe heilige Wonden behouden, opdat zij die U beminnen, daar naar welgevallen zouden in- en uitgaan om zich te zuiveren van alle vlekken van onvolmaaktheid, waarmede zij zich uit zwakheid hebben besmet, en zich daarna met uw Bloed zouden versieren.

Gedenk ook de droefheid, die het H. Hart van Maria vervuld heeft, toen het goddelijk Hart van haren Zoon met eene lans werd doorstoken; en de groote glorie en vreugde, welke de heiligen nu ontvangen uit deze verheerlijkte Wonden in den hemel.

Godvruchtige gevoelens en begeerten.

Nadat gij aldus door het geloof deze waarheden overwogen hebt, richt gij u tot eene der personen der H. Drievuldigheid en vraagt alles wat gij begeert door de vragen van het »Onze Vader»

of andere. Wie niet gaarne veel verschillende gevoelens wil opwekken, kan zich bezighouden met eene enkele verzuchting vijftien maal te herhalen, gelijk men doet met het bidden van het Wees gegroet bij den Rozenkrans. Somtijds zal het goed wezen, zich op te wekken tot de begeerte om God te behagen, zich met het H. Hart te vereenigen door verzuchtingen van liefde; want, zegde Christus tot de H. Mechtildis, *zoo dikwijls de mensch bij het herdenken van mijn lijden eene verzuchting van liefde verwekt, zoo dikwijls raakt hij mijne bloedige Wonden als met eene bloeiende roos, en wordt daaruit een liefdepijl geschoten, waarmede hij zoetelijk gewond wordt.*

Oefening der gevoelens van liefde.

O hemelsche Vader, ik bid U ootmoediglijk: 1°. *door de allerheiligste Wonde der heilige zijde uws Zoons, wees mij genadig, maak mij een mensch naar uw Hart. Geef mij eene waarachtige ootmoedigheid en zelfkennis, opdat ik U beminne en mij zelven hate.*

Men herhale dit bij elke verzuchting, bijv.:

2. *Door het dierbaar Bloed, daaruit gevloeid, wees mij genadig, maak mij een mensch naar uw Hart enz.*

3. *Door dit heilig, zuivermakend water, wees mij genadig enz.*

4. *Door de oneindige liefde, waarmee Jezus zijn H. Hart heeft laten doorsteken, wees mij genadig enz.*

5. *Door zijne oneindige goedheid, waarmee Hij dit water en bloed voor ons vergoten heeft, wees mij genadig enz.*

6. *Door de kracht en de verdiensten van deze H. Wonde, van dit kostbaar water en bloed, wees mij genadig enz.*

7. *Door de droefheid, waarmee het maagdelijk Hart van zijne Moeder hierdoor ontstoken is geweest, wees mij genadig enz.*

8. *Door de schitterende stralen die de heilige Wonde van dit goddelijk Hart thans tot vreugde en eeuwig verblijden zijner heiligen uitwerpt, wees mij genadig enz.*

Wilt gij uw gebed onmiddellijk tot Christus stieren, zoo zeg: *Door de gezegende wonde van uw allerheiligst Hart, wees mij genadig enz.*

Doch zoo gij uw gebed richt tot den H. Geest, moet gij zeggen: *Door de allerheiligste Wonde van het Hart van onzen Zaligmaker*, wees mij genadig, zuiver mij van alle zonden. Geef mij vermeerdering van geloof, hoop en liefde. Doe mij in dit lijden den goddelijken wil volbrengen enz.

Oefening van het „Onze Vader”

1ste BEGEERTE.

Onze Vader, die in den Hemel zijt, ik bid U, laat uw naam bekend, bemind, geëerd en geheilgd worden.

1. *Door deze allerheiligste wonde der gezegende zijde uws Zoons*, laat uw naam gekend, bemind, geëerd en geheilgd worden.

2. *Door het dierbaar Bloed daaruit gevloeid*, laat uw naam enz.

3. *Door het heiligmakend water daaruit gevloeid*, laat uw naam enz.

4. *Door de oneindige liefde, waarmede Hij zijne heilige Zijde heeft laten doorboren*, laat uw naam enz.

5. *Door den eersten en laatsten druppel bloeds*, bid ik U, laat uw naam enz.

6. *Door de kracht en de verdiensten van dit H. Lichaam, door de HH. Wonden en het dierbaar Bloed*, bid ik U enz.

7. *Door de droefheid zijner H. Moeder bij het aanschouwen van dit mysterie*, bid ik U enz.

8. *Door de schitterende stralen, die nu tot troost der heiligen uit die glorieuze wonde geworpen worden*, bid ik U, laat uw naam gekend, bemind en geheilgd worden.

Vraag dan ook door dezelfde gebeden, dat zijn naam moge geheilgd worden door alle schepselen in den Hemel en op de aarde. Bijvoorbeeld, o hemelsche Vader, ik bid U, *door de heilige Wonde van de zijde uws Zoons*, laat uw naam gezegend, geloofd, geheilgd worden door alle Cherubijnen en Serafijnen, door alle machten en krachten, door alle engelen en aartsengelen, door alle patriarchen, profeten, apostelen, martelaars, belijders en maagden. Moge uw naam geheilgd worden door mijne HH. Patronen, mijnen H. Engelbewaarder, door de H. Maagd Maria, door hare ootmoedigheid en andere deugden en door den H. Jozef.

Op deze wijze kunt gij uw gebed en uwe dankzegging voortzetten, zoolang gij wilt, door elk dier acht punten of andere die u in de gedachte komen, dat God door deze heiligen moge geloofd en gedankt worden. Ook kunt gij op dezelfde wijze bidden, dat God dezen dag door u en alles wat u aangaat, bijzonder moge geëerd worden, zeggende met het hart nog meer dan met de tong: *Ik bid U, o hemelsche Vader, door deze wonde van uwen allerliefsten Zoon, laat uw naam heden en in alle eeuwigheid beter gekend, bemind, geëerd, geloofd en geheiligd worden.*

O Vader, ik bid U door deze H. Wonde, door dit dierbaar Bloed en H. Water dat uit die zijde gevloeid is, laat uw naam geheiligd en geëerd worden.

Deze woorden kan men godvruchtig voor elk der volgende punten herhalen, als men den tijd heeft tot bidden.

1°. Door mijn verstand, geheugen en wil.

2°. Door mijne uitwendige en inwendige zinnen van ziel en lichaam.

3°. Door al mijne gedachten, woorden en werken.

4°. Door al mijn lijden, kruisen en ziekten.

5°. Door mijn handel, wandel en verkeer onder de menschen.

6°. Door al de goede werken die ik mij voorneem heden te verrichten, welke ik U opoffer in deze H. Wonde, in vereeniging met de liefde, waarmede uw Zoon dit bloed en water ook na zijnen dood uit zijne geheiligde zijde gestort heeft.

7°. Door al mijne vrienden, vader, moeder, weldoeners, bijzonder door N.N.

8°. Door alle Sacrificiën, HH. Comuniën, die heden in de geheele H. Kerk geschieden.

9°. Door alle verdienstelijke werken van barmhartigheid, zoo lichamelijke als geestelijke, die heden door uwe uitverkoornen zullen gedaan worden.

10°. Door het spijsen der hungerigen, het laven der dorstigen, het kleeden der naakten, het verlossen der gevangenen, het bezoeken der zieken, het begraven der dooden en andere heilige werken.

2de BEGEERTE.

Laat ons toekomen uw rijk. O almachtige Vader, ik bid uwe goddelijke Majesteit: 1°. Door de allerheiligste Wonde van de heilige Zijde van uwen Zoon,

2°. door het dierbaar Bloed en heilig water, dat daaruit gevloeid is,

3°. door de oneindige liefde, waarmede uw goddelijke Zoon nog na zijnen dood zijne zijde heeft laten openen,

4°. door den laatsten druppel van dit dierbaar Bloed,

5°. door de droefheid van zijne H. Moeder, verdrijf uit mijn hart het rijk der wereld en der zonde, de macht der eigenliefde en alle kwade neigingen, opdat uwe liefde volkomen in mij heersche en alles moge bestieren en ten beste beschikken.

O genadigste Verlosser, ik bid U door de verdiensten dezer heilige Wonde van uwe heilige Zijde, dat Gij mij heden en altijd gelievet te besturen, gelijk Gij door uwe goddelijke voorzienigheid en wijsheid alles ten beste uwer uitverkooren bestiert. Wees altijd mijn Vader, de Heer en Koning mijner ziel; dat zij U diene door al hare krachten, dat mijne zintuigen en ledematen steeds aan uwe geboden onderworpen zijn; dat mijn verstand U beter kenne, mijn wil U meer beminne, mijn geheugen uwe tegenwoordigheid en al uwe weldaden, mij bewezen, immer gedenke.

3de BEGEERTE.

O hemelsche Vader, ik bid U door de wonde der doorstoken zijde van uwen goddelijken Zoon,

door het bloed en water, dat daaruit gevloeid is,

door de oneindige liefde, waarmede uw Zoon zijne zijde heeft laten openen,

door het zwaard van droefheid, dat het Hart zijner heilige Moeder doorboord heeft,

dat uw heilige wil in mij, met mij en door mij geschiede en volbracht worde heden op alle uren en oogenblikken, zoo op aarde als in den hemel.

Ik bid U door de kracht en de verdiensten van dit kostbaar en dierbaar Bloed, geef dat ik uwen heiligen wil volmaakt volbreng; geef dat ik alles doe, alles lijde wat uwe goddelijke Majesteit van alle eeuwigheid voor mij beschikt en bestemd heeft. Ik verzaak aan alle wenschen en begeerten van mijn eigen wil, en aan alle vertroosting voor zoover die strijdt tegen uwe goddelijke liefde. Ik onderwerp mij geheel aan uwe goddelijke Voorzienigheid, aan uwe heilige liefde en eeuwig welbehagen,

U smeevende door deze H. Wonde, mij niet naar mijnen, maar naar uwen heiligen wil te geleiden en te besturen.

Mocht gij, o godvruchtige ziel, u thans bevinden in eenig lijden, eenige ziekte of kwellling, zoo verwek de volgende akte van onderwerping aan Gods wil.

Ik zal, ik moet in mijne ziekte, in mijne smarten of zwarigheden volgens uwen wil, alle mogelijke middelen gebruiken, zoolang ik niet weet wat Gij, o God, over mij besloten hebt; maar zoodra uw wil mij kenbaar zal gemaakt worden, zoo zal ik met uwe genade mijnen wil daarmede vereenigen. Hoewel mijne natuur zich daartegen zal verzetten, zeg ik nu reeds uit ganscher hart: *Fiat voluntas tua; uw wil geschiede*. Ja, in troost of droefheid, in licht of duisternis, in rust of arbeid, in leven of sterven: *Fiat voluntas tua, uw wil geschiede*, in tijd en eeuwigheid.

O mijn God en Vader, ik stel mijn hart in eene volkomen onderwerping en gelatenheid in uwe handen, bij de ziekte, zwarigheid of beproeving, mij overkomen. Ik omhels, zegen en aanvaard uit uwe hand de uitkomst, die Gij van alle

eeuwigheid beschikt hebt. Wilt Gij mij van dit lijden verlossen, *fiat*; wilt Gij dat ik het blijve dragen, wilt Gij mij nog zwaarder kruis geven, *fiat*. Zie, Heer, ik ben er mede tevreden, omdat het uw goddelijke wil is. Ik geef mij dus geheel in uwe handen over; ik kus en omhels alle kruisen en wederwaardigheden, die Gij mij op dezen dag hebt beschikt, daar zij voortkomen uit uw aanbiddelijk Hart en uwe oneindige liefde. Ik bid U slechts, sluit mij in de wonde van het H. Hart van uwen lieven Zoon, en door het kostbaar Bloed, dat daaruit gevloeid is, versterk mij om altijd gelijkvormig te zijn aan uwe heilige liefde. Ik bid U, geef dat ik mijn laatsten snik moge geven in deze H. Wonde, en dat uw wil steeds volkomen in mij volbracht worde. Amen.

4de BEGEERTE.

O goedertieren Vader, ik bid U door de H. Wonde van de gezegende zijde uws Zoons, *geef ons heden ons dagelijksch brood*, het brood van genade, van barmhartigheid, van zaligheid.

O allerliefste Vader, door de kracht en de verdiensten van het dierbaar Bloed uit deze allerheiligste Wonden, versterk mijne ziel tegen al mijne vijanden.

Door deze allerheiligste Wonde, vertroost mij in alle droefheid. Door de kracht van het alleredelst Water, gevloeid uit deze heilige fontein, zuiver en laaf mij in allen arbeid en nood.

Edelmoedige Vader, door de liefde waarmede uw Zoon deze wonde ontvangen heeft, geef mij het goddelijk brood uwer krachtige en medewerkende genade. Geef mij het brood van een waarachtig berouw over mijne zonden en eene groote vermeerdering van geloof, hoop en liefde.

O allerwaardigste Vader, door uwe onuitsprekelijke goedheid, geef mij het heilig brood eener zalige volharding in uwe liefde, totdat ik bij U kome op den hemelschen berg, alwaar ik ten volle zal verzadigd worden.

5de BEGEERTE.

Vergeef ons onze schulden, gelijk wij vergeven onzen schuldenaren. O Vader van barmhartigheid, ik haat en verfoei al mijne bekende en onbekende zonden;

zij
har
mij
ik
gra
en
ik
mij
mij
van
no
uw
lie
uw
lij
op
sch
lee
zij
W
va
ve
ge
uv
G

zij zijn mij leed uit den grond mijns harte, en dit alleen omdat zij U, o mijn beminden Vader, mishagen, omdat ik uwe hoogste Majesteit daardoor vergramd en versmaad heb, die alle eer en alle liefde waardig is; voortaan wil ik U beminnen uit alle krachten van mijne ziel, van mijn verstand en van mijnen wil, met een vast voornemen van U nooit meer te vergrammen.

Neen, o mijn goede Vader, ik wil nooit meer zondigen. Ik bid U doer uwe H. Wonde, help mijne zwakke liefde en mijn zwak voornemen met uwen krachtigen bijstand.

Door de liefde, waarmede uw goddelijke Zoon zijne H. Zijde heeft laten openen, vergeef mij al mijne zonden en schulden, gelijk ik uit liefde tot U alle leed en misdaden vergeef, die mij ooit zijn aangedaan.

Door de heerlijkheid dezer glorieuze Wonde, door de kracht en de verdiensten van het heilig Bloed daaruit vergoten, vergeef mij al de zonden, die ik met gedachten, woorden en werken tegen uwe geboden en tegen mijne heilige Geloften, ooit bedreven heb.

Door het heilig Water dezer allerzui-

verste Wonde, zuiver mij meer en meer van al wat U mishaagt.

O goedertieren Vader, door de inwendige smart, door de wreede steek der lans, die het zoet Hart van Jezus doorboord heeft, door zijn lijden, bijzonder in het uur van zijnen dood, toen zijne H. Ziel van zijn Lichaam is gescheiden, geef mij een volmaakt berouw, nu en in het uur van mijnen dood, over alle bekende en onbekende zonden, met eene oprechte liefde tot U en eene volkomen overgiving van mij zelve in uwe handen.

6de BEGEERTE.

O hemelsche Vader, ik bid U door de H. Wonde van het Hart van uwen lieven Zoon, leid ons niet in bekoring. Ik bid U door de liefde waarmee Hij deze wonde ontvangen heeft, laat mij niet in zonde vallen door eenige vrijwillige toestemming. Ik verfoei, verwerp en vervloek voor nu en altijd alles wat strijdt tegen uwe heilige liefde, alle kwade gedachten, bekoringen, ongeregelde bewegingen, alle ijdele gedachten tegen het geloof, de hoop, de liefde, de heilige deugd van zuiverheid of andere

deugden. Ik verklaar hier in uwe tegenwoordigheid, dat ik met vrijen wil nooit hierin wil toestemmen of behagen nemen. Ik wensch daarentegen dat, zoo dikwijls ik de minste kwade gedachte of beweging gevoel, Gij, o mijn God, door de engelen en heiligen des te meer geëerd en geloofd moogt worden in en door uwe H. Wonde; en ik vraag vooral door de aanbiddelijke Wonde van uwe heilige Zijde, dat uwe allerhoogste Majesteit, duizenden en millioenen malen moge geloofd en gezegend worden door alle koren der engelen, aartsengelen, vurige Serafijnen en Cherubijnen en alle hemelsche geesten.

O goedertieren Vader, in de allerheiligste Wonde van het goddelijk Hart van uwen lieven Zoon, beveel ik mijn geest, mijn hart en mijne ziel nu en vooral in het uur van mijnen dood. Sluit mij daarin en bewaar mij tegen alle listen, lagen en bekoringen van alle zichtbare en onzichtbare vijanden, tegen alle aanvallen van slechte menschen, van alle kwellings des duivels en van alle gevaar tot zondigen.

In deze aanbiddelijke Wonde, in deze heilige rustplaats bid ik U, door uw

allerheiligst Bloed en door uwe uitnemende liefde, *laat mij niet vallen in de bekoring*, noch door mijne zintuigen, noch door de verleiding der wereld, noch door den wederstand van het vleesch, noch door de aanvechtingen des duivels. Amen.

7de BEGEERTE.

O almachtige Vader, ik bid U door de H. Wonde van de zijde uws allerliefsten Zoons, door het H. Bloed daaruit gestort en door zijne groote liefde, *verlos ons van alle kwaad*, dat ons nu en in de toekomst kan overkomen.

Door zijne oneindige liefde, verlos ons van alles wat U in ons kan mishagen en van alle gevaarlijke gelegenheden tot zondigen. Verlos mijn verstand van alle duisternis, mijnen wil van alle traagheid en ongehoorzaamheid, mijn geheugen van alle ijdele voorstellingen, mijn hart van alle kwade genegenheden, driften, fouten en zonden.

Door de kracht en de verdiensten van dit H. Bloed, verlos mij van den geest van hoovaardigheid, traagheid, gramschap, onzuiverheid, haat, nijd of afgunst.

In deze H. Wonde beveel ik U heden, o God, al mijne vrienden en weldoeners, de zondaars, de stervenden, de zielen in het vagevuur, bijzonder die waarvoor ik verplicht ben te bidden.

Ik bid U door die glorieuze Wonde, verlos hen van alle kwaad en geleid hen tot de haven der zaligheid.

Bewaar mij heden van alle kwade gewoonten en gebreken, waarin ik zoo dikwijls val; en geef mij de genade, mij bijzonder van deze..... fout te beteren.

Men kan deze gebeden uitbreiden, naar mate men tijd en devotie heeft.

Door deze heilige Wonde kan men ook de hulp der heiligen verzoeken, bijv.: H. Maagd Maria, H. Jozef, H. Franciscus, H. Dominicus, ik bid U door deze heilige Wonde, door het heilig Bloed van onzen Zaligmaker, verkrijg ons vergiffenis van onze zonden, en bidt voor ons nu en in het uur van onzen dood; door dit heilig kostbaar Bloed, bidt voor ons arme zondaars, opdat wij hierdoor de genaden en beloften van Christus mogen waardig worden. Verkrijgt ons sterkte tegen onze vijanden. Amen.

Oefening om de H. Maagd Maria, Koningin der heiligen, te groeten in de HH. Wonden van Christus, en hare voorspraak te verzoeken om al de vragen van het Onze Vader te verkrijgen.

Wees duizendmaal gegroet in de heilige Zijde, in het goddelijk Hart van uwen lieven Zoon. Wees duizendmaal gegroet, o allerzuiverste Maagd.

Gij zijt vol van genade, de Heer is met u, gezegend zijt gij boven alle vrouwen, en gezegend is de vrucht uws lichaams Jezus, die zijne heilige Zijde heeft laten doorboren, uit liefde tot onze zaligheid.

Gezegend is de vrucht uws lichaams, die voor ons, uit zijne heilige Zijde, zijn dierbaar Bloed gestort heeft. H. Maria, Moeder van den gekruisten Jezus, ik smEEK u door deze heilige Wonde, bid voor mij, armen zondaar, nu en in het uur van mijnen dood. Geef dat de goddelijke Majesteit en de heilige naam Gods door mij en alle redelijke schepselen moge gekend, geëerd, gediend en ten hoogste geheilgd worden.

Ik bid u door die wonde, welke steeds smEEKt om genade en barmhartigheid,

bid voor mij nu en in het uur van mijnen dood, opdat mij nu toekome zijn rijk van genade en hiernamaals zijn rijk van glorie.

Vraag, o lieve Moeder, door het zuiver water uit zijne H. Zijde, dat ik een mensch moge worden naar zijn goddelijk Hart en dat zijn H. Wil in en door mij, in alle zaken, nu en altijd volmaaktelijk moge volbracht worden, op aarde als in den Hemel.

Verkrijg voor mij door die oneindige liefde, waarmede Hij zijn H. Hart heeft laten openen, dat Hij mij in het uur des doods moge geven het brood zijner goddelijke gratie en zijner HH. Sacramenten.

Verkrijg voor mij, armen zondaar, door de kracht en de verdiensten dezer heilige Wonden, nu en in het uur des doods een volmaakt leedwezen over mijne zonden, de vergiffenis van al mijne schulden, eene oprechte liefde tot God en mijnen evennaaste. Geef dat ik uit liefde tot Jezus ook mijnen schuldenaren vergeve, wie ik gaarne alles kwijtscheld wat zij mij ooit misdaan hebben.

Ik bid u door de droefheid, die uw moederlijk Hart gevoelde, bij het zien

dezer diepe wonde, bid voor mij nu en in het uur van mijnen dood, opdat ik niet valle in bekoringen tegen het geloof, de hoop, het vertrouwen, de zuiverheid en zelfs in de kleinste zonde niet toestemme.

Ik bid u door de schitterende stralen dezer aanbiddelijke Wonde, door den troost en de vreugde, welke gij nu daardoor ontvangt, bid voor ons, arme zondaars, opdat wij nu en in het uur van onzen dood verlost mogen worden van alle kwaad naar ziel en lichaam, van den geest van traagheid, onzuiverheid en haat, en van alle ongeregelde driften. Amen.

*Dagelijksch gebed tot de HH. Wonden
van Jezus.*

O zoetste Minnaar onzer zielen, ik verberg, nu en in het uur van mijnen dood, mijne arme ziel en mijn ellendig lichaam in uwe heilige Wonden en uw goddelijk Hart. Ik sluit mij daarin op met al mijne vrienden, zoo levende als overledene. Schenk de zielen in het vagevuur rust en verkwikking uit deze fontein van eeuwige rust, en geef aan

de levenden het water uwer goddelijke gratie, opdat wij uwen goddelijken wil mogen kennen en volmaaktelijk volbrengen.

Vereenigd met dit kostbaar water en dierbaar Bloed, met uwe verdiensten en onuitsprekelijke liefde, waarmede Gij uw H. Hart hebt willen laten doorboren, opdat wij er zouden kunnen binnengaan, offer ik U heden al mijne gedachten, woorden en werken, met mijne kruisen en mijn lijden. O zoete Jezus, laat mij en al de zielen voor welke ik verplicht ben te bidden, in die heilige Wonde rusten, wonen, leven, werken en in uwe goddelijke liefde verslonden blijven. En zoo het uw wil is, dat ik nog heden sterve, zoo beveel ik mijnen geest in uwe handen, U biddende door uw heilig Bloed, dat ik hier in vrede ruste en sterve voor U, die voor mij aan het schandhout hebt willen sterven. *O Jezus, fiat, fiat.*

Meditatie voor den Maandag.

TWEEDE OEFENING

op de H. Wonde van de Rechterhand.

2de FONTEIN VAN LIEFDE.

Mijne handen zullen u besturen, opdat uwe kinderen de hel niet zien; verheug u, moeder met uwe kinderen. want ik zal u verlossen, zegt de Heer.

IV Esdræ II, 29.

Zijne rechterhand zal mij omhelzen.

Hooglied II, 6.

Hun ontfermer zal ze bestieren, ze laten drinken aan de fontein der wateren.

Isaïæ I, 10.

Zie, ik heb u geschreven in mijne handen.

Ib. v, 16.

VOORBEREIDING.

Stel u heden in Gods tegenwoordigheid met dit gebed: O God die in mij tegenwoordig zijt, ik verfoei al mijne zonden, omdat zij uwe oneindige goedheid vergrand hebben, die ik bovenal bemin. Ik verzaak aan alle verstrooidheden en voeg mij geheel naar uwen heiligen wil, U smekende met mij te willen doen tot uwe eer en glorie, gelijk het U, mijn God, zal behagen.

BEMERKING.

Stel u door het geloof de H. Wonde van de Rechterhand des Zaligmakers voor. Bedenk de groote pijnen en smarten, die Hij door die wonde geleden heeft, het dierbaar Bloed dat Hij voor onze zaligheid daaruit vergoten heeft, en de bittere droefheid, die het heilig Hart van Maria, door die wonde met een zwaard van droefheid doorstoken, geleden heeft. Jezus is altijd bereid om u met die Rechterhand altijd liefdevol te omhelzen, en biedt uit deze H. Wonde u steeds allen troost en genade.

De H. Theresia zag slechts een straal uit die allerheiligste Wonde, en werd daardoor zoodanig in liefde tot God ontstoken, dat zij aan alle schepselen vaarwel zegde.

Denk dan, godvruchtige ziel, dat de H. Bonaventura tot u zegt: O ziel, geschapen naar het beeld van God, hoe kunt gij u wederhouden? Zie, uw zoete Bruidegom, om uwentwil zoo wreedelijk gewond, wil, nu verheerlijkt zijnde, u omhelzen, en zoudt gij u niet haasten, tot Hem te komen?

Liefdegevoelens.

Treed na deze bemerkingen in den geest in deze heilige Wonde, vraag alles wat gij begeert door de volgende gebeden :

O Jezus, ik bid uwe goddelijke Majesteit, 1°. door de heilige Wonde van de Rechterhand,

2°. door de wreede pijnen, die Gij daarin geleden hebt,

3°. door het dierbaar Bloed, dat Gij daaruit gestort hebt,

4°. door alle wonderwerken en mirakelen, die Gij door deze hand gewrocht hebt,

5°. door de kracht en de verdiensten dezer heilige Wonde, door dit heilig Bloed en wreede smarten,

6°. door de oneindige liefde, waarmede Gij dit alles voor ons geleden hebt,

7°. door het scherpe zwaard van droefheid, dat het Hart uwer lieve Moeder om deze wonde doorboord heeft,

8°. door de schitterende stralen, welke deze glorieuze wonde thans uitwerpt tot troost aller heiligen, geef dat ik U be-
minne, en ontferm U mijner.

Door deze heilige Wonde zult gij ook de zeven vragen van het Onze Vader

mogen verzoeken, met de laatste vraag beginnende om aldus langs den weg van zuivering en verlichting te komen tot dien der vereeniging. Bijv.:

1°. O Jezus, Vader van barmhartigheid en God van alle vertroosting, ik ben die arme zondares, door eigen schuld gevallen in vele fouten en zonden; ik kan uit eigen kracht niet opstaan; daarom roep ik tot U ootmoedig biddende:

Door de H. Wonde uwer rechterhand en de pijnen daarin door U geleden, geef mij een volmaakt berouw over al mijne zonden, opdat ik daarvan vergiffenis bekomme. Door het H. Bloed daaruit gevloeid, verlos mij van alle kwaad dat mijne zaligheid kan beletten. Verlos mijn verstand van alle duisternis, onwetendheid en dwaling; verlos mijnen wil van alle eigenzinnigheid, ongehoorzaamheid, traagheid, verkeerde liefde, ongeregelde genegenheid; verlos mijn geheugen van alle kwade verbeeldingen en van het vergeten uwer weldaden.

2°. O Jezus, ik bid U door de heilige Wonde uwer Rechterhand, leid ons niet in bekoring.

Ik verzaak aan alle bekoringen, slechte gevoelens en aandoeningen, waarin ik

ooit gevallen ben. Ongelukkige die ik ben! waar was mijn verstand, dat ik om eene kleine voldoening mijne eeuwige zaligheid in gevaar stelde?

O Jezus, sluit mij in deze H. Wonde, opdat ik niet meer in bekoring valle en U nooit meer vergramme door in bekoringen en zonden toe te stemmen.

3°. O Jezus, mijn Vader en Verlosser, ik bid U door de H. Wonde uwer Rechterhand, door uwe wreede pijnen, door uw dierbaar Bloed, door de oneindige liefde, waarmede Gij dit gestort hebt, vergeef mij mijne schulden, gelijk ik vergeef aan mijne schuldenaren. Ongelukkige die ik ben, U zoo dikwijls vergramd te hebben. Helaas! wat is mij overgebleven van mijne zonden, wat anders dan schaamte, berouw en oorzaak tot weenen? Hoe onverstandig was ik, zoo dikwijls te zondigen, en God, het opperste Goed, op te offeren voor eene onmetelijke schuld van zonden en de eeuwige pijnen der hel! O mijne ziel, wat kwaad had God u gedaan, dat gij Hem aldus wildet vergrammen? O Heer, ik verfoei nu mijne zonden uit geheel mijn hart, en belijd dat zij mij van harte leed zijn, en dit alleen omdat zij

U mishagen, U dien ik bemin boven al, met een vast voornemen van mij met uwe goddelijke hulp en genade volkomen te beteren.

Ik bid U dan, o mijn barmhartige Verlosser, 1°. door de H. Wonde uwer Rechterhand, vergeef mij mijne schulden, gelijk ik vergeef aan mijne schuldenaren;

2°. door de wreede pijn, die Gij daarin hebt geleden, vergeef enz.

3°. door het heilig, dierbaar Bloed daaruit gestort, vergeef enz.

Na deze oprechte akte van leedwezen moogt gij vertrouwen, dat Jezus tot u zegt, gelijk tot Magdalena: uwe zonden zijn vergeven, ga in vrede; of gelijk tot de overspelige vrouw: ik zal u niet veroordeelen, ga en zondig voortaan niet meer.

Vraag in dit vertrouwen het brood van gratie en deugd om voortgang te doen op den weg der verlichting, zeggende:

4°. O mijn Vader, in het vertrouwen dat Gij mij, gelijk den verloren zoon in uw huis hebt ontvangen, smee ik U door de H. Wonde uwer Rechterhand, geef mij het geestelijk brood uwer gratie, vermeerdering van geloof, hoop, liefde en andere deugden.

Ik bid U door het dierbaar Bloed, uit die wonde vergoten, geef mij het geestelijk brood dier deugden, opdat mijne arme ziel, daardoor gespijzigd, moge groeien en in kracht van deugd toenemen.

Geef mij het brood eener oprechte ootmoedigheid, eener volmaakte verduldigheid, zachtmoedigheid, gehoorzaamheid en zuiverheid. Verwek daarna de gevoelens tot den weg van vereeniging, zeggende:

5°. O lieve Jezus, ik bid U door de heilige Wonde uwer Rechterhand, geef mij eene volmaakte liefde en eene volkomen overgeving aan uwen heiligen wil.

Ik stel mij geheel in uwe handen en ik bid U door de wreede pijnen, die Gij door deze wonde geleden hebt, dat uw heilige wil in mij geschiede op aarde als in den hemel.

Ik bid U door de verdiensten van het heilig, dierbaar Bloed uit die wonde gestort, doe mij uw heiligen wil volbrengen in tegenspoed, kwelling, in geluk en in ongeluk.

Ik bid U door de mirakelen, die Gij door uwe heilige Rechterhand gedaan hebt, geef dat ik mijzelve verloochene

en
onv
del
voor

6

uwe

uw

de

en

en

God

7

zijt

tige

en

naa

gel

6

Gij

sch

Ka

dar

ber

hei

wie

sch

Mo

zijn

1

en geheel vergete met eene volmaakte onverschilligheid voor al wat uw goddelijke wil voor mij zal beschikken, in voor- en tegenspoed.

6°. Ik bid U door de H. Wonde uwer Rechterhand, laat mij toekomen uw rijk; wees steeds de Heer, de Koning, de Bestierder en Vader van mijn hart en mijne ziel. Ik bid U, blijf bij mij en laat mij in U blijven, in U die mijn God en mijn Al zijt.

7°. Heilige Vader, die in den hemel zijt en uw rijk in mijn hart wilt vestigen, ik bid U door deze H. Wonde en door de pijn daarin geleden, dat uw naam door mij en alle schepselen geëerd, geloofd en gezegend worde.

Onze Vader, die in den Hemel zijt, Gij zijt de beste, de waardigste, de schoonste, de eenige aanbiddenswaardige. Kan er grooter ondankbaarheid bestaan dan U niet te loven, te aanbidden, te beminnen of uwen H. Naam te ont-heiligen? Wil men het goede beminnen, wie is beter dan Gij? Lukt ons de schoonheid, wie is schooner dan Gij? Moet men zijnen weldoeners dankbaar zijn, wie was ooit beter voor ons dan Gij?

Ik bid U dan door uw heilig, dierbaar

Bloed, vergoten uit uwe H. Rechterhand, dat uw naam geheiligd worde door alle engelen en hemelsche geesten, door al mijne patronen, patronessen enz.

Hier kunt gij alle heiligen opnoemen waartoe gij bijzondere godsvrucht gevoelt en door wie gij begeert God te loven en te zegenen.

O Jezus, dat uw heilige naam door alle menschen moge gekend, geëerd, bemind en geheiligd worde op deze aarde.

O Vader, in en door deze wonde, ontvang mijn hart, neem mijnen wil, vereenig hem met den uwen; neem mij aan voor uw kind, ik verkies U voor mijnen eeuwigen Vader, voor mijn God en al; mijne ziel wil eeuwig in U rusten en in eene volmaakte liefde met U vereenigd blijven. Amen.

O liefdevolle Jezus, laat de zelvende kracht uwer heilige Wonde en goddelijke liefde mijn hart en mijne ziel aantrekken van alle aardsche liefde en genegenheid, opdat ik in uwe liefde moge leven, lijden en sterven, voor U, die uit liefde voor mij hebt geleefd, geleden en uw dierbaar Bloed tot den laatsten druppel hebt vergoten. Amen.

den
besch
om
U b

Meditatie voor den Dinsdag.

DERDE OEFENING.

op de wonde der H. Linkerhand.

3de FONTEIN VAN LIEFDE.

Zijne linkerhand rust onder mijn hoofd.

Hooglied II, 6.

Sta op, o Heer, uwe hand verheffe zich;
vergeet den arme niet.

Ps. IX, 35.

O God, hoor het roepen van uw volk, wil
het uwe schatten ontsluiten, de fontein der
levende wateren.

Num. 20—6.

In uwe handen beveel ik mijnen geest;
Gij hebt mij verlost, Heer, God van waarheid.

Ps. xxx, 6.

Ik heb in U gehoopt, o Heer, ik heb
gezegd: Gij zijt mijn God en mijn lot is in
uwe hand; verlos mij uit de handen mijner
vijanden.

Ib. v, 18, 19.

VOORBEREIDING.

allerheiligste Drievuldigheid, als
ik van den eenen kant uwe
allerhoogste Majesteit en van
den anderen mijne allerhoogste ellende
beschouw, zoo gevoel ik mij onwaardig
om tot U te spreken; maar daar het
U behaagt, mij tot U toe te laten, zoo

verfoei ik alle mijne bekende en onbekende zonden, omdat zij U mishagen, o mijn God, dien ik uit ganscher harte bemin. Ik verzaak ook aan alle verstrooidheid, en bid U, handel met mij naar uw eeuwig welbehagen; laat uw naam door mij geheiligd, uw heilige wil door mij volbracht worden. Amen.

Bemerkingen en gevoelens.

Bedenk, hoe Jezus zijne linkerhand voor u heeft laten doorboren, met overgroote smart, en hoe Hij daarbij zijn dierbaar Bloed gestort heeft uit liefde voor uwe ziel. Deze bloedige wonde is de poort ter zaligheid, de schuilplaats der uitverkoornen, de woning der godvruchtige ziel. Bied Jezus, in vereeniging met de liefde, waarmede Hij die heilige Wonde heeft ontvangen, al uwe gedachten, woorden, werken, kruisjes en lijden van dezen dag. Gij kunt dit naar gelang van tijd en godsvrucht doen door de vragen van het Onze Vader.

Oefening.

O Jezus, mijn God en mijn Vader, mijn Verlosser en mijn Al, die in den hemel zijt en onder ons woont in het

H. Sacrament des Altaars en uwe schatten overvloedig uitstort over degenen die U aanroepen.

Ik bid U ootmoedig door de wonde van uwe H. Linkerhand, dat uw heilige naam heden moge geëerd en geheilgd worden, door mijn verstand, om U te kennen, door mijnen wil om U te beminnen, door mijn geheugen om uwe weldaden te herdenken, door al de gedachten, woorden en werken van alle menschen, bijzonder van degenen voor wie ik verplicht ben te bidden.

2. Ik bid U, o Jezus, door de smarten en pijnen, die Gij door deze wonde geleden hebt, laat ons toekomen uw rijk, en verdrijf uit ons het rijk der zonde en der eigenliefde.

3. Ik bid U door het heilig, dierbaar Bloed, dat Gij uit deze wonde voor ons gestort hebt, dat uw H. Wil door ons volmaaktelijk gekend en volbracht worde op deze aarde als in den hemel.

4. O Jezus, ik bid U door den eersten en laatsten druppel van uw kostbaar Bloed, geef ons heden ons dagelijksch brood naar het lichaam, maar nog veel meer het brood van uwe goddelijke gratie, zoo noodig voor mijne ziel.

5. Ik bid U door de oneindige liefde, waarmede Gij dit alles voor ons gedaan en geleden hebt, geef ons een volmaakt berouw en vergiffenis van al onze schulden en zonden, gelijk wij uit liefde tot U aan onze schuldenaren vergeven.

6. O zoete Jezus, ik bid U door de oneindige verdiensten van uwe heilige Wonde en het dierbaar Bloed daaruit gevloeid, leid ons niet in bekoring; geef dat wij, als met de vleugelen der duive, ons terstond verschuilen in deze heilige Wonde, als de stormen der bekoring tegen ons zullen opstaan, ten einde wij daarin mogen rusten en bewaard blijven voor alle aanvechtingen des duivels en alle slechte voorstellingen haten en verfoeien ter uwer liefde, nu en voor altijd.

7. O Jezus, ik bid U *door het zwaard van droefheid, dat het Hart uwer lieve Moeder doorboorde, toen zij uwe heilige hand hoorde doornagelen en het goddelijk Bloed daaruit zag springen, verlos ons van alle kwaad.*

Ik bid U nog door den glans en de schitterende stralen dezer glorieuze Wonde, die nu de heiligen in den hemel verblijdt en vertroost, verlos ons van alles wat onze zaligheid kan beletten,

van alle gevaren en gelegenheid tot zondigen, van alle mijne zichtbare en onzichtbare vijanden, opdat wij aan uwe Rechterhand geschaard, in den dag des oordeels, deze heilige Wonde met vreugde en blijdschap mogen beschouwen. Amen.

*Ander godvruchtig gebed, om te vragen
dat wij door Jezus dierbaar Bloed
inwendig en uitwendig mogen
geteekend worden.*

Stel mij als een teeken op uw hart.

Hooglied VIII 6.

O Jezus, leg uwe heilige Linkerhand, deze heilige Wonde, dat kostbaar Bloed, die groote liefde, die onoverwinnelijke kracht en onmetelijke verdiensten onder mijn hoofd om mij te helpen en zalig te maken.

O Jezus, ik bīd U door uw dierbaar Bloed en deszelfs oneindige verdiensten, stel dit 1°. als een teeken op mijn geheugen, opdat ik altijd uwe weldaden moge gedenken;

2°. als een teeken op mijn verstand, om in alle voorvallen in alles wat mijn staat vereischt, uwen heiligen wil te kennen;

3°. als een teeken op mijnen wil, opdat hij vlijtig en vlug zij in het onderhouden uwer geboden, in het volbrengen mijner beloften, in het nakomen van uwen H. Wil;

4°. als een teeken op mijn hart, om U altijd met eene kinderlijke vrees te dienen en met eene volmaakte liefde te beminnen;

5°. als een teeken op mijne oogen, om die van alle ijdelheid afgekeerd te houden;

6°. als een teeken op mijnen mond, opdat ik geene ijdele en onbehoorlijke woorden spreke;

7°. als een teeken op mijne armen, op mijne werken, opdat ik die beginne en volbreng in vereeniging met de liefde, waarmede Gij voor mij alles geleden en volbracht hebt;

8°. als een teeken op mijne ooren, om uwe heilige inspraken te verstaan en te begrijpen;

9°. als een teeken op mijne zintuigen, om die voor U wel te gebruiken;

10°. als een teeken op mijne handen en voeten, opdat ik alzoo met uwe heilige Wonde en dierbaar Bloed geteekend, U moge behagen, beminnen en dienen.

Meditatie voor den Woensdag.

VIERDE OEFENING

op de wonde van den H. Rechtervoet des Zaligmakers.

4de FONTEIN VAN LIEFDE.

Zie, Jezus is haar te gemoet gekomen, zeggende: Weest gegroet; en zij hebben zijne voeten omhelsd en Hem aanbeden.

Matth. xxviii, 9.

Omarm uwe kinderen tot dat ik kome en hun barmhartigheid bewijze; omdat mijne fonteinen overvloedig zijn en mijne gratie niet zal vergaan.

IV Esdræ 11, 32.

Maria, aan de voeten des Heeren gezeten, aanhoorde zijn woord.

Lucæ x, 39.

VCORBERWIDING.

Heere Jezus, Gij die allen lof en alle liefde waardig zijt, God van goedheid en barmhartigheid, het is mij leed uit den grond van mijn hart, dat ik U ooit vergramd heb; want Gij, o God, hebt van ons niet verdiend, dat wij U zulk eene ondankbaarheid zouden betoonen. O hadde ik U toch nooit beleedigd, o mijn God, die alle liefde waardig zijt! O God, alle zonden

mijns levens zijn mij van harte leed, omdat zij U, oneindige goedheid, beleedigd en vergramd hebben. Ik maak het vaste voornemen, U nooit meer door mijne zonden te beleedigen, en wil liever alles verliezen dan U; want alles zonder U is niets. O Jezus, ik bemin U bovenal, en geef mij, uit liefde tot U, geheel aan uwen wil over.

Bemerkingen en gevoelens.

Met het oog des geloofs deze H. Wonde beschouwende, moet gij overwegen, dat dit een dier heilige voeten of goddelijke fonteynen is, waaruit zoo vele benauwde en angstige zielen troost en hulp geput hebben. Voor dezen voet viel de meelaatsche op zijn aangezicht en mocht de woorden hooren: »Sta op, uw geloof heeft u gezond gemaakt." Een der voeten waarvoor de honderdman nederviel, toen hij bad voor zijnen dienaar en dit woord mocht hooren: »Ik zal komen en hem genezen." Voor dezen voet is de kranke vrouw van het Evangelie nedergefallen en heeft deze woorden gehoord: »Dochter, ga in vrede." De Kananeesche vrouw heeft zich voor zijne voeten geworpen

en
vrou
gely
voet
deze
wor
G
Mag
berg
vere
voet
uit
met
voe
hee
dat
Zie
Z
C
kra
Wo
baa
wa
hei
en
Zal
wo
ik
kra

en mocht uit uwen mond hooren: »O vrouw, groot is uw geloof, u geschiede gelijk gij begeert;" en Magdalena dezen voet met hare tranen besproeiende, mocht deze woorden hooren: »Uwe zonden worden u vergeven, ga in vrede."

Godvruchtige ziel, werp u dan met Magdalena aan dezen Rechtervoet, verberg uw hart diep in deze wonde, vereenig daarmede al uwe begeerten, voetstappen, moeite en arbeid, die gij uit plicht van staat doet; vereenig die met de liefde, waarmede Jezus zoo vele voetstappen voor uwe zaligheid gezet heeft, vereenig ze met het dierbaar Bloed, dat Hij uit liefde voor ons gestort heeft. Zie hierover de oefening voor den Zondag.

Zeg hierna tot God den H. Geest:

O God H. Geest, ik bid U door de kracht en de verdiensten van deze heilige Wonde des Zaligmakers, door zijn dierbaar Bloed daaruit gestort, geef mij het water uwer goddelijke gratie. In die heilig Wonde beveel ik mijne arme ziel; en in de vereeniging met de liefde des Zaligmakers, waarmede Hij die wreede wonde voor mij ontvangen heeft, offer ik U op geheel mijn hart met al zijne krachten, mijn geheugen, mijnen wil

en al mijne werken en kruisen van
dezen dag.

*Oefening om door deze wonde van den
Zaligmaker de vragen van het Onze
Vader en de gaven van God den
H. Geest te verzoeken.*

God H. Geest, Vader der armen,
Vertrooster der uitverkoornen, die de
harten der geloovigen verlicht, ik bid
U ootmoedig: 1°. Door de gezegende
Wonde van den H. Rechtersvoet van
mijnen Heer Jezus, laat uw naam ge-
heiligd en geëerd worden door mijn ver-
stand, opdat ik U moge kennen, door
mijnen wil, opdat ik U moge beminnen,
door alle H. Missen, H. Communiën en
andere goede werken, die heden in de
H. Kerk zullen gedaan worden.

2°. Ik bid U door de onuitspreke-
lijke smarten en pijnen, die Jezus in
dezen H. Voet geleden heeft, laat ons
toekomen uw rijk, hier beneden het rijk
der genade, hiernamaals het rijk der glorie.

3°. Door het heilig, dierbaar Bloed,
dat Hij daaruit voor ons gestort heeft,
bid ik U, laat uw allerheiligste wil in
mij geschieden en volmaaktelijk door

mij volbracht worden, op de aarde als in den hemel.

4°. Ik bid U door de onmetelijke kracht en de oneindige verdiensten dezer heilige Wonde en van dit dierbaar Bloed, geef ons heden het brood uwer krachtige genade, het brood uwer goddelijke gaven, van verstand, wijsheid, raad, sterkte, wetenschap, van godsvrucht en van vreeze Gods. Geef ons vooral het brood van een volmaakt berouw.

5°. Door de oneindige liefde, waarmede onze Verlosser zijn Rechtersvoet aan het kruis heeft uitgestoken, om deze smartelijke wonde voor ons te ontvangen, vergeef ons onze schulden en zonden, gelijk wij om uwe en zijne liefde vergeven aan onze schuldenaren.

O God H. Geest, al mijne zonden zijn mij leed en ik verfoei die uit het diepste mijns harten, omdat zij uwe opperste Majesteit, die alle eer en liefde waardig is, mishagèn.

Door dit dierbaar Bloed, om mijne zonden uit die wonde vergoten, ontferm U mijner, wees mij genadig.

6°. Ik bid U door het zwaard van droefheid, dat het H. Hart van Maria doorboord heeft, laat ons niet vallen in

bekoringen tegen het geloof, tegen de zuiverheid en andere deugden.

7°. Door de onuitsprekelijke glorie, die thans uit die verheerlijkte Wonde straalt tot blijdschap aller heiligen, verlos ons, o God H. Geest, van alle kwaad dat U in ons mishaaft, hetzij dit verleden, tegenwoordig of toekomstig zij, en van alles wat uwe genade in ons kan beletten. Amen.

NB. Hij die Christus zal bedanken, omdat hij zich aan het kruis heeft willen doen nagelen, zal Hem denzelfden dienst doen alsof hij Christus van het kruis of van eenige andere pijn verlost, gelijk Hij zelf dit aan de H. Mechtildis verklaard heeft. Daarom is het goed, deze of dergelijke gevoelens in zijn hart op te wekken gedurende het gebed.

O Jezus, ik bid U door uwe doorboorde handen en voeten, dat uw naam doordeze groote liefde en weldaden geloofd en geheilgd worde door alle uitverkorenen en heiligen des hemels en der aarde.

Ik bid U door deze H. Wonde, dat uw naam door uwe kruisiging gezegend worde. Ik bid U, o Jezus, voor ons aan het kruis genageld, laat mij door de liefde steeds aan U verbonden blijven.

Meditatie voor den Donderdag.

VIJFDE OEFENING

op de H. Wonde van den gezegenden Linkervoet.

5de FONTEIN VAN LIEFDE.

Zij hebben mijne handen en voeten door-
doorboord. Ps. xxi, 18.

Zoo vele fonteinen overvloeiend van melk
en honig. IV Esdræ II, 19.

De plaats mijner voeten zal ik glorieus
maken. Isaïæ IX, 13.

VOORBEREIDING.

Va U in Gods tegenwoordigheid
gesteld te hebben, zeg tot Hem:
O Heer, ik bid U door de heilige
Wonde van uwen linkervoet, versterk
mijn zwak geloof. Ik stel mijn leven,
mijne eer, mijne gezondheid, mijn goed
en alles wat Gij mij gegeven hebt, in
uwe H. Wonde, opdat Gij alles mocht
schikken naar uwen heiligen wil. Ik
kom hier om te leeren, op welke wijze
ik uwen H. Wil zal volbrengen, en stel
mij geheel in uwe handen. Ik ben slechts
een nietig mensch, maar Gij zijt de God
aller goedheid.

BEMERKING.

Beschouw met het oog des geloofs de wonde van den H. Linkervoet. Verbeeld u, dat Christus u die toont en u met vaderlijke genegenheid zegt, gelijk eertijds tot zijne leerlingen: Bezie mijne handen en mijne voeten; want ik ben het zelf. Raak mijne wonden in den geest aan. Overdenk, welke pijn ik geleden heb. Aanschouw het Bloed voor u gestort, zie mijne liefde, mijne verdiensten, de droefheid mijner lieve Moeder, uwe voorspreekster in den Hemel.

Gevoelens en verzuchtingen.

Stel u als een arme voor uwen zoo rijken Vader, en vraag van Hem al wat gij wilt door deze Mysteriën:

O Jezus, mijn Verlosser en Vader, mijn Zaligmaker en Bruidegom, wat zal ik U, mijn Weldoener, wedergeven voor alles wat Gij mij uit zuivere, onverdiende liefde gegeven hebt? Ik beken mijne groote verplichting jegens U, uit den grond mijns harten, en bid U:

1°. *Door de allerheiligste Wonde uwer linkerhand, dat uw naam geheiligd worde*

voor alle weldaden aan mij bewezen.
Laat ons toekomen uw rijk enz.

2°. *Door de pijnen, welke Gij door die wonde geleden hebt, laat uw naam gekend, bemind en geëerd worden.*

3°. *Door uw dierbaar Bloed, met zooveel liefde voor onze zaligheid daaruit gestort, laat ons toekomen uw rijk en doe uwe liefde in ons heerschen.*

4°. *Door den eersten druppel van dit dierbaar Bloed, maak mij een mensch naar uw hart; vereenig mij volmaaktelijk met U en doe mij in alle voorvallen uwen heiligen wil beminnen en volbrengen op aarde gelijk in den Hemel.*

5°. O Jezus, ik, nietig schepsel, bid uwe Oppermajesteit door den laatsten druppel van uw dierbaar Bloed, uit deze heilige Wonde vergoten, geef mij, arme zondares, het brood der tranen, het brood van een volmaakt berouw; zonder dit brood toch kan mijne ziel het eeuwig leven niet genieten.

6°. O Jezus, ik bid U door die onuitsprekelijke liefde, waarmede Gij deze wonde voor mij ontvangen, zoovele pijnen geleden en zooveel dierbaar Bloed gestort hebt, wees mij, arme zondares, genadig. Ik heb mij door mijne eigene

boosheid in het verderf gestort; maar Gij, o God, zijt de toevlucht der zondaars. Gij wilt mij in uwe onuitsprekelijke goedheid redden en zalig maken. O Jezus, door de liefde van dit heilig Bloed, toon mij uwe barmhartigheid.

7°. O Jezus, door de oneindige verdiensten van dit geheim, bid ik uwe Majesteit, laat mij niet vallen in bekoringen. Ik haat, verfoei en verzaak aan alle zonden, bekoringen, kwade verbeeldingen, onbetamelijke driften, strijdende tegen uwe liefde. Dit kan ik dan slechts, o lieve Jezus, als Gij mij bewaart door de liefde van uw dierbaar Bloed. Daarom bid ik U om de heilige Wonde van uwen Linkervoet, bewaar mij, opdat ik nooit toestemme in de bekoring tot zonde; want zonder U zijn al mijne voornemens ijdel en krachteloos.

8°. O Jezus, door de droefheid van uwe lieve Moeder, wier Hart door een zwaard van droefheid werd doorstoken, toen zij de hamerslagen hoorde, waardoor de nagel uwen H. Voet doorboorde, verlos mij van alle kwaad, dat Gij weet schadelijk te zijn voor mijn lichaam en mijne ziel. O Jezus, door de onuitsprekelijke schoonheid, welke in deze

H. Wonde de heiligen in den hemel verrukt, doe in mij, met mij, door mij, in tijd en eeuwigheid alles wat Gij wilt en gelijk Gij het wilt.

Eene andere eenvoudige wijze van bidden op de H. Wonden van Christus.

Wie door God tot de meditatie getrokken wordt, stelle zich, in diepen ootmoed, met Magdalena aan de gezegende voeten, handen of zijde van den Zaligmaker. Met groot geloof deze geopende Wonde en het goddelijk Bloed dat daaruit vloeit, beschouwende, zal men zich met groote liefde verbergen in die heilige Wonden en gaan rusten op dat goddelijk Hart, fontein van Jezus groote liefde. Jezus, zoo rijk in barmhartigheid, roept tot ons: »Komt allen tot Mij, die belast en beladen zijt en ik zal u verlichten. Wie dorst heeft, kome tot Mij, en drinke.»

Daar de oprechte volmaaktheid vooral gelegen is in eene oprechte zelfsverloochening en in eene volmaakte vereeniging met den wil Gods, zoo moet de ziel zich houden in eene volkomen onthechting en vergeten alle zorg, alle

eigenbelang en troost. Zij moet zich geheel overgeven aan den goddelijken wil, aan Gods eeuwig welbehagen; zich als verliezen in zijne wijze Voorzienigheid, voor alles wat God in tijd en eeuwigheid over haar zal beschikken in tegenwoordige en toekomstige kruisjes, ziekten, dorheid, duisternis van geest, berooving van troost, vervolging van vijanden en vrienden; zij moet zich bereid toonen om alles te omhelzen, wat God haar kan toezenden. Om haar hart in deze heilige gelatenheid nog meer te bevestigen en zich beter met het goddelijk Hart te vereenigen, kan zij de volgende woorden langzaam herhalen:

O Jezus, dat alle schepselen mij verlaten, als Gij mij maar niet verlaat; want al wat ik wensch en begeer, is met U, mijn God, vereenigd te zijn. Ik bid U door uw heilig Bloed, spreek Gij alleen tot mijne ziel. O goddelijk Hart, doe met mij wat U behaagt in tijd en eeuwigheid. O mijn God, dat niet mijn, maar uw wil geschiede! O Vader, ik kom tot U voor tijd en eeuwigheid.

Godvruchtige zielen, ik bid u, beproef

son
bic
of
of
en
ho
zo
he
Hi
be
di
Hi
gr

ke
ste
's
de
na
he
dr
zij
ke
do
al
vo
ka
ge
Pi

somtjids met Gods hulp deze wijze van bidden, bijzonder na de H. Communie of in de eenzaamheid, hetzij 's nachts of 's morgens. Beoefen ze met ootmoed en volharding, en gij zult ondervinden, hoe zoet de Heer is, hoe liefelijk en zorgvuldig zijne goddelijke Voorzienigheid. Zelfs te midden der kruisjes die Hij, uit liefde, u van alle eeuwigheid bereid heeft, zult gij ondervinden, dat dit zoovele bijzondere gunsten zijn, die Hij u overzendt in vereeniging met het groote lijden van zijnen lieven Zoon.

Na deze meditatie moet men bemerken dat, zoo iemand 's Maandags tot stof kiest de wonden der H. Handsen, 's Dinsdags de wonden der H. Voeten, deze 's Woensdags met Jezus kan trekken naar den Hof van Olijven en aldaar den hemelschen Vader kan aanbieden de droefheid van zijnen goddelijken Zoon, zijn bloedig zweet, den bitteren lijdenskelk en zijne heilige gebeden. Men kan door de vragen van het Onze Vader alles vragen wat men behoeft tot het volbrengen van zijnen heiligen wil. Men kan dan Donderdags tot stof nemen de geeseling van Jezus in het huis van Pilatus, en aan God alles vragen wat

ter zaligheid noodzakelijk is door de volgende punten:

1°. door de menigvuldige wreede wonden aldaar ontvangen;

2°. door al het dierbaar Bloed dat uw Zoon heeft gestort;

3°. door al de pijnen en kwellingen welke Hij daar heeft geleden;

4°. door al de wreede slagen die zijn H. Lichaam verscheurd hebben;

5°. door de oneindige verdiensten van dat H. Bloed;

6°. door de oneindige liefde, waarmee Hij dit heeft geleden;

7°. door de droefheid der H. Moeder Gods over deze kwellingen, Jezus aangedaan, geef mij, o goddelijke Vader, al wat mij ter zaligheid noodig is.

SCHRIFTUURPLAATSEN VOOR DEZE OEFENING.

Jezus alsdan kwam in de Hofstede, Gethsemani genoemd; en zegde: Mijne ziel is bedroefd tot den dood. Matth. xxvi, 36, 38.

En in doodstrijd gevallen zijnde, bad Hij te meer. En zijn zweet werd als bloeddroppelen, op de aarde nedervallende. Lucæ xxi, 43, 44.

Toen heeft Pilatus Jezus genomen en heeft Hem doen geeselen. Joa. xix, 1.

De zondaars hebben op mijnen rug gesmeed: zij hebben hunne boosheid verlengd.

Ps. cxxviii, 3.

Meditatie voor den Vrijdag.

ZESDE OEFENING

op de doornen kroon en de smartelijke
Wonden van het H. Hoofd.

De krijgsknechten vlochten eene kroon van doornen, en stelden die op zijn hoofd; zij bespuwden Hem, en namen den rietstok, en sloegen daarmede op zijn hoofd.

Matth. xxvii, 29, 30.

In deze is de ader des verstands, en de fontein der wijsheid, en de vloed der wetenschap.

IV Esdræ xiv, 47.

Komt uit, o Dochters van Sion, en ziet den Koning met de kroon. Hooglied iii, 11.

VOORBEREIDING.

Jezus, mijne liefde, ik bid U door uwe heilige Wonden, door uw heilig dierbaar Bloed, wees mij arme zondares genadig; zuiver mij van alle zonden, zij zijn mij leed en ik verfoei ze uit den grond mijns harten, omdat zij de oorzaak geweest zijn van het vergieten van uw kostbaar Bloed, omdat zij mishagen aan uwe Oppermajesteit, die ik bovenal bemin; ter

uwer eer wil ik dit gebed verrichten,
en ik onderwerp mij aan U voor tijd
en eeuwigheid.

Bemerkingen en gevoelens.

Overweeg, hoe dit goddelijk hoofd door eene kroon van scherpe doornen doorboord werd. Eenige schrijvers zeggen, dat zij gevormd was van 72 takken met doornen, waardoor Jezus drie honderd wonden ontvangen heeft. Bij het opzetten en afrukken, zoo wreedelijk herhaald, heeft Jezus veel bloed voor onze zonden gestort, alsmede vele bloedige tranen door de vreeselijke pijnen en smarten, die Hij verduurd heeft.

De H. Magdalena van Pazzi zegt, dat de doornen vele diepe wonden in het aanbiddelijk hoofd des Zaligmakers gedrukt hebben, doch dat eenige doornen niet in zijn hoofd gedrongen zijn. Deze, zegt zij, bewaart Jezus voor zijne uitverkoornen, die soms zoo wreedelijk gekweld worden, bijzonder door pijnen in het hoofd, opdat ook zij medelijden zouden gevoelen met zijne smarten en meerdere verdiensten zouden vergaderen.

Had de Bruidegom alle doornen voor zich gehouden, zoo zouden de uitverkoornen er geene gehad hebben, en zij zouden beroofd geweest zijn van de schatten der wijsheid, welke daarin besloten liggen.

Deze Heilige, van de kroon sprekende, voegt er nog bij: De doornen, die uw hoofd doorstoken hebben, o Jezus, hebben het geopend, opdat wij de schatten, daarin bewaard, zouden zien. O schoone, o kostbare kroon, die het hoofd van mijnen Bruidegom geopend hebt, en met zijn Bloed bevochtigd zijt geworden! O mijn Jezus, hoe schoon zijt Gij met deze kroon, o liefde, o zoetheid mijner ziel!

Wanneer gij dit alles door het licht des geloofs met een dankbaar hart erkent, zoo denk, o ziel, dat Jezus al deze smarten, wonden en pijnen aan u geeft en die aan zijnen hemelschen Vader op-offert ter voldoening voor al de zonden, die gij door uw hoofd en uwe vijf zintuigen bedreven hebt. Keer u dan tot Hem met een groot betrouwen, hoe groot en zwaar uwe zonden ook mogen wezen of vroeger geweest zijn, en zeg:

O allerminnelijkste Jezus, ik groet en aanbid uw dierbaar Bloed, uit uw

goddelijk hoofd geperst door die scherpe doornenkroon, door de Joden zoo wreedelijk daarin gedrukt. In vereeniging met de groote liefde, waarmede Gij die pijnen en vernedering voor mijne arme ziel geleden hebt, bied ik U mijn hart, mijne gedachten, woorden en werken tot mijnen laatsten snik. O Jezus, door uwe smartelijke wonden ontferm U over mij in mijn sterfuur, en ontvang mij in uw rijk.

Korte verzuchtingen door Jezus aan de H. Mechtildis geleerd.

O zalige Wonden van mijnen beminnelijken Bruidegom Jezus-Christus, weest gegroet in de almogendheid des Vaders, door wien gij ons gegeven zijt.

O heilige Wonden, weest gegroet in de wijsheid des Zoons, die in U en door U zoo groote pijnen geleden heeft.

O zoete Wonden, weest gegroet in de godheid van den H. Geest, die door U het werk onzer verlossing volbracht heeft.

Eene andere oefening op deze H. Wonden om de deugden der acht zaligheden te verkrijgen.

Om u niet te vermoeien door het gedurig herhalen van de vragen van het

Onze
kroon
voor
zalig
op
Ik
1
door
mij
der
2
heili
moe
leve
3
diep
tran
ik g
4
en
door
en
eens
5
Blo
voor
verv
6
200

Onze Vader, kunt gij door de doornen kroon, door het heilig Bloed en de voornoemde punten de deugden der acht zaligheden, met de vier kardinale deugden op de volgende wijze vragen:

Ik bid U, o Jezus:

1°. *Door uw heilig hoofd met scherpe doornen doorstoken en gekroond, maak mij arm van geest, opdat ik het rijk der hemelen moge verkrijgen.*

2°. *Door de talrijke wonden in uw heilig hoofd geboord, maak mij zachtmoedig van harte, opdat ik het rijk der levenden bezitte.*

3°. *Door de zes groote wonden, als diepe openingen daarin geboord, doe mij tranen storten over mijne zonden, opdat ik getroost worde.*

4°. *Door de onuitsprekelijke pijnen en wonden, die Gij door deze scherpe doornen geleden hebt, doe mij hongeren en dorsten naar de deugd, opdat ik eens moge verzadigd worden.*

5°. *Door die duizenden druppelen Bloed, maak mij mild en barmhartig voor de armen, opdat ik barmhartigheid verwerve.*

6°. *Door uwe minnelijke oogen, welke zoo vele tranen gestort hebben, maak mij*

zuiver van harte, opdat ik God moge zien in het land der levenden.

7°. *Door uw gezegend aangezicht, zoo mismaakt door de doornen, overdekt met geronnen bloed en bittere tranen, maak mij vreedzaam, opdat ik een kind Gods moge zijn en genoemd worden.*

8°. *Door al uwe gedachten van vrede en door de heilige genegenheid voor uwe beulen, maak mij geduldig in vervolging en tegenspoed.*

9°. *Door de kracht en oneindige verdiensten van deze heilige geheimen en van uw dierbaar Bloed, geef dat ik de deugd van rechtvaardigheid beoefene, opdat ik U en mijnen naasten geve wat betamelijk is.*

10°. *O Jezus, ik bid U door uwe eeuwige onbegrijpelijke liefde, waarmede Gij dit alles voor mij, arme zondares, ter voldoening mijner boosheid en zonden, door mijne vijf zinnen bedreven, geleden hebt, geef mij de groote deugd van voorzichtigheid in al mijne woorden, werken en gedachten, opdat ik nimmer tegen deze deugd misdoe.*

11°. *O Jezus, ik bid U door het scherpe zwaard van droefheid, dat het Hart uwer lieve Moeder bij deze wreede*

kroning doorboord heeft, geef mij de deugd van matigheid, opdat ik mij nimmer in het gebruik van het noodzakelijke te buiten ga.

12°. *O Jezus, door de groote vreugde en blijdschap, welke uwe heiligen thans genieten bij het aanschouwen van uw gezegend Hoofd en goddelijk aanschijn, geef mij de groote deugd van sterkte, opdat ik mijne wederspannige natuur overwinne, en alzoo het rijk der hemelen met geweld moge innemen.*

Wij vinden nog eene korte oefening, om deze heilige Wonden te vereeren, in de werken van de H. Gertrudis, welke bestaat in het herhalen dezer woorden: *Glorie zij U, o zoete en allerheiligste Drievuldigheid, voor de bloedige wonden van mijnen Bruidegom.*

Deze woorden waren Jezus zoo welgevallig, dat Hij aan Gertrudis zegde: *Aan allen die mijne wonden met deze godvruchtige woorden zullen groeten, zal ik mij in het uur des doods openbaren en hunne schulden en zonden bedekken.*

Hebt gij dan somtijds geene godsvrucht bij het verrichten uwer meditatie, groet dan ten minste op deze wijze de heilige Wonden, en gij zult veel gedaan hebben.

Het Onze Vader der Doornenkroon.

Onze Vader, die in den Hemel zijt, ik bid U ootmoedig: 1°. *door het allerheiligst hoofd van uwen Zoon met doornen doorstoken*, dat uw naam in ons, door ons en door alle redelijke schepselen moge gekend, geloofd en geheiligd worden,

2°. *door al de wonden van dit heilig hoofd*, laat ons toekomen uw rijk, hier beneden het rijk van gratie, hiernamaals het rijk van glorie;

3°. *door de wreede pijnen, die uw Zoon bij zijne doornenkroning heeft geleden*, dat uw wil geschiede op aarde gelijk in den hemel; maak mij een mensch naar uw Hart, en geef mij de genade om in alle voorvallen uwen heiligen wil te mogen kennen, beminnen en volmaaktelijk volbrengen;

4°. *door al het dierbaar Bloed, door de doornen uit dit heilig hoofd geperst*, geef ons heden ons dagelijksch brood, het brood uwer heilige hulp en liefde, om volstandig te wandelen op de paden uwer geboden;

5°. *door de bloedige tranen en het bebloed heilig aangezicht van uwen Zoon*, vergeef ons onze schulden, gelijk wij

vergeven onzen schuldenaren. Vergeef mij al mijne zonden, die ik van ganscher harte haat en verfoei, omdat zij mishagen aan uwe goddelijke Majesteit, die alle eer en liefde waardig is;

6°. *door de oneindige liefde, waarmee Jezus dit alles voor ons geleden heeft*, leid ons niet in bekoring; bewaar mijne ziel, om de liefde van dit heilig hoofd, tegen alle aanvechtingen van den helschen vijand.

7°. *door de kracht en de verdiensten van deze doornenkroning en al dat dierbaar Bloed*, verlos ons van den kwade; door die smarten en kwellingen, verlos ons van alle genegenheid en gevaar der zonde. Amen.

Meditatie voor den Zaterdag.

ZEVENDE OEFENING

op de H. Wonde der zijde van Onzen Heer
Jezus Christus.

Mijn beminde behoort aan mij en ik aan Hem. Hooglied II, 16.

Ik zal wateren uitstorten op de dorstigen en vlooden op de droogen. Isaïe XIV, 3.

Gij zult ze leiden in het huis des Heeren, in eene zijner schatkamers, en hun wijn te drinken geven. Jerem. XXX, 2.

De fontein der wijsheid is een overvloedige beek. Prov. XVIII, 4.

Petrus zich omkeerende zag den leerling volgen, dien Jezus beminde, die ook bij het avondmaal op zijne borst gerust heeft.

Joa. XXI, 20.

VOORBEREIDEND GEBED.

barmhartige God, hier bij mij, arme zondares, tegenwoordig, helaas, helaas, hoe verblind was ik toch, toen ik U door mijne zonden vergramde. O Vader, ik bid U om de HH. Wonden uws Zoons, bewijs mij genade en barmhartigheid. Ik verfoei al mijne zonden; zij zijn mij leed uit den grond mijns harten, niet zoo zeer

om de straffen, die ik hierdoor verdiend heb, maar vooral omdat zij U mishagen en vergrammen, o goddelijke Majesteit, die alle eer en liefde waardig zijt. Ter uwer eer ga ik dan dit gebed beginnen en verzaak aan alle verstrooidheid en ijdele gedachten, en begeer niet anders dan dat uw goddelijke wil in mij volbracht worde.

Bemerkingen en gevoelens.

Overdenk met een dankbaar hart, hoe Longinus met eene lans het Hart van den Zaligmaker gewond heeft, waarom deze wonde dan ook *de wonde des harten of der liefde* genoemd wordt.

Jezus heeft zijn goddelijk Hart laten doorsteken, opdat alle godvreezende zielen daardoor ingang zouden vinden in die fontein van goddelijke liefde, waaruit het water en het bloed ter onzer verlossing gestroomd is. De H. Augustinus zegt: *Water en bloed is er uitgevloeid, het water dat afwascht, het bloed dat verlost.*

Dit is de fontein aller dorstigen. Dorst gij naar rijkdom? Kom tot deze fontein; gij vindt er den oorsprong van alle goed.

Meditatie voor den Zaterdag.

ZEVENDE OEFENING

op de H. Wonde der zijde van Onzen Heer Jezus Christus.

Mijn beminde behoort aan mij en ik aan Hem. Hooglied II, 16.

Ik zal wateren uitstorten op de dorstigen en vlooden op de droogen. Isaiaë XIV, 3.

Gij zult ze leiden in het huis des Heeren, in eene zijner schatkamers, en hun wijn te drinken geven. Jerem. XXX, 2.

De fontein der wijsheid is een overvloedige beek. Prov. XVIII, 4.

Petrus zich omkeerende zag den leerling volgen, dien Jezus beminde, die ook bij het avondmaal op zijne borst gerust heeft.

Joa. XXI, 20.

VOORBEREIDEND GEBED.

barmhartige God, hier bij mij, arme zondares, tegenwoordig, helaas, helaas, hoe verblind was ik toch, toen ik U door mijne zonden vergramde. O Vader, ik bid U om de HH. Wonden uws Zoons, bewijs mij genade en barmhartigheid. Ik verfoei al mijne zonden; zij zijn mij leed uit den grond mijns harten, niet zoo zeer

om de straffen, die ik hierdoor verdiend heb, maar vooral omdat zij U mishagen en vergrammen, o goddelijke Majesteit, die alle eer en liefde waardig zijt. Ter uwer eer ga ik dan dit gebed beginnen en verzaak aan alle verstrooidheid en ijdele gedachten, en begeer niet anders dan dat uw goddelijke wil in mij volbracht worde.

Bemerkingen en gevoelens.

Overdenk met een dankbaar hart, hoe Longinus met eene lans het Hart van den Zaligmaker gewond heeft, waarom deze wonde dan ook *de wonde des harten of der liefde* genoemd wordt.

Jezus heeft zijn goddelijk Hart laten doorsteken, opdat alle godvreezende zielen daardoor ingang zouden vinden in die fontein van goddelijke liefde, waaruit het water en het bloed ter onzer verlossing gestroomd is. De H. Augustinus zegt: *Water en bloed is er uitgevloed, het water dat afwascht, het bloed dat verlost.*

Dit is de fontein aller dorstigen. Dorst gij naar rijkdom? Kom tot deze fontein; gij vindt er den oorsprong van alle goed.

Dorst gij naar adel, naar grootheid? Hier vindt gij het edelste bloed, dat eene ziel niet alleen edel, maar zelfs goddelijk kan maken. *Mij is alle macht gegeven in den hemel en op de aarde.*

Dorst gij naar kracht en gezondheid? Van hier gaat eene kracht uit, die gezond maakt.

Dorst uwe zondige ziel naar barmhartigheid, naar troost, naar een lang leven? Ziehier de Vader van barmhartigheid en de God van allen troost. Ziehier de Zoon Gods, opgeheven gelijk de slang in de woestijn, niet om den zondaar te verderven, maar opdat allen die in Hem gelooven, het eeuwig leven zouden hebben.

Hoor de schoone woorden van den H. Bonaventura: *Hij heeft zijne zijde laten openen, om u zijn Hart te kunnen geven. O zalige lams, die waardig geweest zijt zulk eene opening te maken! Ware ik in uwe plaats geweest, nooit ware ik uit de zijde van Christus gegaan. Ik hadde gezegd: Hier is mijne rustplaats voor alle eeuwigheid. Hier zal ik wonen, deze plaats heb ik verkozen. Dit doe ik thans met den wil, daar ik het lichamelijk niet heb kunnen*

doen; ik begeer het met geheel mijn hart; want het is mij goed, bij Hem te wezen. Hier wil ik drie tabernakelen oprichten: een in zijne handen, een in zijne voeten, een in zijn Hart, om daarin altijd te verblijven. Daar zal ik spreken tot zijn Hart, en zal ik alles verkrijgen wat ik begeer. Daar vind ik zulk een vermaak, dat ik het niet kan uitspreken. Zie, de deur van het Paradijs is geopend; zie, de schat der goddelijke wijsheid en eeuwige liefde is ontsloten; ga dan binnen door de opening der H. Wonden.

De H. Mechtildis zag eens uit die heilige zijde eene brandende vlam komen en hoorde Christus tot haar zeggen: »Ga binnen en zie mijne onuitputbare goedheid, mijne begeerte en liefde tot uwe zaligheid.»

Me dunkt, ik hoor u zeggen: »Helaas, ik ben geen H. Bonaventura, geene H. Mechtildis, mijne zonden doen mij aarzelen, deze H. Wonde binnen te treden?» O godvruchtige ziel, wie gij ook zijt, vrees toch niet; wij behoeven, om deze plaats binnen te treden, niet heilig te zijn, maar alleen ootmoedig. *Het is voor de zwakke, doch ootmoedige zielen, dat deze apotheek geopend is.*

»De gezonden hebben geen geneesheer noodig, maar hij die krank is. Ik ben niet gekomen, zegt Christus, om de rechtvaardigen, maar om de zondaars te redden. Gaat haastig naar de straten en wijken der stad; brengt de armen, de kranken, de blinden en de kreupelen hier binnen. Dwingt ze binnen te komen. Ziet vele Publikanen en zondaars kwamen ter maaltijd, en zaten met Jezus en zijne leerlingen, en Jezus at met hen.

De Zaligmaker heeft eens gezegd tot den gelukzaligen H. Suzo, die door vrees en angst voor zijne zaligheid werd overvallen: »Sta op en ga in mijne wonden; want in deze bestaat uw eeuwig geluk en zaligheid. Sta dan op, arme, zondige ziel, met een levendig geloof in uwen Verlosser, met een vast vertrouwen op zijne liefde en zijne oneindige verdiensten. Kom met diepen ootmoed, met een rouwmoedig hart en verberg u in de holten dezer steenrots." Een verootmoedigd en vermorseld hart zult Gij, o God, niet versmaden. Bid Hem met liefde deze gebeden:

GEBEDEN.

Vraag, o godvruchtige ziel, door zijne

heilige Wonden vergiffenis uwer zonden. Bied den hemelschen Vader zijn onschuldig lijden voor uwe welverdiende straf, zijne heilige gedachten voor uwe kwade gedachten, zijne heilige woorden voor uwe onbetamelijke en ijdele gesprekken; zijne heilige gehoorzaamheid, zuiverheid en armoede, voor uwe wederspanning, verkwisting en zinnelijkheid; zijne goede verdienstelijke werken voor uwe zondige werken; zijne ootmoedigheid en verdueligheid voor uwe hoovaardigheid, ongeduld en andere ondeugden; de wonden zijner handen voor de zonden der uwe, de wonden zijner voeten voor de zonden van uwen levenswandel, zoo vlijtig tot het vermaak, zoo traag tot den goddelijken dienst en de goede werken. Bied God Jezus' heilige tranen voor de lichtvaardigheid uwer oogen, zijne heilige voorbeelden voor uwe vergernis aan den evennaasten, zijn vasten en versterving voor uwe onmatigheid enz. »Mijne kinderkens» zegt de Apostel van liefde, »zoo iemand onder u gezondigd heeft, Jezus is de verzoening onzer zonden en Hij bidt voor ons.»

Men kan zijn hart stil met deze overdenkingen bezig houden in eene heilige

gelatenheid en onderwerping aan zijnen heiligen wil, en somtijds met de H. Magdalena van Pazzi zeggen: *O Jezus, verberg mij in de wonden uwer H. Menschheid.* Deze verzuchting was den Heer zoo aangenaam dat, zoo dikwijls deze heilige die woorden herhaalde, haar aangezicht als met eene vlam ontstoken en haar hart als met een pijl zijner goddelijke liefde gewond werd. Wenscht gij dan ook, met die pijlen doorstoken te worden, dan zeg: *O Jezus, ik bid U door deze heilige Wonden, wond mijne ziel door de krachtige pijlen uwer goddelijke liefde. Amen.*

*Korte vragen van het Onze Vader
op deze H. Wonde.*

O Vader, die in den Hemel zijt, ik bid U: 1°. *door de H. Wonde uwer zijde*, verlos ons van alle kwaad, dat ons heden kan overkomen;

2°. *door uw dierbaar Bloed*, bevrijd ons van alle bekoringen; bewaar in deze heilige rustplaats onze zielen en harten, opdat wij niet vallen in onbehoorlijke voorstellingen, in ijdele gedachten of in eenig ander kwaad, dat uwe goddelijke Majesteit zou mishagen;

3°. *door het zuiver water, dat uit deze allerheiligste Wonde gevloeid is, vergeef ons onze schulden, gelijk wij uit liefde tot U onzen schuldenaren vergeven. Vergeef ons al onze zonden. Wij verfoeien die en zijn er over bedroefd uit den grond des harten, omdat zij uwe goddelijke goedheid bedroefd en vergramd hebben;*

4°. *door uwe oneindige liefde, waarmee uw goddelijke Zoon zijne heilige zijde heeft willen laten doorsteken, bidden wij U, o Vader, geef ons heden ons dagelijksch brood, vermeerdering van geloof, hoop, liefde, het brood uwer krachtige en medewerkende genade.*

5°. *Ik bid U door het heilig Lichaam en het dierbaar Bloed van uwen Zoon, geef ons genade om uwen heiligen wil in alles te kennen en te volbrengen, opdat hij in ons moge volbracht worden op de aarde als in den hemel.*

6°. *Door deze wonde, dit dierbaar Bloed en het zwaard van droefheid dat het heilig Hart zijner lieve Moeder Maria heeft doorboord, laat ons toekomen uw rijk; verdrijf uit ons hart het rijk der eigenliefde en laat uwe liefde in onze harten heerschen.*

7°. O Vader, die in den Hemel zijt, ik bid U door deze heilige Wonde en de straal van glorie, welke daaruit valt op de zielen der heiligen, dat uw naam geheiligd worde door ons, door alle heilige Engelen alle oogenblikken van dezen nacht. Met deze bede op de lippen zal ik rusten en slapen. Amen.

Gebed om de vijf heilige Wonden dagelijks te groeten en alle menschen, voor wie men verplicht is te bidden, aan te bevelen.

1°. O allerzoetste Jezus, ik groet de wonde uwer heilige Rechterhand, en bid U ootmoedig, laat mij daardoor mijzelve overwinnen; geef mij uwe heilige genade om uit mijn hart alle driften, kwade genegenheden en verkeerde neigingen te rukken; geef dat ik U moge behagen door al mijne gedachten, woorden en werken en ik in den laatsten dag des oordeels aan uwe rechterhand moge geplaatst worden.

In deze heilige Rechterhand beveel ik onze moeder de H. Kerk, Z. H. den Paus, de Kardinalen, Aartsbisschoppen en Bisschoppen, alle geestelijke Oversten

en
alle
zon
mij
weg
2
me
Lin
mij
alle
vol
snij
Ma
I
chr
en
die
en
ik
gen
3
uwe
Blo
bid
ver
beg
gan
heid
verv

en Herders, bijzonder die dezer gemeente, alle biechtvaders en zielbestierders, bijzonder degene die zorg dragen voor de mijne en voor mijn voortgang op den weg der deugd.

2°. O allergeuldigste Jezus, ik groet met allen eerbied de wonde uwer heilige Linkerhand, en bid U ootmoedig, geef mij hierdoor lijdzaamheid en geduld in allen tegenspoed en kruisjes; geef mij de volharding in uwe liefde tot mijn laatsten snik, opdat ik hiernamaals uwe goddelijke Majesteit moge loven en beminnen.

Ik beveel in deze heilige Wonde alle christen koningen, prinses, magistraten en wereldlijke overheden, bijzonder hen die strijden en werken voor uwe eer en het Katholiek geloof. Bijzonder bid ik U voor dit land, deze stad, deze gemeente.

3°. O allerminnelijkste Jezus, ik groet uwe gezegende Wonde en het dierbaar Bloed van den heiligen Rechtervoet; ik bid U, geef mij door de kracht en de verdiensten dezer wonde eene groote begeerte en krachtige genade om voortgang te doen op den weg der volmaaktheid, door goede werken en door de vervulling van uw heiligen wil.

In deze heilige Wonde beveel ik alle geestelijke personen, alle religieuzen van alle orden, bijzonder die van den H. Vader Franciscus; ook voor al degenen die zich door de belofte van zuiverheid aan U opgedragen hebben.

4°. O goedertierenste Jezus, ik groet en aanbid de wonde en het dierbaar Bloed van uwen Linkervoet, en ik bid U hierdoor, alsook door de bittere smarten, die Gij geleden hebt, verlos en bewaar mij van alle gevaren naar ziel en lichaam, van alle verleiding en bekoring, en geef mij uwe goddelijke genade om alle zonden en alle gelegenheid tot zonde krachtdadig te vlieden.

In deze heilige Wonde beveel ik mijne ouders, vrienden, weldoeners, al degenen die mij dierbaar zijn, die zich in mijne gebeden hebben aanbevolen, die waarvoor ik bijzonder verplicht ben te bidden, alle zieken, zwakken, alle arme menschen, al die mij gedachtig zijn, en vooral degenen wie ik ooit oorzaak tot ergernis gegeven heb.

Heere Jezus, ik beveel ons allen in deze heilige Wonde, om uwen hemelschen Vader te voldoen en te verzoenen door uw dierbaar Bloed voor onze zonden,

om alle deugden te verkrijgen, om sterkte tegen de bekoringen, om de gratie van U te kennen, te beminnen, te verheerlijken, zoo volmaakt mogelijk, thans in dit ballingschap en hiernamaals in de eeuwige glorie.

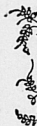
5°. O allerbarmhartigste Jezus, ik groet de heilige Wonde uwer goddelijke zijde, en bid U, mij nu en in het uur van mijnen dood te verleenen een volmaakt berouw over mijne zonden en eene volkomen vergiffenis van al mijne misslagen, fouten en zonden. O Jezus, stort uwe goddelijke liefde in mijn hart, opdat ik mij met uw H. Hart vereenige, om te leven door uwen geest, in ont-hechting der schepselen, ten einde ik door uw heilig leven en lijden mijne zaligheid moge bewerken.

In deze heilige Wonde, in deze gezegende rustplaats beveel ik al de zielen des vagevuurs, vooral de zielen mijner ouders, broeders, zusters, vrienden, weldoeners, mijner vijanden en vooral voor degenen aan wie ik ook aanleiding tot zonden of ergernis gegeven heb. Ik beveel U de zielen van hen, die het langst en het zwaarste moeten lijden, van diegenen welke hare verlossing het

dichtst nabij zijn, van hen die het meest
 tot uwe glorie gearbeid hebben, die de
 grootste godsvrucht gehad hebben tot
 uw H. Hart, het H. Sacrament en uwe
 heilige Moeder, opdat zij, door de kracht
 en de verdiensten van dit lijden ge-
 holpen zijnde, door de poorten uwer
 HH. Wonden den hemel mogen binnen-
 gaan. Amen.

H

he
 aan
 Ik
 ka
 he
 ku
 do
 an
 en
 va

ge
 ge

Onderricht tot troost der zieken.

Hoofdstuk I.

*Het is een groot en God zeer aangenaam
liefdewerk, de zieken uit deze fontein
te laven.*

Woen Rebecca aan den knecht van Abraham, ingevolge zijne begeerte, te drinken had gegeven, heeft zij ook denzelfden dienst bewezen aan zijne vermoeide kameelen, zeggende: Ik zal ook water scheppen voer uwe kameelen, totdat zij alle gedronken hebben. De knecht had zich zelven kunnen helpen door water te scheppen, doch de kameelen konden dit niet; een ander moest het water voor hen scheppen en Rebecca verrichtte hierin een werk van liefde.

2. Tot dusverre hebben wij water geput uit deze fontein van liefde voor gezonde menschen, die door bidden,

lezen en mediteeren zelve deze wateren hadden kunnen putten. Wij zullen nu als een groot liefdewerk voor de arme zieken te drinken scheppen en hun leeren, hoe zij zonder groote moeite kunnen getroost en geholpen worden. Wij allen gelooven gaarne, dat dit een werk is van oprecht christelijke liefde. De H. Paulus zegt: Indien uw vijand honger heeft, spijst hem; indien hij dorst heeft, geef hem te drinken. Hoe veel te meer uw broeder, uwe zuster? Zoo de rijke die gezondheid en kracht bezit, zijn broeder in nood ziet en zijn hart voor hem sluit, hoe kan de liefde Gods in hem blijven?

3. Het is een zeer gemakkelijke dienst, gelijk alle ziekenverplegers weldra zullen ondervinden. Zij die dit onderricht eens wel begrepen hebben, zullen zoo dikwijls zij bij de zieken komen, altijd eenige godvruchtige oefeningen gereed hebben om ze te verkwikken, te versterken, te troosten. Het is een dienst die gaarne door de zieken wordt aangenomen; want door hunne pijnen of ziekte valt het hun vaak moeielijk lange redeneeringen en vermaningen, hoe goed ze ook mogen wezen, te aanhooren, en nog minder ze in beoefening te

brengen. Een welgeplaatst woord, hun leerende hoe zij zich in de HH. Wonden van den gekruisten Zaligmaker moeten werpen en daarin rust zoeken, zal hun, hoe ziek zij ook mogen zijn, zeer troosten, en gemakkelijk door hen beoefend worden. Daarom zegt Thomas à Kempis: Indien gij niet op verheven zaken kunt denken, zoo vestig de rust van uw hart in het lijden van Onzen Heer Jezus Christus, en woon gaarne in zijne heilige Wonden.

4. Hoe aangenaam deze dienst aan God is, blijkt genoegzaam uit de eerste hoofdstukken van dit boekje; want indien het God zoo aangenaam is, dat wij godvruchtig zijn tot zijne HH. Wonden en daarin onze woning vestigen, hoe veel meer zal het Hem behagen, dat wij de zieken, die tot geene lange gebeden of oefeningen in staat zijn, leeren, hoe zij moeten ingaan in die zaligmakende Ark en daar hunne woning vestigen? »Hij die aan den minsten der mijnen een glas water in mijnen naam geeft, zal zijn loon niet missen,» zegt de Zaligmaker.

Jezus heeft zijne heilige Wonden in zijn verheerlijkt Lichaam willen behouden

tot eene eeuwige gedachtenis zijner liefde; wat kan Hem dan aangenamer zijn dan dat wij in onze ziekten die wonden in onze harten- of onze harten in die wonden sluiten in den geest van liefde en dankbaarheid?

De H. Mechtildis zag eens, in het gebed, de hel geopend en eene menigte leeuwen, tijgers, slangen, draken en andere verschrikkelijke dieren, die el-kander verscheurden. Toen zij vraagde, wat dit alles beteekende, werd haar geantwoord: » *Deze dieren beteekenen de zielen, die nooit het lijden des Zaligma-kers en zijne heilige Wonden, waarmede Hij de hel gesloten en den hemel geopend heeft, indachtig geweest zijn.*

Hoe wijs handelen dus degenen die deze HH. Wonden in hun hart drukken, opdat zij met den profeet Isaïas altijd zonden kunnen zeggen: » *Ik heb steeds begeerd uwen heiligen naam te gedenken, van den nacht tot den morgenstond.* »

5. In de heilige fontein dezer wonden zullen de zieken troost en zaligheid vinden. Zeker schrijver verhaalt van eene bron, dat ze de kracht heeft, alle verouderde, ingekankerde ziekten te genezen, alle verstijfde ledematen hunne

buigzaamheid weder te geven, ja, oude menschen als jong te maken. Wij treden hier niet in de vraag, wat daarvan zij; doch wij gelooven vastelijk, dat de goddelijke fontein Jezus-Cristus en zijne HH. Wonden de kracht hebben alle verouderde kwalen en ziekten der ziel te genezen, ons van den ouden mensch te ontdoen en met den nieuwen mensch te bekleeden. »Niets, zegt de H. Bernardus, is zoo krachtig om de ziel te genezen dan het naarstig overdenken der HH. Wonden van Christus.”

In deze heilige fontein kunnen de zieken, die door hunne pijnen en smarten dikwijls ongeduldig en verdrietig zijn, als vernieuwd worden. *Uwe jeugd zal vernieuwd worden als de arend*, zegt de Profeet, *Gij zult uwen Geest uitzenden, en zij zullen herschapen worden, en Gij zult het aanschijn der aarde vernieuwen.* Naar deze hernieuwing verlangde David, als hij bad: *Schep in mij, o Heer, een zuiver hart, en hernieuw den rechten geest in mijn binnenste.*

Hoofdstuk II.

*Hoe men de zieken door deze oefening
kan opwekken tot geloof, hoop
en liefde.*

De voornaamste deugden, die de zieken behooren te oefenen en waartoe zij vooral in hun uiterste behooren opgewekt te worden, zijn die van geloof, hoop, liefde, volmaakt berouw enz. Waar kan men hiertoe betere stof en krachtiger beweegreden vinden dan in Jezus, de gekruisigde Liefde, en zijne heilige Wonden: »Zijn heilig lijden,» zegt de H. Bonaventura, »is niet alleen de steun van ons geloof, maar ook eene opwekking tot de hoop, omdat Hij zich zelven voor ons gegeven heeft, en ééne ontsteking der liefde, omdat Hij zich zelven voor ons heeft opgeofferd.»

I.

*Hoe men de zieken zal opwekken tot
het oefenen van akten van geloof.*

Men herinnere den zieke somtijds aan de artikelen des geloofs, bijzonder aan het lijden van Jezus, zijn Verlosser en Zaligmaker. »Geloof gij in God,» zegt Jezus, »zoo geloof ook in Mij.» Geloof gij, dat God een Vader van barmhertigheid en een God van alle vertroosting is, zoo geloof ook dat de gekruiste Jezus eene voorspraak is bij den Vader en eene verzoening voor onze zonden.

Geloof gij, dat God uw Schepper is, die u naar zijn beeld en gelijkenis heeft geschapen, zoo geloof ook, dat Jezus uw Zaligmaker en Verlosser is.

Gij moet gelooven, dat gij een ellendige zondaar uit u zelve zijt; maar gij moet ook gelooven, dat God u en de geheele wereld zoo zeer heeft lief gehad, dat Hij zijn eenigen Zoon gegeven heeft, opdat allen die in Hem gelooven, niet zouden vergaan, maar het eeuwige leven zouden hebben.

Gij moet gelooven, dat de doodzonde de eeuwige straf verdient; maar gij moet

Hoofdstuk II.

*Hoe men de zieken door deze oefening
kan opwekken tot geloof, hoop
en liefde.*

 e voornaamste deugden, die de zieken behooren te oefenen en waartoe zij vooral in hun uiterste behooren opgewekt te worden, zijn die van geloof, hoop, liefde, volmaakt berouw enz. Waar kan men hiertoe betere stof en krachtiger beweegreden vinden dan in Jezus, de gekruisigde Liefde, en zijne heilige Wonden: »Zijn heilig lijden,» zegt de H. Bonaventura, »is niet alleen de steun van ons geloof, maar ook eene opwekking tot de hoop, omdat Hij zich zelve voor ons gegeven heeft, en ééne ontsteking der liefde, omdat Hij zich zelve voor ons heeft opgeofferd.»

I.

*Hoe men de zieken zal opwekken tot
het oefenen van akten van geloof.*

Men herinnere den zieke somtijds aan de artikelen des geloofs, bijzonder aan het lijden van Jezus, zijn Verlosser en Zaligmaker. »Geloof gij in God,» zegt Jezus, »zoo geloof ook in Mij.» Geloof gij, dat God een Vader van barmhertigheid en een God van alle vertroosting is, zoo geloof ook dat de gekruiste Jezus eene voorspraak is bij den Vader en eene verzoening voor onze zonden.

Geloof gij, dat God uw Schepper is, die u naar zijn beeld en gelijkenis heeft geschapen, zoo geloof ook, dat Jezus uw Zaligmaker en Verlosser is.

Gij moet gelooven, dat gij een ellendige zondaar uit u zelven zijt; maar gij moet ook gelooven, dat God u en de geheele wereld zoo zeer heeft lief gehad, dat Hij zijn eenigen Zoon gegeven heeft, opdat allen die in Hem gelooven, niet zouden vergaan, maar het eeuwige leven zouden hebben.

Gij moet gelooven, dat de doodzonde de eeuwige straf verdient; maar gij moet

ook gelooven, dat één druppel van dat dierbaar Bloed, uit de HH. Wonden gevloeid, meer barmhartigheid verdient.

Het geloof leert ons, dat de zonde ons verlaagt tot kinderen des duivels; maar datzelfde geloof leert ons, dat wij door het dierbaar Bloed, uit deze HH. Wonden gestort, gerechtvaardigd worden, als wij onze zonden met oprecht berouw biechten.

Het geloof leert ons dat hij die zondigt uit den duivel is, maar dat, wanneer hij zich van zijne zonden afkeert, hij zijne ziel levend maakt.

Dit geloof moet gij hebben en dikwijls aan Jezus vragen door de kracht zijner HH. Wonden en dierbaar Bloed. Alles is mogelijk aan hem, die in Jezus gelooft.

AKTEN VAN GELOOF.

1. O eeuwige waarheid, o groote God, zonder uwe genade is het onmogelijk, het geloof te bekomen. Ik bid U dan door uwe HH. Wonden, geef mij het geloof, opdat ik geloove. O Heer, help mijne ongeloovigheid.

2. Ik geloof, o mijn Jezus, dat ik uit eigen kracht mij evenmin kan beteren

van mijn ongeloof als de duivel zelf; maar door uwe genade kan ik een geloof verkrijgen, zoo groot dat ik alle duivelen daarmede op de vlucht kan jagen. Ik bid U dan door uwe HH. Wonden, vermeerder mijn geloof.

3. O Jezus, ik geloof, dat Gij mijn Verlosser zijt, en bid U door de verdiensten uwer HH. Wonden, verlos mij van alle zonden, en leer mij U steeds beter kennen door een levendig geloof.

4. O hemelsche Vader, ik geloof in U en in alles wat Gij in de H. Kerk voorstelt om te gelooven door uwen Zoon, dien Gij in de wereld hebt gezonden om ons zalig te maken. O Vader, door de kracht en de verdiensten uws Zoons, vermeerder en versterk mijn geloof.

5. O Jezus, door de liefde waarmede Gij uwe HH. Wonden ontvangen hebt, vergeef mij mijne zonden; ik weet door het geloof, dat alle gratie, die ons ter zaligheid en tot vergiffenis der zonden gegeven wordt, ons genadig verleend wordt door den H. Geest, om uwent wil, bijzonder om de verdiensten van uw dierbaar Bloed en bitteren dood.

O Jezus, ik geloof in U; geef door uwe heilige Wonden, dat ik door het geloof immer met U vereenigd blijve.

II.

*Hoe men de zieken door deze devotie
zal opwekken tot het oefenen
van akten van hoop.*

De vaste grondslag onzer eeuwige hoop steunt op de oneindige verdiensten van Jezus-Christus, bijzonder van zijn lijden en dierbare Wonden, en buiten deze is er geen hoop van genade, van vergiffenis der zonde of van zaligheid. David zegt: *De Heer is mijn toevlucht, mijn steun, mijn Verlosser, en ik zal in Hem hopen. Ik zal niet meer wankelen, twijfelen, wanhopen; want Hij is mijn God en mijn Zaligmaker. In God is mijne zaligheid en mijne glorie, en mijne hoop is in God.*

Plutarchus verhaalt, dat Alexander de Groote, vernomen hebbende dat vele zijner soldaten met schulden belast waren, een bevel uitvaardigde, dat allen die hunne schulden niet betalen konden, tot hem zouden komen. Om allen aan

te zetten om met vertrouwen tot hem te komen, deed hij in zijn paleis verscheidene poorten maken, die steeds voor allen openstonden.

Gij, o godvruchtige ziel, wordt uitgenoodigd tot het intreden van een goddelijk paleis, waar niet een Alexander, maar de Zoon Gods, de Koning der koningen, u toeroept: »Komt allen tot Mij die belast en beladen zijt." Zoovele wonden Hij voor ons ontving, zoovele deuren staan voor ons open. Daar kunnen al uwe schulden betaald worden, als gij ze slechts met een rouwmoedig hart te kennen geeft. Daar worden alle vlekken afgewasschen, alle wonden genezen, alle zonden vergeven, uit enkele liefde van uwen Zaligmaker, zonder uwe verdiensten. O zalige fontein! O Jezus, wie heeft ooit in U gehoopt en is beschaamd geworden? Zalig degenen, die op Jezus betrouwen!

De H. Augustinus zegt: »Ik zou moeten wanhopen, doch ik wanhoop niet; waarom niet? Ik zal de wonden des Heeren gedachtig zijn. Zij bieden mij een toevluchtsoord, oneindig veiliger dan de vrije steden van het Oud Testament. Ik heb eene groote zonde bedreven,

zegt Bernardus; mijne conscientie verontrust, — doch ontstelt zich niet; want ik blijf de wonden des Zaligmakers gedachtig. Hij is voor onze zonden gewond. Hij dwaalde, hij die zegde: mijne boosheid is te groot dan dat ik er vergiffenis van mag hopen; want hij voor wien Christus gewond werd en gestorven is, verdient genade en vergiffenis.”

Wie zou dan wanhopen? Wie zal zich niet met een vast betrouwen werpen in deze wonden van onzen liefdevollen Zaligmaker?

Men verhaalt van Xenocrates, dat een vogeltje, door een roofvogel vervolgd, zich kwam verbergen in zijne handen, en dat hij, door medelijden bewogen, het onmiddelijk beschermd heeft. Welaan dan, vervolgt u de helsche roofvogel, vreest gij door hem verscheurd te worden, vlucht dan, niet tot een heidenschen Xenocrates, maar tot Jezus, uwen Zaligmaker, die, aan het kruis geklonken, u zijne geopende wonden tot schuilplaats aanbiedt. Hij ontvangt de zondaars; hij eet met hen; wie in Hem betrouwt, zal geen gebrek lijden. Zie zijne handen, zijne voeten, zijn Hart, alles staat voor u open. De Heer, zegt David, is de

toevlucht der armen geworden. Verheug u dan in zijne heilige Wonden, en zeg met een vast betrouwen deze akten:

AKTEN VAN HOOP.

Ik beken, o mijn Vader, dat ik de hel verdiend heb; maar ik hoop op genade en barmhartigheid door uwe heilige Wonden.

O Vader, die uwen eenigen Zoon voor mij ten beste gegeven hebt, ik betrouw door uwe barmhartigheid en zijne verdiensten de vergiffenis mijner zonden te verwerven.

O God H. Geest, ik beken, dat ik door mijzelven geen goed kan doen, noch de bekoringen des vijands kan overwinnen; maar door uwe genade, die ik door het dierbaar Bloed van Jezus Christus hoop te verkrijgen, vermag ik alles.

O hemelsche Vader, ik bid U door de verdiensten van uwen Zoon, geef mij de genade, dat ik altijd mijn betrouwen moge stellen op zijne voldoening, dat ik mijne voldoening met de zijne nog vereenigen, opdat zij U te zamen mogen opgedragen worden, aan U dien ik zoo dikwijls vergramd heb.

In uwe handen, in uwe voeten, in uwe H. Zijde, o mijne gekruiste liefde, beveel ik mijnen geest; want Gij zijt mijn toevlucht, mijn beschermer in den dag mijns lijdens. Mijn Jezus, barmhartigheid!

In U, o Heer, heb ik gehoopt, en in eeuwigheid zal ik niet beschaamd worden.

Wees mij een beschermer, een Zaligmaker, een toevlucht; maak mij zalig in uwe heilige Wonden; want Gij zijt mijne hoop, mijn steun, mijne kracht. Tot U, o Heer, heb ik mijne ziel opgeheven. Op U heb ik betrouwd. Ontferm U mijner, o God, ontferm U mijner; want in U, in uwe wonden, in de verdiensten van uw dierbaar Bloed betrouwt mijne ziel.

O heilige Wonden, gij zijt ons leven, onze zoetheid, onze hoop, laat mij in U rusten.

III.

Hoe deze fontein der heilige Wonden een grondslag van liefde is.

De heilige Wonden zijn een teeken der liefde van Christus tot ons en een

krachtig middel om de harten der zieken met wederliefde te ontsteken. »Ik geloof niet,» zegt de H. Bonaventura, »dat zelfs de engelen des hemels de kracht der liefde kunnen begrijpen, waarmede onze Zaligmaker zulke wreede pijnen heeft willen lijden voor ons, zijne snoodste schepselen.»

Eenige grieksche schrijvers verhalen, dat er mannen onder hen gevonden werden die, als zij gasten, wie zij groote liefde wilden toonen, bij zich aan tafel hadden, hun na den maaltijd een glas met het bloed uit hunne eigen aderen aanboden tot teeken hunner eeuwige vriendschap.

Onze Zaligmaker heeft ons een veel grooter bewijs zijner liefde gegeven door ons zijn dierbaar Bloed tot den laatsten druppel te schenken.

Hoe zouden wij dan Jezus niet be-
minnen, die zooveel voor ons gedaan heeft? Wie is zoo ziek dat hij uit den grond zijns harten geene akten van liefde kan verwekken, als hem deze fontein van liefde wordt voorgesteld?

Plinius verhaalt dat er eene fontein bestaat, die zoo heet is dat er een fakkel in kan ontstoken worden. Wij

laten deze bewering voor rekening van den schrijver; doch wij weten door het geloof, dat de gekruiste Jezus en zijne heilige Wonden eene fontein is zoo brandende van liefde, dat de ijsskonde harten der Christenen hierdoor met het vuur der liefde zullen ontstoken worden, als zij hieraan komen drinken. Het is de fontein die den kranke, als het oog hem breekt, het eeuwig licht doet aanschouwen en de eeuwige liefde doet bezitten.

Callithea, eene edele maagd in Achaia, werd onschuldig veroordeeld om aan de afgoden opgeofferd te worden. Toen de priester, die het offer moest dooden, hare schoonheid, hare zedigheid, hare onschuld ontwaarde, had hij den moed niet haar te treffen, doch keerde het zwaard tegen zich zelve en doorstak zich het hart. De maagd, ziende dat dit geschiedde om haar leven te redden, werd zoodanig ontroerd, dat zij bij dit gezicht zelve den geest gaf.

Wij hadden den eeuwigen dood verdiend, wij waren niet onschuldig; doch zie, de Zoon Gods, de eeuwige wijsheid, de oneindige liefde, die dit vonnis moest ten uitvoer brengen, heeft onze schuld

op zich genomen. Hij stierf voor ons den wreedsten dood; Hij liet zijne heilige Zijde voor ons openen, opdat wij, daarin rustende, aan de zonde zouden sterven, opdat wij Hem zouden beminnen uit geheel ons hart, uit geheel onzen wil, uit al onze krachten.

Is het dan niet billijk, dat wij ten minste in onze ziekten geheel aan de zonde sterven en uit dankbaarheid duizend en duizendmaal Jezus onze liefde en erkentelijkheid betuigen? Is het geene ondankbaarheid, als wij verzuimen dit te doen, vooral nu wij tot niets anders in staat zijn? Zie, zegt de H. Bonaventura, uw liefdevolle Bruidegom, die ter uwer liefde geheel doorwond is, wil u omhelzen, en gij zoudt tot Hem niet willen komen! Hij heeft door eene bijzondere liefde zijne heilige Zijde voor u laten openen, om u zijn Hart te kunnen geven, zijne handen en voeten laten openen, opdat gij er de uwe in zoudt verbergen en u onafscheidelijk met Hem zoudt vereenigen.

Is het niet waar, wat de Apostel Paulus in volle recht uitroept: »Wie onze Heer Jezus Christus niet bemint, die zij vervloekt!»

De H. Brigitta, slechts tien jaar oud zijnde, hoorde eens eene godvruchtige onderrichting over het lijden des Heeren, waardoor zij zeer getroffen werd. Des nachts openbaarde onze Zaligmaker zich aan zijne dienaar, geheel doorwond en bebloed aan het kruis hangende. Brigitta vroeg Hem, wie Hem toch in dien toestand gebracht had. Jezus antwoordde haar: Zij, die mijne liefde versmaden.

Om Jezus niet door uwe ondankbaarheid te bedroeven, moet gij in uwe ziel de volgende gevoelens opwekken.

AKTEN VAN LIEFDE.

Ik zal U liefhebben, o God, mijne sterkte. De Heer is mijn steun, mijn toevlucht, mijn Verlosser.

Zeg met den H. Franciscus Xaverius: Heere Jezus, God van mijn hart, door de heilige vijf wonden, die de liefde tot ons U aan het kruis heeft ingedrukt, kom uwen dienaars ter hulp, die Gij met uw dierbaar Bloed verlost hebt. O Jezus, laat mij godvruchtig ingaan in deze schuilplaats en U eeuwig beminnen.

Ontsteek in mijn hart eene brandende liefde, vervul mijne ziel met innige

godsvrucht en laat mij rusten in uw minnelijk Hart, totdat mijne ziel door den brand uwer liefde geheel verslonden worde.

O Vader des hemels, om de heilige Wonden van uwen lieven Zoon, die Hij om onzentwil heeft ontvangen, bid ik U, mij onwaardige zondares, te verleenen, dat ik U alleen moge beminnen en geheel door uwe liefde moge verslonden worden.

O heilige Wonden, die versteende harten doorwondt, die ijskoude zielen ontsteekt en stalen gemoederen doet smelten van liefde, geef dat ik U be-
minne en in U ruste.

Hoofdstuk III.

De liefde tot den gekruisten Jezus en zijne HH. Wonden is voor de zieken eene geestelijke apotheek, vol hemelsche geneesmiddelen.

Moet men, volgens het gebod van den H. Geest, den geneesheer eeren, hoe veel meer moet men dan Hem eeren die de Schepper aller geneesheeren is! De geneesmiddelen dezer wereld zijn soms gevaarlijk, omdat de geneesheer niet altijd den loop der ziekte kan voorzien, noch volkomen den toestand der zieken kan kennen. Het gebeurt dus menigmaal, dat de geneesmiddelen ons meer schaden dan genezen.

Maar onze geneesheer, Jezus de gekruiste, kent volkomen den toestand aller menschen: *Hij doorgrondt de harten en nieren.* Hij weet de ziekten te onderscheiden; want *niets is verborgen voor*

zijn oog. Hij heeft de macht om door één woord al onze ziekten te genezen: Spreek slechts één woord en mijn dienaar zal gezond worden.

Zijne HH. Wonden zijn die goddelijke apotheek; zijn dierbaar Bloed, zijne zaligmakende gratiën zijn de goddelijke geneesmiddelen.

Wie heeft meer die liefdevolle geneesheer en zijne hemelsche geneesmiddelen noodig dan de zieken? *Zij die gezond zijn, zegt de Heer, hebben geen geneesmiddelen noodig, maar zij die krank zijn.* Daarom zegt de H. Bonaventura zeer wel: »Ziehier die geopende apotheek, vervuld met kostbare specerijen en wel voorzien met geneesmiddelen. Treed dan binnen door de openingen der heilige Wonden en neem daar de geneesmiddelen die u de gezondheid zullen wedergeven, u voor ziekten zullen behoeden, u in welstand zullen behouden. Neem daarvan zooveel gij begeert.»

I.

*De zieke vindt in deze godsvrucht eene
aanmoediging tot de vreeze Gods
en een volmaakt berouw.*

In deze apotheek vindt gij een balsem, die u alle venijn uit het hart zal verdrijven. Immers in de HH. Wonden vindt gij eene krachtige beweegreden om uwe ziel op te wekken tot vreeze Gods, en een oprecht leedwezen over de zonden, waardoor gij Gods Majesteit zoo menigmaal vergramd hebt.

Vele Christenen leven als of zij geen geloof hadden; dit komt omdat zij geene vreeze Gods hebben. Kwamen zij meer aanzitten aan deze goddelijke fontein, dan zouden zij weldra een beter leven leiden.

Bij het zien der zware straffen, die God zijnen eenigen Zoon voor de zonde oplegt, zou hij, die de zonden zelf bedrijft, begrijpen welke straffen hij verdient. Hoe onverschillig zijn hart ook zij, zou hem dit met eene heilzame vrees vervullen voor het lot dat hem wacht, als hij in zijne zonden komt te sterven.

Bedenk daarbij, dat er geene enkele plaats in de H. Schriftuur gevonden

wordt, waarin God ons eene waarachtige boetvaardigheid belooft na het bedrijven der zonde, al ware het slecht ééne doodzonde. Derhalve volgt de straf den zondaar als op de hielen. Is dit geene reden om te vreezen? »Het verwondert mij,» zegt de H. Bonaventura, »dat de zondaar geene grootere vrees heeft voor den God dien hij vergramd heeft, en voor zijn aanschijn niet heeft als het blad van den populier door den wind bewogen.»

Wanneer men overweegt, dat God zulk een afkeer heeft van de zonde, dat Hij zijn eenigen Zoon liever de afgrijselijkste pijnen zag lijden dan dat Hij de schande der zonde leed, hoe zal dan de mensch de zonde niet haten en verfoeien, waardoor hij een zoo goeden God bedroefd en vergramd heeft?

Wanneer men overweegt, dat na het ontvangen van duizenden weldaden, na het lijden van Christus, na het H. Doopsel enz., de zondaar den Zoon Gods nogmaals gekruist heeft, zoo dikwijls hij eene doodzonde bedreven heeft, hoe bedroefd moet hij niet zijn jegens dien goeden God zoo ondankbaar geweest te zijn! Welke schande, liever God te willen vergrammen

dan zijne booze lusten en kwade driften te beteugelen, liever de slaaf des duivels dan het kind van God te willen zijn!

Dan wordt het hart van den mensch door deze overweging tot berouw en droefheid gestemd om zijne zonden oprecht te betreuren, en hij zal gaarne de volgende verzuchtingen herhalen:

AKTEN VAN BEROUW.

O mijn God, ik haat en verfoei al mijne zonden, omdat ik U daardoor vergramd en uwe Majesteit daardoor beleedigd heb; want Gij, o God, zijt alle eer en liefde waardig.

Helaas! hoe velen branden reeds eeuwen in de hel voor dezelfde zonden als ik bedreven heb!

O Vader, ik bid U om genade door de wonden van uwen eenigen Zoon

O Heere Jezus, om uw dierbaar Bloed, wees mij arme zondares genadig.

Ach, hadde ik nooit gezondigd! Hadde ik toch nimmer een zoo goeden God beleedigd! Miserere mei! ontferm U mijner om de liefde dezer heilige wonden.

O goede Zaligmaker, is het mogelijk dat Gij nog een blik op mij, boos en ondankbaar schepsel, werpen wilt, op

mij, die uw kostbaar Bloed als onder de voeten getreden heb?

Ach, indien mijn God voor mijne zonden aldus gepijnigd en versmaad is geworden, hoe mag ik, die gezondigd heb, de verstervingen en de boetvaardigheid vluchten?

O God, het verwondert mij, dat alle schepselen der aarde mij niet vervolgen, omdat ik den Schepper beleedigd heb.

O mijn God, ik zou aan mijne zaligheid wanhopen, zoo ik door het geloof uwe oneindige goedheid en barmhartigheid niet kende, die mij thans weder tot boetvaardigheid en berouw vermanen.

O mijne ziel, werp u in deze wonden; bekleed u met het Bloed van uwen Zaligmaker; want de Vader kan niets weigeren aan hen, die Hij met het Bloed zijns Zoons bedekt ziet.

O Heere Jezus, ik vertrouw door de verdiensten van uw H. Bloed, de zaligheid terug te bekomen, die ik door mijne zonden verloren heb.

O mijn God, ik verfoei al mijne zonden, niet zoo zeer om de straf die zij verdienen, maar omdat zij U, die allen eerbied waardig zijt, mishagen en U al dit lijden veroorzaakt hebben.

O Jezus, ik vrees de hel, niet zoo zeer om de pijnen die men daar lijdt, als omdat Gij daar niet wordt geëerd, geloofd, noch bemind!

O Jezus, ik verlang vurig naar den hemel, niet zoo zeer om deszelfs vreugden te genieten, dan wel om U daar in alle eeuwigheid te mogen loven, om de oneindige liefde, ons door uw kruis en lijden bewezen.

O Jezus, laat mij liever sterven dan U ooit doodelijk te vergrammen, U die zoovele gruwelijke pijnen om mijne zonden verduurd hebt.

O Jezus, verberg mij in uwe wonden. O Jezus, door uw dierbaar Bloed, wees mij genadig.

II.

*In deze goddelijke apotheek vindt de zieke
een krachtig geneesmiddel tegen alle
bekoringen van angstvalligheid
en mistrouwen.*

In de benauwdheden, waarin de zieken hulp noodig hebben, staan de benauwdheden der ziel, de angstvalligheid, de zielsangst, waarmede de duivel hen bekoort tot hun laatsten snik, op den

voorground. De H. Wonden van Christus bieden hun daartegen het sterkste wapen. De H. Bernardus zegt: *Jezus de gekruiste heeft zulk eene kracht, dat men door slechts aan Hem te denken een heirleger van duivelen op de vlucht jaagt.*

Wilt gij, zegde de Zaligmaker tot den H. Edmundus, den helschen vijand overwinnen, voortgang maken op den weg der volmaaktheid en zalig sterven, zoo denk dagelijks aan mijn lijden en heilige wonden.

De duivel zocht eens de H. Catharina van Senen te ontmoedigen door haar in te geven, dat haar leven vol valsche deugd en geveinsdheid was. Catharina vluchtte terstond tot de HH. Wonden, zeggende: »Ik beken dan, mijn Schepper, dat ik in duisternis gewandeld en zeer slecht geleefd heb; maar ik ga mij verbergen in de wonden van mijnen Zaligmaker, en ik zal daar al de vlekken mijner zonden afwasschen door zijn dierbaar Bloed.” Hiermede heeft zij de helsche bekoring overwonnen.

De H. Theresia, eens voor haar kruisbeeld geknielt, werd door eene groote zwaarmoedigheid overvallen. Van den eenen kant hare zonden en gebreken,

en van den anderen kant geene deugden noch goede werken ziende, waarmede zij hare schuld betalen kon, werd zij innig bedroefd; zij hoorde toen eene stem als uit haar kruisbeeld tot haar spreken en vernam deze woorden: »Ik geef u mijne wonden, mijn lijden, mijn dierbaar Bloed met al deszelfs verdiensten, opdat gij die aan mijnen Vader zoudt opofferen. Door dit liefdeband zult gij alles verkrijgen wat u ter zaligheid noodzakelijk is.»

De H. Bonaventura zegt zeer wel: »Niemand zal tegen mij durven strijden, als ik geteekend ben met het Bloed van Jezus-Christus. Ik zal dan altijd daarin mijne woning vestigen, opdat ik, even als in een versterkt kasteel, daarin bevrijd moge blijven van alle aanvallen des duivels.»

De H. Augustinus schrijft: Zeg niet: »ik zal niet in den hemel komen! Wij hebben het dierbaar Bloed van Jezus Christus, die zijn leven voor ons gegeven heeft; zou Hij ons zijnen hemel weigeren?»

Meent gij, dat Hij u zal verstooten? dat er geen genezing voor uwe ziekte, geene zaligheid voor uwe ziel bestaat? *O dat uw hart zich niet ontstelle! In*

het huis mijns Vaders zijn vele woningen.
 Gij hebt Hem te veel gekost, dan dat Hij u nu zou verlaten.

Een zeker religieus, door zware bekoring gekweld, wilde naar de wereld terugkeeren. Toen hij het klooster was uitgegaan, ontmoette hij den Zaligmaker onder de gedaante van een gewoon man. Deze vraagde hem: Waar gaat gij heen? De religieus, over deze vraag gestoord, antwoordt: Dat gaat u niet aan, volg gij uwen weg; ik ga den mijne. Toen toonde de Zaligmaker hem zijne heilige Wonden en geopende Zijde, en zegde hem: »Wat het mij aangaat, dat gij uw klooster ontvlucht, ongelukkige, kunt gij lezen in deze bloedige teekenen die ik aan het kruis ontvangen heb, om u te brengen van den weg der verdoemenis tot den weg van zaligheid, dien gij nu weder gaat verlaten?"

Waarom zou men dan den moed verliezen, als er zoovele poorten van genade openstaan? Wat toch zijn de heilige Wonden anders dan poorten van barmhartigheid? Wat zijn al die druppelen Bloed anders dan zoovele stemmen, waarmede Christus ons toeroept: Komt allen tot mij die belast en beladen zijt

en ik zal u verkwikken? Jezus is onze Middelaar, en zijn Bloed roept beter dan het bloed van Abel. Ik zeg *beter*, want het bloed van Abel riep om wraak, het Bloed van Jezus roept om barmhartigheid. Het roept beter dan het bloed aller martelaren, want Jezus roept met luider stem om van God de zaligheid der menschen te verkrijgen.

Eene vrouw in Polen, wier man ter dood veroordeeld was om zijne groote misdaden, ontmoette op Goeden Vrijdag koning Joannes II, wierp zich aan zijne voeten en vraagde hem genade voor haren man, om de wonden van Jezus Christus. De koning stond dit verzoek onmiddelijk toe. Indien het dierbaar Bloed en de heilige Wonden zooveel vermogen hadden op een aardsch vorst, hoeveel meer zullen zij van God verkrijgen voor een armen zieke! Hij toch wil den dood des zondaars niet, maar dat hij zich bekeere en leve, dat hij leve in Hem, door Hem, met Hem, die ons heeft liefgehad en zich voor ons gegeven heeft, opdat wij, in Hem geloovende, het eeuwig leven hebben.

Roep dan in angst en benauwdheid tot Jezus.

VERZUCHTINGEN.

O Jezus, mijne gekruiste liefde, in uwe heilige wonden bewaar mij.

O HH. Wonden, beschermt mij tegen alle listen des vijands in dezen nood.

O dierbaar Bloed, voor mij uit deze wonden gestort, zuiver mij.

O Vader des Hemels, door deze heilige wonden, verlos mij van alle kwaad. Am.

III.

Hoe men voor de zieken rust en verfrissching kan bereiden door deze heilige wonden.

Men vraagde eens aan Maria Claudia, eene religieuze, uit Bourgondië naar Nederland gezonden, of zij geene groote droefheid gevoelde, aldus haar vaderland, hare vrienden en haar klooster te hebben moeten verlaten. Zij antwoordde: »Van het oogenblik af, dat ik de H. Zijde mijns Bruidegoms tot mijne woning heb verkozen, vind ik aldaar allen troost en alle rust.»

Zoo zal elke zieke, die zijne rust en zijn toevlucht zoekt in de HH. Wonden, daar allen troost vinden en genieten.

Daarom herinner ik elken zieke aan de woorden welke Laban tot den dienaar van Jacob zeide: »*Kom binnen, gij gezegende des Heeren; waarom staat gij buiten?*» De zijde van Christus is geopend, opdat wij daardoor een ingang zouden vinden. Hij die rust in deze HH. Wonden, zal met den profeet Daniël kunnen uitroepen: »*Dit is mijne rustplaats voor alle eeuwigheid; hier zal ik wonen, want ik heb mij deze plaats uitverkoren.*

IV.

De zieken kunnen hier kosteloos de beste geneesmiddelen krijgen.

De Samaritaansche vrouw heeft geheel haar leven geen gelukkiger weg bewandeld dan die haar leidde naar de fontein, waaraan Jezus, vermoeid van zijn langen tocht, was nedergezeten. Daar heeft zij kosteloos het water geschept, dat ontspringt tot het eeuwig leven. De zieke kan niets beter doen dan dagelijks aan deze fontein het water der goddelijke genade vragen, dat daar in overvloed kosteloos gegeven wordt. O gij die dorst hebt, komt tot de waterbronnen.

De HH. Wonden zijn gelijk vijf talenten, welke de Heer ons, armen menschen, gegeven heeft, opdat wij daarmede tot onzen laatsten snik voordeel zouden doen. »Zie'', zegt de H. Bonaventura, »de schat der goddelijke wijsheid en eeuwige liefde is geopend; gaat dan binnen door de opening der wonden. Koopt tot dat ik kome, zegt de Heer!''

Hoofdstuk IV.

Korte oefeningen om de zieken te troosten en door deze heilige wonden te versterken.

Wanneer gij den zieke bezoekt, leer hem dan, hoe hij zich elken dag der week 's morgens en 's avonds in eene der HH. Wonden van Christus moet aanbevelen, zooals wij in dit boekje geleerd hebben. Beveel hem dit dierbaar Bloed op te offeren voor zijne zonden,

dat hij zijne pijnen of ziekte van dien dag of dien nacht vereenige met het lijden van Christus, zeggende:

O hemelsche Vader, ik beveel heden mijne ziel en mijn lichaam in deze heilige Wonde van uwen beminden Zoon. Ik offer U zijn dierbaar Bloed voor al mijne zonden; en in vereeniging met de liefde, waarmede Hij dit voor mij en de mijnen zoo overvloedig gestort heeft, offer ik U op al wat uwe Majesteit mij zal laten overkomen of laten lijden. Ik bid U, geef dat dit alles strekke tot uwe eer en tot voldoening mijner zonden, waarvoor ik oneindig meer straf verdiend heb.

2. Bij een tweede bezoek kunt gij hem voorhouden de oneindige kracht en verdiensten van dit dierbaar Bloed, uit deze heilige fonteinen voor ons gestort. Een druppel daarvan ware genoeg geweest om de verlossing der wereld van den hemelschen Vader te verkrijgen. Raad den zieke, dat hij den eersten of den laatsten druppel van dit heilig Bloed met een levendig geloof aan den hemelschen Vader opoffere, en dat hij vast vertrouwde dat hij daardoor zal verkrijgen wat hem zalig is. Eene religieuze, op haar sterfbed zeer angstig zijnde voor

het oordeel Gods, zag in een visioen, dat door de voorbede der heilige Maagd een druppel bloed van Jezus in de schaal harer zonden werd gelegd, waardoor hare ziel gerechtvaardigd werd. Leer den zieke derhalve bidden:

O Vader, ik offer U den eersten of den laatsten druppel Bloeds voor de zonde van..... Ik bid U, wees mij genadig, en geef mij de gratie U te mogen behagen. In vereeniging met dezen druppel bloeds offer ik U al mijn lijden en pijnen van dezen dag tot uwe meerdere eer en glorie.

3. Het is ook zeer voordeelig ter zaligheid, dat de zieke van tijd tot tijd het kruisbeeld kusse, met de bede in het hart en op de lippen, dat hij door Gods genade moge lijden met en voor Jezus, die zoo veel voor hem heeft geleden. De H. Constantinus, martelaar, wenschte met Jezus te lijden en kuste de wonden zijner heilige voeten, waarop de Zaligmaker, om hem te toonen, hoe aangenaam Hem deze devotie was, zijne handen van het kruis losmaakte en Constantinus teederlijk omarmde, terwijl Hij hem een kruisteecken drukte op het voorhoofd en het hart. Vermaan den

zieke, deze devotie na te volgen en te zeggen:

O Heere Jezus, teeken en versterk mij met uwe wonden, opdat ik dezen dag, deze week alles moge lijden ter liefde van U, die zoo veel voor mij hebt geleden.

4. Een andermaal kunt gij den zieke herinneren, wie het is die lijdt en voor wien. Wie lijdt? De Zoon Gods, de eeuwige Wijsheid in de menschelijke natuur, die Hij voor ons heeft aangenomen.

Wat heeft Hij geleden? O, zijne wonden, zijn kruis zeggen ons, dat Hij in de wreedste pijnen den smartvolsten dood gestorven is.

Voor wien heeft Hij geleden? Voor ons, zijne arme slaven, zijne grootste vijanden, de ondankbaarste zijner schepselen, die zich zelven tot kinderen des duivels verlaagd hebben.

Jezus, onze liefde, heeft zulke groote pijnen voor ons zondige menschen geleden! Is dit geene reden om met een dankbaar en rouwmoedig hart uit te roepen: O afgrond van barmhartigheid! O fontein van genade! Wat hebt Gij niet gedaan voor mij, die een afgrond van boosheid en ellende ben!

5. Vindt gij den zieke bedroefd en ongeduldig, zoo vermaan hem, zich met een levendig geloof Jezus aan het kruis voor te stellen, om zich daardoor op te wekken tot geduld en overgave aan Gods wil. De H. Ludwina en zoovele andere heiligen strekken hierin tot voorbeeld, getuige de leus der H. Theresia: »Of lijden of sterven!»

Wij moeten immers met liefde de pijnen en smarten dragen, die God ons tot voldoening onzer zonden verzendt.

AKTEN VAN OVERGEVING IN GODS WIL.

Gij, o God, zijt rechtvaardig in alles wat Gij ons gedaan hebt!

De verduidelijking, zegt Paulus, is u noodig, opdat gij, den wil Gods volbrengende, de beloften herkrijget. Heere Jezus, om uwe heilige Wonden, bid ik U, geef mij de genade der verduidelijking, opdat ik uwen heiligen wil volbreng.

Vader, uw wil geschiede! Niet gelijk ik, maar gelijk Gij wilt!

Hij is de Heer, en doet wat goed is in zijne oogen.

Omgord en bereid u tot den strijd, want de wil des Heeren moet geschieden.

Zou ik den kelk niet drinken, dien de Vader mij toereikt?

6. Mocht gij eenen zieke vinden die zijne vijanden slechts met moeite wil vergeven, dan toon hem deze heilige Wonden; en bid hem door dit dierbaar Bloed, dat hij uit ganscher harte vergeve aan degenen die hem iets misdaan hebben, om de liefde van Hem, die aan het kruis voor zijne beulen heeft gebeden.

Wees barmhartig, gelijk uw Vader barmhartig is. Veroordeel niet, en gij zult niet veroordeeld worden. Vergeef, en u zal vergeven worden.

Men bood Lodewijk XII, koning van Frankrijk, eene lijst aan met de namen van al degenen die tegen hem misdaan hadden. Hij sloeg zijne oogen op een kruisbeeld, schrapte de namen door en hing het papier aan het kruisbeeld, als wilde hij zeggen: Heer, ter liefde uwer HH. Wonden, vergeef ik mijnen vijanden.

De H. Joannes Gualbertus, een jong edelman, ontmoette op Goeden Vrijdag den moordenaar zijns broeders, Udo. De ongelukkige, zich verloren wanende, wierp zich op de knieën en vraagde genade om de wonden van Christus.

Gualbertus vergaf hem edelmoedig uit liefde tot Jezus, en trad van daar in eene kerk, waar hij voor het kruisbeeld ging bidden. En zie, het hoofd van Christus boog zich tot hem neder, als om hem te danken voor de liefdedaad, door hem volbracht.

Wee den Christen, die zijnen vijanden niet vergeven wil! Vreest gij dan niet, o hardnekkige, dat Jezus u zijn bloed in het aangezicht zal werpen, zooals dit een onboetvaardigen zondaar gebeurd is, die zich noch door de beden van den H. Franciscus van Borgia, noch door de HH. Wonden des Zaligmakers wilde bekeeren.

Ach, neen, keer in u zelven, en zeg met een oprecht hart: O Jezus, ter uwer liefde vergeef ik aan allen, die mij ooit iets misdaan hebben. Vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. O Vader, ter liefde van uwen Zoon, vergeef mij mijne schulden, gelijk ik mijnen schuldenaren vergeef.

7. Als de zieke in doodstrijd valt, zeg hem dan dikwijls eenige verzuchtingen voor uit de vorige hoofdstukken en bid met of voor hem eenige vraag van het »Onze Vader». Dikwijls zijn

de zieken bij hunne kennis, en hooren en zien zij wat rondom hen geschiedt. Zij hebben grooten troost en hulp noodig, doch kunnen dit vaak niet te kennen geven. Vermaan ook de omstanders om voor hen den lijdenden en stervenden Zaligmaker aan te roepen.

Een zeker prelaat, zijn uiterste voelende naderen, verzocht zijnen kapelaan drie Onze Vaders te bidden, als hij hem in doodstrijd zou zien vallen:

1°. ter eere der benauwdheid van Jezus in den hof van Gethsemani,

2°. ter eere van het lijden van Jezus aan het kruis, bijzonder toen zijne goddelijke ziel van zijn lichaam gescheiden is,

3°. ter eere der onuitsprekelijke liefde, die Hem uit den hemel deed nederdalen op deze aarde, om er te lijden en ons door dit middel tot den hemel te doen opstijgen.

Na zijnen dood vertoonde de prelaat zich aan den kapelaan, en zegde hem, dat Christus na het eerste Onze Vader zijn bloedig zweet in den hof van Olijven aan God den Vader had aangeboden, waardoor hij terstond van alle pijnen verlost werd;

door het tweede Onze Vader verkreeg hij vergiffenis zijner overblijvende zondenvlekken;

door het derde werd de Hemel hem geopend en de kroon van glorie gegeven.

Zet de omstanders aan om tot dezelfde meening te bidden.

Godvruchtige oefening van het Onze Vader tot troost der zieken en stervenden.

Onze Vader, allerbeminnelijkste God, wien mijne pijnen en benauwdheden beter bekend zijn dan ik het kan uitdrukken, ik geloof in U en in uwen eenigen Zoon Jezus Christus, die ons verlost heeft van de eeuwige vervloeking, opdat wij de beloften des Geestes door het geloof zouden ontvangen.

O Vader, ik vertrouw op U en door de verdiensten van uwen goddelijken Zoon hoop ik de vergiffenis mijner zonden te ontvangen; want Gij zijt de Vader aller barmhartigheid en de God aller vertroosting, die ons verlost in al onze benauwdheden, en die niets anders begeert dan onze zaligheid.

O Vader, ik bemin U uit geheel mijn hart. Maar wie zijt Gij en wie ben ik? Gij de God des hemels, ik een ellendige aardworm, vol zonden en ellenden; Gij zijt een afgrond van goedheid en barmhartigheid, ik een afgrond van boosheid en ellende.

O Gij die door uwen profeet gezegd hebt: »Omdat hij in mij gehoopt heeft, zal ik hem verlossen; hij zal mij aanroepen en ik zal hem verhooren in zijne benauwdheid." Ik aanroep U, ach, verhoor mij toch door de bloedige wonde uws Zoons en verlaat mij niet in mijnen uitersten nood. Dat alle schepselen mij vrij verlaten; als Gij maar bij mij blijft, is mij dit genoeg! Ik bid U dan door uwen eenigen Zoon, die ons door zijn heilig Bloed verlost heeft, wees in mijn verstand om het te verlichten, opdat ik uwe vaderlijke goedheid wel kenne; want wie U wel kent, zal U ook beminnen, en wie U bemint, zal zich zelve haten en al het aardsche verlaten ter uwer liefde.

O Vader, die in den Hemel zijt, wees in mijnen wil door uwe genade, opdat ik U behage; wees in mijn geheugen om uwe weldaden dankbaar te herdenken.

O Vader, ik bid U om de wonden van uwen Zoon, blijf bij mij om mij te bewaren, in mij om mij te versterken, boven mij om mij te zegenen, voor mij om mij door de verdiensten uws Zoons te brengen bij U in den Hemel om U in alle eeuwigheid te loven en te prijzen.

1ste VRAAG.

Geheiligd zij uw naam.

O Vader, mijne innigste begeerte is, dat uw goddelijke Majesteit, in mij levende, in mij blijvende, altijd moge geëerd, geloofd en geheiligd worden.

Ik bid U door de HH. Wonden van uwen Zoon, dat uw naam geheiligd worde door U zelve en door al uwe goddelijke eigenschappen, om de liefde waarmede Gij mij naar uw beeld en gelijkenis geschapen hebt,

om de liefde waarmede uw Zoon mij door zijn dierbaar Bloed verlost heeft,

om het groote geduld waarmede Gij mijn terugkeer tot U verwacht hebt,

om uwe vaderlijke zorg en barmhertigheid, waarmede Gij mij verlicht hebt toen ik in duisternis, opgericht toen ik gevallen, teruggebracht toen ik van U afgedwaald was.

Ik bid U, o Vader, door den smartelijken dood uws Zoons, dat uw naam geheiligd worde, om al de oneindige weldaden naar ziel en lichaam, die Gij mij gedurende mijn geheele leven tot heden toe bewezen hebt.

Door alle Serafijnen, Cherubijnen, koren der engelen, mijnen heiligen Engelbewaarder, den H. Michaël enz., dat uw naam geheiligd worde voor alle weldaden, welke Gij mij bewezen hebt door uwen Zoon, door zijn dierbaar Bloed, door de HH. Sacramenten.

Geheiligd zij uw naam voor alle genaden, die Gij mij ter wille van zijn dierbaar Bloed bewezen hebt.

Door zijne H. Moeder, den H. Jozef, mijne patronen en patronessen, door alle apostelen, martelaars, belijders, maagden en uitverkooenen, door alle heiligen op wier feestdag ik geboren, gedoopt, geproft ben, door alle heiligen, wier feest heden in de H. Kerk gevierd wordt, door alle heiligen wier voorbede mij ooit eenige gratie verworven heeft, door de heiligen op wier feestdag Gij mij tot U zult gelieven te roepen, bid ik U, geheiligd zij uw naam.

Ik bid U, o Vader, door deze heilige

wonden, dat uw naam geëerd en geheiligd worde door mijne ziekte, mijne pijnen, benauwdheden en alles wat Gij mij dezen dag of nacht zult gelieven over te zenden. Ik offer U dit alles op in vereeniging met het lijden van Jezus, mijnen Zaligmaker, in den hof van Gethsemani en aan het kruis.

O Vader, ik bid U door dit lijden van uwen Zoon, dat uw naam geheiligd worde door al de krachten mijner ziel, door al de begeerten van mijn hart, waarmede ik wensch tegenwoordig te zijn in alle H. Missen en kerkelijke diensten, om U daardoor met alle schepselen der aarde te eeren en te loven. Amen.

2de VRAAG.

Ons toekome uw rijk.

O Vader, die in den Hemel zijt, ik bid U door de HH. Wonden en het dierbaar Bloed uws Zoons, door zijne onuitsprekelijke liefde en verdiensten, laat ons toekomen het rijk, dat Jezus voor ons verdiend heeft, opdat ik U daar eeuwig moge beminnen.

Verdrijf uit mijn hart het rijk der wereld, der zonde, der kwade begeerten.

Ik bid U door deze heilige Wonden, dat uw Zoon de koning zij van mijn hart, opdat Hij door zijne goddelijke liefde alles in mij besture en beheersche.

O Vader, ik bid U door Jezus, onze gekruiste liefde, dat de wereld voor mij gekruist zij en ik voor de wereld. Dat ik niet meer leve, maar Jezus in mij! Liever sterven, o Heer, dan leven buiten uwe liefde. Laat mij toekomen uw rijk.

3de VRAAG.

Uw wil geschiede op aarde als in den Hemel.

O Vader, ik bid U door deze heilige Wonden en dit dierbaar Bloed, geef dat ik uwen wil volmaaktelijk moge kennen, beminnen en getrouw volbrengen in mijne ziekten, pijnen en benauwdheden.

Ik vraag niet, o God, dat Gij het lijden en de pijnen eene enkele minuut zoudt verminderen, die Gij mij tot uwe eer beschikt hebt. Ik bid U slechts, dat uw heilige wil in mij, met mij, door mij volmaaktelijk moge volbracht worden tot het laatste oogenblik mijns levens en in alle eeuwigheid.

Ik werp mij derhalve geheel en gansch in uwe heilige Wonden; ik omhels al

de ziekten, de pijnen, de moeielijkheden, die Gij door uwe wijze Voorzienigheid ter uwer eer en voor mijne zaligheid bereid en beschikt hebt.

Wilt Gij mij gezondheid of ziekte, blijdschap of droefheid, leven of dood geven, uw wil geschiede!

Wilt Gij mij van allen menschelijken troost en hulp berooven, o mijn Vader, uw wil geschiede!

Wilt Gij dat geene geneesmiddelen mij helpen, uw wil geschiede! Liever sterven met uwen wil, dan leven tegen uwen wil, o mijn Vader!

Wilt Gij mij heden troost of droefheid, zoetheid of bitterheid, koude of hitte, rust of rusteloosheid geven, uw wil geschiede!

O Vader, ik honger en dorst naar het vervullen van uw welbehagen. Luister niet naar het zuchten, kermen en klagen mijner bedorven natuur. De geest is gewillig, doch het vleesch is krank. Dat uw wil dus in mij geschiede op aarde als in den Hemel.

Ik geef mij geheel aan uwe Majesteit, als een boom met zijne vruchten; ik bid U door het lijden van uwen goddelijken Zoon, ontnem mij mijnen wil,

opdat ik leve en sterve in het vervullen van den uwe.

Heer, is het niet rechtvaardig, dat ik mij geheel aan uw welbehagen onderwerpe om aldus mijnen weerstand aan uwe genade te boeten? Alles wat ik lijd, offer ik U op tot uwe glorie en tot zuivering mijner ziel.

Ik bid U, o Heere Jezus, door uwe heilige Wonden, volbreng uwen heiligen wil steeds in mij. Gij wilt dat wij aan de zonde sterven, ons zelven verloochenen, ons vleesch kruisigen met onze gebreken en kwade lusten, opdat wij uwe oprechte navolgers en als geestelijke martelaars mogen worden;

Gij wilt dat de zondaar zich bekeere en leve;

Gij wilt dat alle menschen tot de kennis der waarheid komen en zalig worden;

Gij zoekt zalig te maken, wat verloren was;

Gij wilt dat zij die in U gelooven, niet verloren gaan, doch het eeuwige leven hebben;

Gij wilt hen die in U hopen, troosten en beschermen;

Gij wilt ons hart voor eeuwig bezitten;

Gij wilt dat wij zullen volharden en zalig worden;

Gij wilt dat wij verduuldig lijden, het goede doen en tot het einde toe aan de bekoring wederstaan; helaas! het willen heb ik, maar het volbrengen vind ik niet, want ik doe het goede niet dat ik wil.

Ik bid U dan, o lieve Jezus, geef mij het willen en het volbrengen; geef door uwe HH. Wonden, dat uw heilige wil in mij geschiede; door uw bitteren dood geef, dat ik leve en sterve in het volbrengen van uwen H. Wil.

4de VRAAG.

Geef ons heden ons dagelijksch brood.

O allerminnelijkste Vader, Gij kent mijne ellende, mijne armoede. Zonder uwe hulp ben ik slechts een zwak riet, door alle winden bewogen. Ik bid U door de HH. Wonden, geef mij heden het brood uwer heilige genade, zonder hetwelk ik niets vermag.

Door Jezus' dierbaar Bloed smee ik U, versterk mij door het brood uwer medewerkende genade, zonder hetwelk ik geen voortgang kan maken in de deugd.

Door al zijne pijnen en smarten, geef mij het brood der volhardende genade, zonder hetwelk ik niet zalig kan worden.

Door de oneindige liefde, waarmede Hij voor ons heeft geleden, geef mij het goddelijk brood van vermeerdering van geloof, hoop en liefde. Spijs mij met zijn H. Lichaam, laaf mij met zijn H. Bloed en roep mij tot U in het uur van mijnen dood.

O Vader, door de verdiensten van het H. Lijden, het dierbaar Bloed en den wreeden dood van uwen Zcon, geef mij het brood van tranen, van leedwezen, van oprecht berouw over mijne zonden, het brood uwer goddelijke vertroosting nu en in het uur van mijnen dood. Amen.

5de VRAAG.

*Vergeef ons onze schulden, gelijk wij
vergeven onzen schuldenaren.*

O barmhartige Vader, hoe menigmaal heb ik U vergramd! Ik ben beschaamd en bedroefd over mijn onvolmaakt en zondig leven. Ik heb alle reden tot zuchten, doch ik word vertroost door de gedachte aan Jezus, die, toen ik dood was in de zonde, mij met Hem heeft doen herleven!

O Vader, al de zonden mijns levens zijn mij van harte leed, omdat zij uwe oneindige goedheid en liefde, die alle eer en lof waardig zijn, mishaaagd en vergramd hebben. Ik bid U dan ter wille der HH. Wonden uws Zoons, vergeef mij al mijne schulden, gelijk ik ook uit ganscher harte vergeef aan allen die tegen mij misdgaan hebben.

O Vader, ééne doodzonde verdient de hel, omdat zij eene oneindige boosheid en eene versmading uwer goedheid is; maar één druppel Bloed van uwen lieven Zoon voldoet niet voor ééne, maar voor alle zonden der wereld. Daarom bid ik U door den eersten druppel Bloeds, gestort uit zijne H. Rechterhand, vergeef mij mijne zonden.

Heere Jezus, het is mij uit ganscher harte leed, dat ik tegen U gezondigd heb. Ik, arme aardworm, heb mijnen goeden Vader beleedigd. O, ik wil nooit meer zondigen; help mij hiertoe met uwe genade. Ik verfoei al mijne zonden, niet voor eenen tijd, maar voor alle eeuwigheid; ik neem het vaste besluit, alle gelegenheden daartoe te vluchten. Mijne grootste zorg zal zijn U te gehoorzamen en in uwe gratie te volharden.

Ik dank U voor de genade, die Gij mij geeft om mijne vergiffenis van U af te smeeken en mijn leven te willen beteren, want ik heb die niet van mij zelve, het is eene gave mij door Jezus gegeven.

O Vader, ik ben die arme schuldenaar, die niets anders heb om mijne schuld te betalen dan hetgeen uw Zoon voor mij verdiend heeft. Ter voldoening voor mijne zonden bied ik U zijne verdiensten aan.

Zijn gezegend hoofd met al deszelfs wonden, door de doornen kroon veroorzaakt, bied ik U aan voor al de zonden, die ik met mijn hoofd en vijf zintuigen bedreven heb, zijne goddelijke oogen vol bloedige tranen, voor al de zonden door mijne oogen bedreven,

zijn heiligen mond voor mijne zinnelijkheid, gulzigheid, ijdele en slechte woorden,

zijne handen en voeten voor al de boosheden, die ik door de mijne heb bedreven,

zijn arbeid en heilige werken voor mijne traagheid en kwade werken,

zijn Hart vol brandende liefde en goddelijken ijver voor mijn hart vol eigenliefde en kwade begeerlijkheid.

Voor al mijne verborgen en onbekende zonden offer ik U het verborgen lijden, de inwendige smarten, die Jezus aan het kruis heeft geleden. Indien er nog eenige zonde in mijne ziel is, die U mishaaft, zoo verfoei ik die uit gansch harte en zou die gaarne biechten, zoo ik ze kende.

6de VRAAG.

Leid ons niet in bekoring.

O mijn Vader, Gij ziet mijne moeilijkheden en ellenden, die de vijand mij aandoet of nog aandoen zal.

Ik bid U dan door de HH. Wonden van uwen Zoon, laat mij niet bezwijken in de bekoring tot zondigen.

O barmhartige Vader, ik ben dat verloren schaap, dat uw Zoon met zoo veel moeite gezocht en voor zulk een hoogen prijs gekocht heeft. Ik bid U, laat mij niet in de bekoring toestemmen, opdat mijne ziel niet verloren ga.

O mijn Vader, ik verzaak nu en in het uur van mijnen dood aan alle bekoringen, slechte voorstellingen, bedriegelijke inblazingen des duivels, en stel mijn hart in de HH. Wonden en in

het Hart van uwen Zoon, opdat het daar moge rusten.

Ik verzaak aan alle bekoringen tegen het geloof, de hoop, de liefde, de heilige deugd of andere deugden. Ik stel mijne ziel en mijn lichaam in de doornagelde handen uws Zoons, en ik bid U ter liefde van zijn kostbaar Bloed, laat mij niet vallen in de bekoringen.

O Jezus, in uwe heilige Wonden beveel ik mijnen geest; bewaar mij door uw dierbaar Bloed, opdat ik niet bezwijke in de bekoringen.

7de VRAAG.

Verlos ons van den kwade. Amen.

O Vader, door uwe barmhartigheid, door de HH. Wonden uws Zoons, verlos mij van alle kwaad, zoo tegenwoordig als toekomstend.

Door het dierbaar Bloed van Jezus bid ik U, verlos mij van het kwaad der zonde, van alle gelegenheid en gevaar tot zondigen, opdat zijn dierbaar Bloed niet te vergeefs voor mij gestort zij.

Door de pijnen, die Jezus aan het kruis geleden heeft, verlos mij van alle listen en lagen des duivels nu en in het uur van mijnen dood.

Door de verdiensten zijner HH. Wonden verlos mij van den geest van ongeduld en maak mij zalig; want tot dit einde hebt Gij mij geschapen.

Door de liefde waarmede Jezus voor ons geleden heeft, verlos mij uit den kerker mijns lichaams en trek mij tot U; want om die reden is Hij mensch geworden en heeft Hij zijn dierbaar Bloed voor mij vergoten.

Door zijn smartvollen dood smee ik U, verlos mij van een kwaden dood en breng mij tot het eeuwig leven, want daarom is Jezus gestorven en heeft Hij zijnen engelen bevolen mij te geleiden.

O Vader, door de verdiensten van Jezus, verlos mij van alles wat U mishaagt, opdat ik aangenaam moge wezen in uwe oogen.

Door de benauwdheid en doodsangst van zijn Hart in den hof van Olijven en in het uur van zijnen dood, door de laatste druppelen Bloeds, die Hij aan het kruis gestort heeft, verlos mij van alle kwaad en breng mij tot U, het opperste Goed, opdat ik U in alle eeuwigheid moge dienen en beminnen.

O Vader, het leven bedroeft mij, omdat ik zoo slecht leef. Ik vrees te

sterven, omdat ik zoo slecht bereid ben en zooveel kwaad gedaan heb. Doch liever wil ik sterven en mij bevelen in uwe heilige handen dan langer slecht te leven en U nog te vergrammen of anderen tot ergernis te strekken.

Vader, voor al het kwaad, dat ik ooit misdaan heb, offer ik U al het goede, dat uw Zoon voor mij gedaan heeft; voor mijne misdaden offer ik U zijne overgroote verdiensten, voor mijne zonden zijne heilige Wonden.

Verlos mij, o Vader, nu en in het uur van mijnen dood, van alle kwaad, door al het goede en vooral door het dierbaar Bloed uws Zoons. Hij toch is *onze Middelaar, tusschen U en ons, waarin wij hebben verlossing door zijn Bloed en vergiffenis der zonden naar den rijkdom zijner gratie.* Amen.

INHOUD.

	Blz.
Inleiding	3
Voorrede	4

Fontein van Liefde tot den gekruisten Jezns.

HOOFDSTUK I.	
Aan alle goede Christenen wordt aangeraden, zich dagelijks eene woning te kiezen in ééne der HH. Wonden van Christus	7
HOOFDSTUK II.	
Eenige krachtige beweegreden om deze godsvrucht te beoefenen	13
HOOFDSTUK III.	
Over de wijze van gebed die men in deze oefening volgen moet	24
HOOFDSTUK IV.	
Over de dorheid en verstrooidheid in het gebed .	29
HOOFDSTUK V.	
Eenige wenken om door de beoefening der godsvrucht tot de HH. Wonden grooten voortgang in de deugd te maken.	40
HOOFDSTUK VI.	
Deze devotie biedt aan eenvoudige zielen dagelijks genoegzame stof om zonder groote moeite hare meditatie te doen	53
HOOFDSTUK VII.	
Over de wijze waarop men de meditatie op de heilige Wonden nuttig en verdienstelijk kan verrichten	62
HOOFDSTUK VIII.	
Handelende over eene nog gemakkelijker en voordeeliger wijze van bidden, bijzonder op het Onze Vader	72
HOOFDSTUK IX.	
Godvruchtige oefeningen tot elke wonde in het bijzonder	82
Meditatie voor den Zondag, oefening op de H. Wonde der heilige zijde van den Zaligmaker	86
Oefening van het Onze Vader	94
Oefening om de H. Maagd Maria, Koningin der heiligen, te groeten in de HH. Wonden van Christus, en hare voorspraak te verzoeken om al de vragen van het Onze Vader te verkrijgen	108
Dagelijksch gebed tot de HH. Wonden van Jezus .	110

INHOUD.

Blz.

Meditatie voor den Maandag, oefening op de H. Wonde van de Rechterhand	112
Meditatie voor den Dinsdag, oefening op de wonde der H. Linkerhand	121
Ander godvruchtig gebed, om te vragen dat wij door Jezus dierbaar Bloed inwendig en uitwendig mogen geteekend worden	125
Meditatie voor den Woensdag, oefening op de wonde van den H. Rechtervoet.	127
Oefening om door deze wonde van den Zaligmaker de vragen van het Onze Vader en de gaven van God den H. Geest te verzoeken	130
Meditatie voor den Donderdag, oefening op de wonde van den gezegenden Linkervoet	133
Een andere eenvoudige wijze van bidden op de heilige Wonden van Christus.	137
Schriftuurplaatsen voor deze oefening.	140
Meditatie voor den Vrijdag, oefening op de doornen kroon en de smartelijke wonden van het H. Bloed	141
Korte verzuchtingen door Jezus aan de H. Mechtildis geleerd.	144
Eene andere oefening op deze HH. Wonden om de deugden der acht zaligheden te verkrijgen . . .	144
Meditatie voor den Zaterdag, oefening op de wonde der zijde van onzen Heer Jezus Christus. . . .	150
Koete vragen van het Onze Vader op deze H. Wonde	156
Gebed om de vijf heilige Wonden dagelijks te groeten en alle menschen, voor wie men verplicht is te bidden, aan te bevelen	158

Onderricht tot troost der zieken.

HOOFDSTUK I.

Het is een groot en God zeer aangenaam liefdewerk, de zieken uit deze fontein te laven 163

HOOFDSTUK II.

Hoe men de zieken door deze oefening kan opwekken tot geloof, hoop en liefde 168

HOOFDSTUK III.

De liefde tot den gekruisten Jezus en zijne heilige wonden is voor de zieken eene geestelijke apotheek, vol hemelsche geneesmiddelen. 182

HOOFDSTUK IV.

Korte oefeningen om de zieken te troosten en door deze heilige Wonden te versterken 195

Godvruchtige oefening van het Onze Vader tot troost der zieken en stervenden. 203

